

CEZARINA ADAMESCU

RÂS ÎN FLĂCĂRI

Fabule, parodii, rondeluri, catrene, epigrame, sonete

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ADAMESCU, CEZARINA

Râs în flăcări: fabule, parodii, rondeluri, catrene, epigrame,
sonete / Cezarina Adamescu – Galați: Sinteze, 2011
ISBN 978-606-585-023-1

821.135.1-17

 Editura
SINTEZE

APROPO DE FABULE

MOTTO:

*„Mă mir de steauă
miră-se de mine
că stă fără folos
să mă-nlumine”*

- Cezar Ivănescu -

APROPO DE FABULE

Vaci cu lapte, capre, boi,
Ce au oamenii cu voi?
Pentru ce vă pun în seamă
Fără remuşcări sau teamă
O mulţime de defecte
Tocmai cele mai perfecte
Din fiinţele create?

Nu cumva chiar lor li-s date
Proastele moravuri puse
Animalelor supuse?
Mai degrabă, mai cu spor
Văd ei paiul subţior
La un frate, la vecin,
Decât bârna-n ochiul lor.
Ba produc ades stupoare
Pete căutând în soare.
Se grăbesc cătând morala
Dar li-e sufletul ca smoala.

Cară-n cărca lui greoaie
Animalul, de se-ndoaie
Mari păcate, fără nume
De se duce vorba-n lume.
Şi trag clopote cu sârg
Ajungând de râs în târg.

-Nu mai ponegri, fârtate,
Fiarele nevinovate,
Puii de năpârcai sau lei,

Târătoare, fluturi, zmei,
C-au venit c-un rost anume
Vietățile pe lume,
Nu pentru prilej de glume...
Nu cumva profiți mata
Că jvinele-n pădure
Nu pot replica să-ți dea
Și-s capabile să-ndure
De la om surghiun și chin,
Violență și venin,
Crimă chiar de sunt mai mici,
Cum ar fi : bondari, furnici,
Musculițe și țântari,
Ba și mândri armăsari
Care, dacă nu-s dresați
Musai trebuie legați?

Cum i-ar sta-n bățai de pușcă
Unui om vârat în cușcă,
Toată viața să-și petreacă
Fără alt nimic să facă?
Ia mata, te rog aminte,
Animalele sunt sfinte.
Chiar de nu le îndrăgești
Și le-atribui vini lumești,
Eu îți vând acum un pont:
Să respecti și să ții cont
Cum ai ține de-o poruncă:
Nu-ți mai bate joc de muncă.

*Drept morală, vreau să spun:
Orice animal străbun
Decât omu-i mult mai bun...*

FABULA DE PE COCLAURI

Boul bun, blajin din fire
Și capabil de iubire
Se plângea unei vecine
Cum că nu mai are cine
A-l urma și-a-l moșteni,
Dacă ceasu-i va sosi.

-Nici nu îmi mijeja mustața
Și-am făcut, țățico-n viață
O mulțime de viței
Voinicuți și frumoșei.
Și-au crescut lângă ogradă
Pe imaș sau în cireadă,
De la vacile neveste
Și vițelele cu zestre
Ce pe toate le-am hrănit(...)
Dar nici unul reușit
N-a ieșit, să-mi fie mie
Deopotrivă-n bărbăție,
Să-mi aducă strănepoți
De prăsilă, strașnici soți,
Junelor de azi și mâine
Să procure fân și pâine
Ca să-mi facă grajdul plin
-Mai grăi boul blajin.-

-Nu fii nene supărat
Că așa s-a întâmplat.
E adevărat ce spui,
Dar cum poți să te opui?
Fără fân în baniță

Să pui gard la graniță,
Ca vițeei de pe-aici,
Să nu plece venetici,
Teleleu, prin țări străine
Și să uite și de cine
I-a păscut și i-a crescut
Când erau doar boț de lut?
-Stau vițeei pe la porți
Și-și așteaptă alte sorți.
Porți frumoase, noi, sculptate,
Așteptând pe nemâncate
O minune, un mister
Să le cadă fân din cer,
Sau măcar vreo două boabe
De pe urma unor roabe
Pline ochi cu spice-n flori,
Numai pentru muncitori.

Nu mai au nici mintea trează,
Stau degeaba și visează,
Precum vrabia mălaiul
Și-și petrec aiurea traiul.
Dar în sat, la plug și sapă
N-au nici după ce bea apă.
Înapoi nu vor să vină.
Păi e bine-așa, vecină?
N-aș pleca de-aici nici mort,
Însă nu pot să suport
Să aștept de la cei mici
Vreo tocană de urzici.

Stau la rând la pașaport
Mai să-i dea și popii ort

Vacile și boii toți
Ca să plece la nepoți.
Fiindcă am uitat să spun
La momentul oportun,
Că discuția se-aprinse
La un rând de acte, doară
Vor pleca și ei „afară”.

*Iar Morala, numai una,
Vine iute ca furtuna:
Nu te-ncununezi cu lauri,
Dacă umbli pe coclauri!*

BAROSUL ȘI CIOCANUL

Mai an,
Un baros (cam gros)
Se plângea unui ciocan
Fin și subțire :
-M-am săturat
Să bat piroanele-n cap.
Cu cât bat mai vârtos,
Cu-atât mai bătute-s în cap,
Fără folos.
Și-apoi sunt cam gras,
Și-mi ies scânteii roșii pe nas.

-Eu, zise ciocănașul,
Bat câte-un cuișor în perete
De atârnat un tablou, o aplică,
Mai bat pioaneze și ținte
Pe care le țin bine minte.

-Nu se compară. Tu ai treabă ușoară.
Dar eu, ca un salahor
Pot să și mor
Ca ieri, când o coadă de topor,
A țâșnit
Și pe stăpân l-a nimerit.
Omul a făcut-o așchii subțiri
Și-a împărțit-o la musafiri.
În van sunt baros barosan,
Dacă stăpânii, complice,
M-ar face-ntr-o clipă, arșice.

-N-am ce zice, ai soartă amară,
Dar nici a mea nu-i bună din cale afară,
Căci am o stăpână tehuie,
Care toată ziua bate la cuie
Că mi-a făcut și mie cucuie.

Baros ori ciocan, ești lovit
Și lovești,
Uneori chiar pe cine iubești!

CUMĂTRA POFTICIOASĂ

N-are cum să se disculpe
Dumneaei, cumătra vulpe.
-Am s-o prind cu un juvăț
Pielea să-i atârni pe băț,
Când dă iama prin poiată,
Fiindcă nu e prima dată,
Zise-n pripă gospodarul
Și-și vărsă în barbă-amarul.

Vulpea șmecheră și hoață
A furat doi pui de rață,
Pe curcan l-a ologit
Și sătulă, a fugit.
-Uite, pun chiar mâna-n foc
Că-i găsec - de ac - cojoc -
Și-o capcană am să-i pun
Unde-i locul cel mai bun.

-Fiindcă nu-s așa neroadă
Sare ai să-mi pui pe coadă!
Răse cumetrița tare.
Să vedem care pe care.

Vulpea, foarte vigilentă,
Umblă noaptea, mai prudentă,
Răbdătoare și atentă.
Pentru ea ar fi un chin
Să rămână ca...Martin.

Coadă este fala ei
Tare-i mândră dumneaei.
N-ar vrea să-și găsească naș
Și s-ajungă guleraș !
Nici manton ca un zorzon
Ori blăniță de mașnon!

Ea visează mult să fie
O vulpiță argintie,
De-aia blana și-o vopsește
Și de oameni se ferește.
Ba și jură câteodată
Să nu calce prin poiată.
Mult mai bine-n larg de câmp
Prinde iepurașul tâmp

Și pe loc îl jumulește
Iar apoi poștește pește!
L-a convins chiar pe Martin,
L-a momit c-un kil de vin
Ca să-și vâre-n baltă coada
De-a rămas numai cu noada!

COȚOFANA ȘTEFANA

O coțofană cam hoată
Se-ntorcea într-o zi de la piață.
Chipurile, plecase să târguiască merinde
Să mai vadă cine cumpără și cine vinde...

Întâlni în drum un cuc supărat
Că i se stricase cavatul de-atâta cântat
Și mergea la meșter să-l dreagă
Să nu mai scoată aceeași notă beteagă.

-Ei, vecine, strigă Fana cam de sus,
Nu cumva ai uitat în ce cuib
Ouăle-ai pus,
De te văd atât de neliniștit
Și te-ntreb, nu cumva ai greșit?
Mi-a șoptit mie, ieri, un vecin
Că a găsit în cuib un om cam străin...
-Ia mai lasă-mă, soro moțată în pace!...
Dacă mi-s puii printre străini,
Ce-are-a face?
Au mâncare, pătuț și alți pui să se joace.
Iar eu pot ceasornic să fiu, unor dobitoace.

Dar dumneata, câte mărgel și câți cercei
Ai furat? - întrebă cucul ofensat.

La această dojană, într-adevăr,
Coțofana s-a-nroșit ca un măr
Și se grăbi cale-ntoarsă spre casă
La pușorii ei, dragii de coțofănei.
Să le ducă inele, cercei,
Plus câțiva gândăcei zglobii de-ale gurii,
Căci seara mergeau la Balul Pădurii.
Și împodobindu-i, la gât, la urechi,
Spera pentru ei, să găsească perechi.

Ce seară, ce muzici, ce bal !

Un cocoș a cântat la țambal,
O decoltată de barză
L-a confundat pe curcan cu o varză
Și-a dat să-l ciugulească de nări....
Și alte năstrușnice întâmplări
De li s-a dus vestea peste mări și țări.

Pe urmă curcanul meu, vai,
S-a-nțepat într-o mie de scai
De la Domnul Arici, care poposise pe-aici
Dar era cam răcit
A strănutat și s-a pus pe tușit
Până pădurea toată s-a molipsit
Și-a răcit.

Și-n pripă, s-au pomenit cu o gripă
Gripă-aviară,
De n-au mai ieșit pe afară
Și-a trebuit să stea vreo trei luni
În bârloguri și vizuini
Înfășurați ca niște beduini.

Spre martie, când s-a-mpri-măvărat,
Au pornit cu toții, din nou la plimbat,
Colindând pădurea în lung și în lat
Din zori până pe-nserat.
Asta-i tot ce-am aflat.

*Morala-i confuză,
Cu transparență de val de meduză:
Că grija altuia de o ai
Adio liniște pe propriul plai.*

ȘOARECELE CĂRTURAR

Un șoarece care locuia
Într-o bibliotecă (unde altundeva?)
Socoti că-i mai bine să se facă
Învățat sau cărturar.
Își procură un dicționar
Și se puse pe treabă, fără grabă.
Roase câteva cuvinte
(să le țină minte)
Că nu mai puteai citi nici înapoi,
Nici înainte.

Dar șoricelul nu se mulțumi să citească
Pe apucate,
Ci râvnea să meargă la Universitate.
Și nu la una obișnuită,
Ci de elită :
La universitatea pisicească,
De limbi străine
Avea dânsul pretenția
Să scrie și să citească.

Voia să învețe toate
Învățăminte pisicești,
Ba și pe cele câinești :
Cum să miauni, să scheauni,
Să te speli pe lăbuțe
Și alte lucruri drăguțe
Absolut necesare
Pentru diplomele universitare.

Nu-i trebui mai mult de un an
Până să roadă tom cu tom
Și filă cu filă
Despre Mustăcilă și Mârâilă.
Și chiar despre pisice și cățeluși
Inclusiv cei de pluș.
În sfârșit, când avu cunoștințe destule
Și vru să le aplice neamului șoricesc
Constată că sunt nule
Nu se prea potrivesc.
Toți se feresc să imite
Animalele acestea ostile
Și pentru el, nesuferite.

De ce? mă veți întreba.
În sfârșit, ați ghicit.
Fiindcă mai bine e să stai în banca ta
Sau în pielea ta.
Să nu te amesteci cu cei de alt rang
Pentru că nu știi când : Zbang!
Te dai de gol
Și-n loc să miauni sau scheauni,
Vei chițâi subțirel
Ca un biet șoricel
Speriat, fugărit,
În gaura de unde-ai ieșit...

MOTANUL DESCĂLȚAT

-Miorlau, miorlau,
Zbiera un motan
Cățarat pe burlan.
Ce mă fac eu, că n-am un leu
Să-mi cumpăr cizme
Precum vărul meu,
Motanul cel încălțat?
Să mă duc la cerșit, la furat,
Sau pur și simplu la apucat
Mâța de coadă
Pentru ca șoriciei să nu mi-o roadă?

-Ba, vecine, îți spun negreșit,
Că-i mai bine să te-apuci de muncit.
Să lași trândăveala
Și să vezi că se duce
Și sărăcia și plictiseala,
Îl sfătui un măgar dintr-un grajd.

Nu să stai toată noaptea
În bar să pândești pisicuțe
Sau șoricuțe dansând...
Cu un trabuc între dinți
Cu mâțele-n gând și visând,
Îi faci de rușine
Pe bieții părinți ce te-au crescut
Nu pramatie, ci motan dolofan.
Te-au dat la școală
Să-ți fie viața ușoară.

La asemenea morală
Motanul cel descălțat

Zise cam încurcat :
-Ai dreptate, măi Urecheat,
M-am liniștit și de mâine
Mă duc să caut un câine
Să mi-l fac tovarăș de muncă
În afaceri cu șoareci de buzunar.

Treaba șoriciească
E să-i buzunărească
Pe cei cu stare, ca matale,
Pe cangurul pe care rar îl vei găsi
Fără ceva în buzunar!
Astfel mă pricopsesc
Și voi fi rege
În neamul meu pisicesc.
E firesc, nu-i așa,
Să devin și eu, în fine, ceva?

BROSCUȚA ȘI BARZA

O barză
Înghițise o broască
Pe nemestecate
Și-acum suferea
De aplecate.

-Văleu, văleu, mă doare burta,
Mi-e greu,
Clămpănea cu tupeu lacoma barză.

-Oac, oac, făcea-n burta ei
Broscuța prostuța.
Mi-a venit de hac

O dușmancă, o barză grăsană.
A făcut : Clamp! Și –apoi : Hap!
Și eu nu știu să scap
Din această-nchisoare.
Cer ajutoare!...

Dar nimeni n-o auzea pe plaur
Fiind ocupați să caute
Vechiul tezaur
Din funduri de ape
Sau să se adape.

Până la urmă, un crevete, un rac,
Ciupi barza de burtă
Și broscuța ieși ca din sac
Sărind drept în lac.
Drept mulțumire primi
Un ac de cravată
Pe care crevetele, cavalier
Îl purtă la rever.

Cât despre broscuța
Verzule și grasă,
Ce-ți pasă ce-a mai făcut?
Stai să te-ajut și să-ți spun :
A-nghițit-o un tânăr lăstun
Venit din întâmplare
Tocmai din Delta cea mare.
Ce ghinion, ce-ntâmplare absurdă!
Nici o babă surdă
N-ar catadicsi
A o povesti!...

O ȘOPÂRLĂ ȘI-UN PĂIANJEN

Nu mai vrea nici să-l împuște
Gândăcei, țânțari și muște,
Care – spune orișicui,
Nu-s de nasul dumnealui.

El declară neîncetat
Că e domn emancipat,
Numai bun de însurat
Căci se trage, nu mă mir,
Dintr-o spiță de vampir
Și ar vrea să-și ia nevastă
O crăiasă de-mpărat.

Tocmai când mergea spre gărlă
Vine-n iarbă o șopârlă
Târătoare și verzuie
Iute, de ziceai că nu e!
Furișându-se prin rouă
Să mai prind-o găză-două.
-Nu mai cred nici vreun căluț,
Nici vreun descendent de struț.
Nu aș vrea să fiu nici mort
Șarpe Boa, de import,
Fiindcă sunt același gen
Cu un șarpe indigen.

MORALA: *N-o să ieși în evidență
Cu albastră descendență
Ci doar fapte de iubire
Te conduc la preamărire...*

UN CURCAN FĂRĂ MĂRGELE

Un curcan
Nervos e-n van
Și mă vâără în belele
Mă părăște c-am furat
Spre-noptat
Tot șiragul de mărgele.

Ieri se lăuda cu ele
Și era tare fălos.
Însă astăzi, ce folos?
A văzut că nu le are
De-aia face zarvă mare.

-Măi curcane, curcănele,
Ce să fac, mă rog, cu ele,
Căci eu sunt băiat, nu port
Decât un tricou și șort!
Niciodată n-o să-mi pese
De așa podoabe-alese.
Coțofana știu că fură
Ce-i lucios și-i cade-n gură,
Și-apoi fuge, dragii mei,
La ai ei coțofănei.
Pupăza din tei, că ea,
Să se-mpodobeasc-ar vrea!
Ia întreabă curcile,
N-au văzut năpârcile
Că dau iama la mărgele
Să se laude cu ele?
Știu că șerpui, dragii mei
Poartă chiar și clopoței.

Unii, dacă sunt mai mari,
Și-au luat și ochelari.
Însă eu, măi Aurele,
Nu am ce să fac cu ele.
Caută-le sănătos
Și nu fii așa țâfnos!

UN PALAT ȘI UN PĂTRAT

Unul are-un pălățel
Celălalt un pătrățel.
Din palat în alt palat
El colindă-n lung și-n lat.

Cel ce stă într-un pătrat
Se apucă de „lătrat”;
Că palatu-i prea pătrat
Ba-i prea lung și ba-i prea lat.

Ba-i umbrește lui pătratul
Și-l înghite-anonimatul.
Și atâta s-au certat
Dar nici unul n-a cedat.
Cel cu ditamai palatul
Îi fură-ntr-o zi pătratul
Așezându-și – dintr-o mie –
Încă unu-n temelie...

Stai, îți spun că nu e rău
Nene, în pătratul tău.
De te bați ca un mișel
Vei rămâne fără el.

CĂCIULA

O căciulă se căciulea
Și povestea oricui o asculta
Cică, ar fi venetică,
Adică n-ar fi din părțile noastre
Și până atunci șezuse
Doar pe capete suspuse dar proaste.
Ba seci, ba reci,
Ba rotunde și chele,
Ba numai os, numai piele,
Ce vor fi mai târziu oale și ulcele.
Ori unsuroase, lăfoase.
Altele, de-a dreptul, buboase.
Unele rase, tip zero,
Altele cu tunsură à la Cicero.

Așa se plângea căciula
Aducând stăpânilor hula
Și nemulțumită de toate
Capetele împrumutate,
Pe unde colindase, din case în case,
Și care o purtaseră cu bunăvoință
De se credea doldora de știință.

Ori, se știe, fie căciulă, ori pălărie,
Împodobind un cap
(fie el și cu handicap)
Capătă valoare prin cel ce o poartă
Cu prestanță și cu o notă de eleganță,
Împodobește ținuta.
Dar ea, încrezuta și prefăcuta,
Socotea nedemne

Capetele acoperite de dânsa.
Socotea că numai capete de prinți
Și de regi
Ar fi vrednice de acoperit
Și de protejat de la-nghețat.
Mă-nțelegi?

Ce-i căciula fără cap,
Nici mașon și nici ciorap,
Nici bundiță, nici altiță.

Pân' la urmă, dragii mei,
A ajuns, vă spun, ingrata,
De pe creștetul lui tata
Un biet cuib de șoricea
Ce i-au ros
Și pe față și pe dos
Blana moale, călduroasă,
De vreo două ori întoarsă.

S-a trezit atunci căciula
-Biet obiect fără noroc-
Blestemând cumplita soartă
Ca o coajă de sfaroc!

Dacă nu te mulțumești cu ce ești,
Și pe cine îl slujești,
Bine-i să te străduiești
Să te perfecționezi,
În loc să visezi
Că locuiești în palate
Pe creștete încoronate.
N-am dreptate?

FĂRĂ DE PATĂ

Un burete
Burtos și cam spongios
(adică trăia pe sponci),
Se lăuda, în fine,
Că el, nu are nici un os
Și de aceea-i rotund și frumos
Și spală bine
Curățind cu spume
Orice murdărie anume.
Nu scapă de porii lui
Nici un pui de microb,
Îi face zob,
Îi freacă și-i șterge,
Cu multă apă, se-nțelege.

La baie, în bucătărie,
În bufet, după buget,
Căci detergentii cei nemiloși
Dau jos grăsimile, fioroși,
De rămâne faianța curată-curată,
De fiecare dată.

Dar el, principalul erou
Le striga tuturor în argou :
-Fărtaților anoști,
Fără mine sunteți niște proști!
Căci, cu ce-ar mai freca
Gospodina Irina
Toată mizeria. Doar cu peria?
Doar cu mătura și aspiratorul
Nu ștergi covorul.

Până nu trec eu
Cu obrazul îmbibat
În detergent parfumat,
El nu iese la curățat.

-Bine, zise aspiratorul,
Ai onorul.
Dar și fără noi
Munca ar fi fără ostoi.

Când gâlceava era în toi
Se opri apa la robinete
Căci instalațiile erau defecte.
Și bietul burete,
Pomădat și uscat,
Fu aruncat la coș
Ca un moș de care te-mpiedici prin casă,
Și de bătrânețile lui nu-ți mai pasă.

Ce dacă te slujise cu credință
Și stăruință,
Se spetise și muncise
Ca întreaga casă
Să fie arătoasă?
Nu mai era acum de trebuință,
Gospodina având altă preferință,
Și anume o perie fină
Dăruiată de o vecină.

Poftim răsplată pentru cel ce se lăuda
Că-i fără de pată!...

DE-ALE MÂTELOR

-Dacă faci bot,
Îți iese limba de-un cot,
Îi zise Miței Cotoiul,
Rotindu-și codoiul
Cât toate zilele de gros.

-Te rog frumos, fii politicos.
Mieună Mița, cu glas lenevos.
În primul rând eu am botic
Nu bot ca un cașalot.
Mi-am petrecut tinerețea
La Jupân Mustețea.
Am o soră, blândă ca o auroră, Musețica
Mai am doi nepoței,
Musea și Musețel.
Pe Musea o-neacă tusea
Dar Musețel e zburdalnic ca un mielușel.
Dar mai bine, uită-te la tine!
Ai lăsat coada-n jos și nu mai ești fioros.
Nici să scuipi nu mai știi
Așa că nu mai ai cu ce să-i sperii
Pe copii
Și nici cum a te fâli.

-Că nu mai scuip, este drept,
Fiindcă m-am făcut înțelept.
Nici coada țanțoșă n-o mai țin
Căci mă abțin.
În rest, sunt modest,
Și nu manifest nici un fel de agresivitate.
De gheare, ce să mai spun,
Mă opun să le folosească vreun mât,
Pe un biet de nagăț.

În plus, gheruțele încovoiate
Nu se mai poartă
De-un veac și jumătate.
Pernuțele, da, sunt bune de tors,
La stors și la mors (adică la morse)
Fiindcă nu provoacă entorse.

Când să scrii linie-punct-liniuță
Apare din senin o gheruță
Și zgârie, sfărăie, hărăie,
Până încep cățeii să mârâie.

-M-am lămurit, zise Mița
Cu glasul spăsit.
Dar cum te descurci
Când ai de-a face
Cu alte dobitoace?

RONDELURI PARODICE

RONDELUL BURLĂCIEI

Amicii mă invidiază
Că reușesc să mă mențin
Cu inima și mintea trează
Că nu oftez și nu suspin

Când blonde, brune, mândre grații
Aleargă-n cale, dându-mi ghes
Se-ntrec în zeci de acrobații
Doar-doar le-oi deveni ales.

Mă-mprejmuiesc ca niște iele
Și nici o clipă nu-mi dau pace
Dar nu știu însă cum se face
Că dau tot timpul de belele.

Și-amicii mă invidiază.

RONDELUL SINDICALISTULUI

Sunt gata să mă-nscriu în sindicat
Că doar așa eu înțeleg progresul
Să-mi apere un lider interesul
Șomer să fiu că m-am asigurat.

Am priceput îndată înțelesul
Și drept să spun enorm m-am bucurat.
Sunt gata să mă-nscriu în sindicat

Că doar așa eu înțeleg progresul.
Ce dar frumos și binecuvântat!
Îmi voi învinge-angoasele și stresul,
Căci îmi cunosc prea bine interesul.
Ce dacă ieri de muncă m-am lăsat?

Sunt gata să mă-nscriu în sindicat.

RONDELUL FOSTULUI ACTIVIST

La o plenară sau la conferință
În fiecare zi picam plocon
Expuneri raportând la unison
Aveam un bun sistem de referință.

Lui Marx și Engels demnul epigon
Le dăruiam întreaga mea ființă,
La o plenară sau la conferință
În fiecare zi picam plocon.

Mi-e dor, tovarăși dragi, de o ședință,
Să prezidez și astăzi de bon ton
Luând cuvântul ca-ntr-un sfânt amvon
Chiar dacă nu mai e cu trebuință

La o plenară sau la conferință...

RONDELUL FRONTISTULUI

Cine azi mai ține cont
Că ai datorii la stat,
Că n-ai nici un orizont,
Nimeni nu te-a întrebat...
Te-ai înscris degrabă-n Front
Dreptul primului intrat.
Cine azi mai ține cont
Că ai datorii la stat?

Sper că nu-ți aduc afront
Dar de-atunci te-ai „aranjat”,
Nici nu te mai culci în pat
Ci adormi direct în front...

Cine azi mai ține cont?

RONDELUL ALEGĂTORULUI TIMID

Aș vrea să mă înscriu într-un partid
Dar nu mă hotărâsc deloc în care
Căci cele-nfiripate n-au, se pare,
Nevoie de un individ timid.

În visul meu secret de înălțare
Mi-am pus demult ideile la zid
Aș vrea să mă înscriu într-un partid
Dar nu mă hotărâsc deloc în care.

Să nu mai fiu născând un oarecare
Un ins aproape șters și insipid

În cuget mi se naște-un gând perfid
Să mă aleg eu singur la votare

Deci nu mă mai înscriu într-un partid.

RONDELUL POLITICIENILOR DE PROFESIE

S-au îmbrăcat în haine noi
De lupi și miei, acum bărbații,
Și se-nțeleg perfect, ca frații
Luând alură de eroi.

Și cei ce-au înălțat ovații
Ipocriziei celor doi
S-au îmbrăcat în straie noi
De lupi și miei acum bărbații.

Care de care ca-ntr-un roi
Vor înălța din nou ovații
Plătind înalte cotizații
Și-aici și-n viața de apoi.

Dar îmbrăcați în straie noi...

*STAREA DE CÂNDVA...
buchețel de rondeluri (duble) în coriamb*

OCHIUL DIN INIMĂ

Până apun
har dăruiesc în efluvii
stau și adun
stelele-n palmă când nu vii ;
zori în cenuși
zile și nopți insipide
bat pe la uși
nimeni nu vine-a-mi deschide...

Pălpâie sori
flăcări mi-nvăluie gândul
miez de ninsori
mugur de jar mi-e cuvântul.
Stau și adun
stelele-n palmă când nu vii
până apun
har dăruiesc în efluvii.

Beau din abis
fiindcă mi-e sete de Tine,
visul promis
l-am dezgropat din ruine.
Nu mai disting
în depărtare vezuvii
singură ning
har dăruind în efluvii.
Stau și adun
stelele-n palmă când nu vii...

ATÂT DE APROAPE

În depărtări
peste oglinda de ape
umbre pe zări
soare atât cât încape.
Cum lunecai
tot prin ungherele serii
frâie de cai
nestăpânite vederii.

Cine-a trecut
azi prin privirile mele?
Sânge durut.
Așchii – puzderii de stele -
Zile se scurg
parcă sunt pulberi pe pleoape,
înspre amurg
dintr-un atât de aproape.

Spre depărtări
peste oglinda de ape
ai aruncat
pod peste apele lumii,
negrul păcat
din rădăcinile humii.
Umbre pe zări
soare – atât cât încape
în depărtări
peste oglinda de ape...

INIMA – STEA PRĂBUȘITĂ

Inima mea
stea prăbușită-n fântână.
Vino de bea
apa cu miros de zână.
Limpedea stea
ca o aprinsă ninsoare
muguri dădea
floare de miere și sare.

Tare n-aș vrea
să risipesc în văltoare
inima mea
clopot cu limbă de soare...
Vino de bea
apa cu miros de zână;
Inima mea
stea cuibărind în fântână...

Mută-te-n ea
cum te-ai muta într-o casă
albă de nea
unde pereții se lasă;
Zid fără porți
unde e luna stăpână,
trasă la sorți
când dimineața se-ngână.
Vino de bea
apa cu miros de zână...

ORB DE TINE

Doamne, am fost orb,
orb sunt și astăzi de Tine.
Smulsă de-un corb
inima-mi stă sub ruine,
doruri îngân
sunt ca un flutur sub lupă.
Asfel rămân
până în clipa de după...

Stea în apus
cum îi mai mugură sânii!
Doru-i sedus
numai cu iedera zâniei.
Smulsă de-un corb
inima-mi stă sub ruine;
Doamne-am fost orb
orb sunt și astăzi de Tine...

Muguri la sân
câți răsărit-au devreme
nu pot s-amân
până și aura-mi geme.
Vreme trecu.
Vreau să mai cred că e bine.
Grijă să nu
fie căzută din mine,
smulsă de-un corb
inima-mi stă sub ruine...

AȘCHII DE STELE

Fără răgaz
apele-n noi se revarsă
țipă-n extaz
lemnul de ciutură arsă;
apele vii
fierb în viscerele lumii
până-n țării
azi de zburat parcă nu mi-i...

Ca pe un pod
treci pe sub genele mele
prind în năvod
umbre cu așchii de stele.
Țipă-n extaz
lemnul de ciutură arsă;
fără răgaz
apele-n noi se revarsă.

Ce-ar trebui,
cu-adevărat să se-ntâmplesc?
Să ne legăm
inimi și tâmplesc de tâmplesc?
Ne amintim
doar de cuvinte postume
și jinduim
altă ființă, alt nume.
Până-n țării
azi de zburat parcă nu mi-i...

PE NISIP – O METOPĂ

Scriu în genunchi
singură-n vechea Ithacă.
Gânduri - mănunchi
să le sădesc nu știu dacă;
Am obosit
să mai aștept, Penelopă.
Pentru iubit
scriu pe nisip o metopă.

Marea-i de foc
până la mal cu sargasse,
singurul loc
spart e de țărături stâncoase.
Am obosit
să mai aștept, Penelopă;
pentru iubit
scriu pe nisip o metopă...

Stau deseori
nu prididesc să mă mir ce
soi de licori
fierbe-n urcior nimfa Circe,
ademenind
dulcele cânt pe Ulise.
Cuiburi de jind
în așteptarea-mi săracă,
scriu în genunchi
singură-n vechea Ithacă...

SEARA, CORĂBII DE CEAȚĂ

Cos deseori
pânze din vele de doruri;
vin pețitori
daruri mi-aduc și onoruri.
Stau și privesc
seara corăbii de ceață
și-mi amăgesc
ochiul albit de albeață.

Parcă zărind
ca o fantomă – o barcă,
iute pierind
noaptea-s vrăjită de-o Parcă.
Stau și privesc
seara corăbii de ceață
și-mi amăgesc
ochiul slăbit de albeață.

Sus pe catarg
stă timonierul de strajă
cată spre larg
nimfele pline de vrajă
printre cocori
prea năucită de doruri
cos deseori
pânze din vele de zboruri...

VIS FLĂMÂND

S-a înserat.
Ce vinovată-i tristețea!
Clopote bat.
Unde-a fugit tinerețea?
Gânduriucid;
unde-s vigoarea, elanul?
Tot mai livid
bântuie Leviathanul...

Parcă plângând
mii de poeme zac rupte;
visul flămând
are privirile supte.
Gânduriucid.
Unde-s vigoarea, elanul?
Tot mai lucid
bântuie Leviathanul!...

Pe negândit
bolta îmi cade-n spinare;
mi-am părăsit
aura neagră de soare.
Țipă-n arcan
anii pieder prin lucarne
ca într-un han
duhul întârzie-n carne.
Tot mai livid
bântuie Leviathanul...

NOAPTE CU VISE AUGÚSTE

Larii căzând
zâna cea bună apare
pe-aripi de gând
înțelegând că doar har e.
Spune-mi măcar
când răsări-va din puste,
ca din cleștar
noaptea cu vise augúste?

Fructul menit
să te hrănească din fire
a putrezit
năpăstuit de iubire.
Spune-mi măcar
când răsări-va din puste,
ca din cleștar
noaptea cu vise augúste?

Mărșăluim
tainic precum pelerinii.
Dorul sublim
Ni-l potoli-vor blajinii.
Ne-om aminti
bunii cu fața întoarsă
doar regăsind
țarmuri de liniști amare
larii căzând
ziua iubirii apare...

TRUP ÎNVIIND

Mijloc de chin :
rugul ideii s-aprinde.
Câte un spin
naște steluțe lucinde,
închipuind
învârtejiri de pleiade
suflet murind
eliberat e din Hade...

Nu pot să las
focul să-mi tulbure gândul.
Ani de pripas
s-au perindat cu de-a rândul.
Ce-a mai rămas?
Rugul ideii s-aprinde.
Câte un spin
printre steluțe lucinde.

Miez de cuvânt.
Ce fericire cerească!
Pulberi de vânt
ochiul silit să mijească.
După splendori
după steluța ce cade
cad meteori
învârtejiți de pleiade.
Trup înviind
eliberat e din Hade...

LUJERI DE LACRIMI

Tremur de vis
într-un potir de cuvinte
fibrele mi-s
lujeri de lacrimi sfinte.
Scriu migălit
noaptea-n lumina cea lină
părul albit
mii de luceferi anină...

Port în cuvânt
fibră de viață fecundă
cu legământ
ape fierbinți mă inundă.
Scriu migălit
noaptea-n lumina cea lină
părul albit
mii le luceferi anină...

Râd gătit
nodul tristeții mă strânge
îndreptătit
vinul se schimbă în sânge.
De subsiori
clipele arse mă poartă
soare, mă dori,
cu răsuflarea-ți fierbinte,
fibrele mi-s
lujeri de lacrimi sfinte...

VÂNTUIE MORI

Ceasul revers
mestecă timpul sagace
vântuie-n mers
mori de lumină și tace.
Mărșăluind
taie secunde-n zbatari
și ticăind
spulberă unul din daturi..

Soarele orb
stă în pofida zăpezii;
câte vreun corb
mușcă din pulpa amiezii.
Mărșăluind
taie secunde-n zbatari
și ticăind
spulberă unul din daturi...

Vreme viind
numaidecât și n-am cum să
uit de vreun jind
n-am apucat să mai pun să
tai câte-un vers
din tinerețea ascunsă.
Poate trișez
mă-ngândurez și n-am pace.
Ceasul revers
mestecă timpul tenace...

TĂRÂM FĂRĂ UMBRE

Dor de senin
nu mai ascult passacaglii
pasărea spin
sparge cu ciocul vitralii.
Hălăduind
spre un tărâm fără umbre
ca nefiind
moartea să nu mă adumbre.

Parc-a fost ieri
singură-n propria nuntă
spre nicăieri
astăzi mai sunt doar o sunță.
Pasărea spin
sparge cu ciocul vitralii
dor de senin
nu mai ascult passacaglii...

Foștii fiind
ani peste ani se adună
spațiu de jind
singurătăți împreună.
Numai iubind
sunt pentru toate imună
neguri albind
calc peste ciob de vitralii
dor de senin
vreau să ascult passacaglii...

APĂ ÎN FLĂCĂRI

Sâmbure treaz
apa în flăcări fiindă
sparge zăgaz
sfarmă în țandări oglindă.
Omule, hai,
ce n-am făcut a începe,
gura de rai
țipă de murge sirepe...

Ca un efeb
trece luceafărul seara
-n muget de cerb
parcă-mi ia foc subțioara.
Gura de rai
țipă de murge sirepe
pasăre, hai,
ce n-am făcut a începe...

Ca la un semn
azi s-a oprit sângerarea
simplu și demn
mă împresoară pudoarea.
Nu vreau să-mi dai
pe veresie uitarea.
Inimă, stai!
Nu alerga printre stepe
gura de rai
țipă de murge sirepe...

MERG NICĂIERI...

Cum lunecai
trist prin ungherele mute
omule, vai,
ți-s mângâierile slute...
Merg nicăieri
mii de tăceri auzinde
caută-n ieri
prețul cu care mă vinde...

Cer cristalin
susură aerul serii
lujer de crin
am aruncat lăicerii
caută-n ieri
prețul cu care mă vinde
merg nicăieri
mii de tăceri auzinde...

Albii de râu
nu prididesc să mai crească
trupul de stea
iz de sudoare albastră.
Ține-te-n frâu
vine iubirea cerească...
Iar ai trecut
azi prin privirile mele
ți-am refăcut
chipul din aşchii de stele...

RĂMÂNE-NE, DOAMNE...

Singuri venim
Doamne, ce singuri pe lume,
împovărați
numai de legi și cutume.
Nu suntem frați
nu suntem rude de sânge
adevărați
suntem când doar unul plânge...

Ne urgisim
prinși de o ură plenară
iar când murim
ștergem cumplita ocară.
Singuri venim
Doamne, ce singuri pe lume
împovărați
numai de legi și cutume...

Ne amintim
doar de cuvinte postume
și jinduim
altă ființă, alt nume.
Seara-i aici.
Vino, rămâne-ne, Doamne,
Cum să mai stăm?
A început să se-ntoamne.
Singuri plecăm,
Doamne, ce singuri din lume!...

FĂRĂ DE OASPEȚI - PETRECERI

Ca-ntr-un ocean
vreau să m-azvârl în Lumină.
Dulce Pean
tulbură apa virgină.
Raze din teci
soarele scoate în silă
printre culbeci
până și roua-i ostilă.

Anii-s trecuți
repede ca și uitarea.
Inimă, nu-ți
pierde din nou răsuflarea.
Printre culbeci
până și roua-i ostilă
raze din teci
soarele-și scoate în silă.

Câte s-au scurs
aniversări de rutină?
Pentru recurs
nimeni din noi n-are vină.
S-au risipit
fără de oaspeți petreceri;
de neiu bit
noaptele reci mă întină.
Totu-i sfârșit
vreau să mă-nec în Lumină!

STRIG ÎN DEȘERT

Cine sui
în locul meu cărăruia?
Nu voi mai fi
nu voi lipsi nimănuia.
Dinspre lumesc
merg înspre țara promisă
de-am să găsec
singura poartă închisă.

Cumpăt pierdut
voia pre voie să-ți fie
beau neînceput
dintr-un izvor apă vie.
N-am să găsec
singura poartă închisă
dinspre lumesc
merg înspre țara promisă...

Haruri – belșug
câte mi-a dat Ziditorul,
arse-s pe rug
vreau în sfârșit să-mi iau zborul.
Singurul jind :
să mă afund cu nesațiu
aripi întind
m-am ridicat : Alleluia!
Cine va ști
de mi-am greșit cărăruia?

RAIUL DIN RAI

Lună-n declin
iarăși mă simt singurată.
Murmură-mi din
cornul cel tainic de fată.
Raiul din rai
doar cu privirea-l mai cată,
o, Adonai!
rogu-te singura dată.

Adu-mi-l cald
adu-mi-l, adu-mi-l seara
ca un herald
fruntea să-i rezeme tiara.
O, Adonai!
Rogu-te singura dată
raiul din rai
doar cu privirea-l mai cată.

Murgule, hai,
îndepărtează-te iute
jar dacă n-ai
mușcă-ți din carne și du-te!
Stele să-mi smulgi
fie și din rădăcină
flori de ciulin
cadă pe fruntea-nstelată
lună-n declin
iarăși mă simt singurată...

DEMN DE ÎNALTUL

Celălalt fii,
pentru o clipă fii altul
printre cei vii
vrednic și demn de Înaltul.
Să te goleşti
altul să-ncapă în tine
dacă-l iubești
altul clădind pe ruine.

Tot tu fiind
lasă pre altuia locul
ca înviind
să întrețină iar focul.
Să te goleşti
altul să-ncapă în tine
dacă-l iubești
altul clădind pe ruine.

Bobul de jar
care-a mocnit în cenușă
pus pe altar
flacăra dă jucăușă.
Dacă privești
uită-te cu-altă privire.
Ca să învii
într-o clipită fă saltul
celălalt fii
vrednic și demn de Înaltul...

GÂND OPRIT

Nu mă cunoști?
eu sunt părelnică fostă.
Doar printre foști
viața mea încă mai costă.
Neprihănit
gândul se-ntoarce în minte
parcă oprit
doar printre crude cuvinte...

Când obolesc
ce mai sudoare de stele!
Nădăjduiesc
să mi le prind drept inele.
Parcă oprit
doar printre crude cuvinte
neprihănit
gândul se-ntoarce în minte...

Ca un tavan
cer sfărâmat în furtună
iar ne-a fost dat
goi să rămânem sub lună.
Parcă golit
Ceru-i desprins din țâțână.
Cine-a găsit
de prin hrisoavele sfinte
fructul oprit
scumpele mele cuvinte?...

SCRIU PE SENIN

Scriu dinadins
cu sfiiciune de fată
nu vreau învins
să mă declar niciodată.
Cum să mă-nchin,
Domnului în adorare?
Scriu pe senin
scriu pe albastrul de zare.

Mistuie vânt
scapă din frâu neputința
doar în Cuvânt
vreau să-mi mai aflu ființa.
Cum să mă-nchin
Domnului în adorare?
Scriu pe senin
scriu pe albastrul de zare..

Cum să măsor
ca un Icar veșnicia?
Propriul zbor
parcă învinge tăria.
Pecetluind
cu o mireasmă de stele,
sufletu-aprins
cu sfiiciune de fată
scriu dinadins
cum n-am mai scris niciodată...

MIRUL ȘI MIRII

Geme de vânt
carcera inimii mele
paznic de vânt,
noaptea sunt paznic de stele.
Călătoresc
doar pe conduri primăvara
întrezăresc
fără ochean Niagara...

Hainele mi-s
albe și moi cum e neaua
ca dintr-un vis
iar am privit către steaua...
Geme de vânt
carcera inimii mele
paznic de vânt
noaptea sunt paznic de stele...

Nu mai veni
până se-ntoarce din undă
Marea de Chi
ca un ocean mă inundă.
Iz de cuvânt
uns cu agheazma iubirii
Duhule Sfânt
adu-ne mirul și mirii.
Paznic de vânt
noaptea sunt paznic de stele...

BOABE DE HAR

Plouă mocnit
apa produce ravagii.
Scriu hârșăit
ca-n disonante adagii.
Câte-au trecut
aniversări de rutină?
Toate-mi sunt scut
nu este nimeni de vină.

Lună, tu nu
cauți pe boltă să seceri.
Nunta trecu
fără de oaspeți petreceri.
Toate-mi sunt scut
nu este nimeni de vină.
Câte-au trecut
aniversări de rutină?

Ca pe-un altar
vorbe durez pe diluviu.
Boabe de har
fac din iubire Vezuviu.
Mă curățesc
printre torenții năvalnici
până albesc
plini mi-s de pietre desagii.
Plouă mocnit
apa produce ravagii.

SECOL DE CLIPE

Țipă-n cuvânt
cer săgetat de aripe
orișice cânt
e ca un secol de clipe.
Viu de tăceri
viu de umbroase lumine,
până mai ieri
singur de mine și tine...

Discul solar
palid și slab în putere
lut și olar
mursecă fiere și miere.
Orișice cânt
e ca un secol de clipe
țipă-n cuvânt
cer săgetat de aripe.

Încă mai sunt
câte sunt clipele-n oră
singur și crunt
ca să vestesc - auroră
zorii de stea
zorii de lună sihastră
vino și bea
din înălțimi de aripe
soare și nea
câte rămâne-vor clipe?

ȘARJE UMORISTICE

EPIGRAMA

De mă-ntrebați, e o pastilă
Compusă-adeșea de confracți,
Acelor care sunt vizați
Fiindu-le ades, utilă.

E ca o harnică albină
Însă puțin mai buclucașă.
Precum insecta cea poznașă
Cu o înțepătură fină.

Dar cam limbută econița
Și te țintește fără arc
E sfântă ca Ioana D'Arc
Și sprintenă ca perinița.

De vreți, e-o strofă mai cochetă,
De un umor molipsitor
Precum un papagal actor
Care-ți ghicește o „planetă”.

Nu se încurcă-n amănunte
Și pune punctul chiar pe „i”,
Dar fără să forțeze, ci,
Îndreaptă chiar greșeli mărunte.
Ea te amuză dar nu-ți iartă
De ai, minuscule scăpări
E cu ceva mai acătări
Ca o banală, tristă ceartă.

Căci răscolește vii și morți
La cea mai mică-apucătură,
Îți pune prompt gălușca-n gură
Și...mai înghite-o dacă poți...

E fericit acel ce scapă
De o atare pișcătură
El dă pe loc iscălitură
Că i-a cam tras „Urzicii” clapă.

Dar nu-i de nasul orișicui
Această treabă de mirare,
Căci cine interes nu are
Îl rog să-și pună pofta-n cui!

SFATURI PENTRU PRESUPUȘII UMORIȘTI

Cu un catren subtil, vezi bine,
Având satiră și umor,
Te poți întrece cu oricine
Chiar fără lecții de actor.

Căci epigrama și catrenul
Nu sunt de nasul orișicui,
Dar dacă nu le prinzi refrenul
Atârnă-ți iute Lyra-n cui!

Că dacă te bazezi, nepoate,
Pe un succes răsunător,
Poți foarte bine să ai parte
De un declin fulgerător.

Tu fără surle, fără tobe,
Doar cu surâs interior,
Poți face din puține vorbe
Să salte lumea de fior.

De-ți faci din epigramă țel
Și o declari cu vehemență
Să-ți iei armură de oțel
Să nu fii prins cu vreo carență.

Să nu comiți și vreun abuz
Lăsând în jur numai cadavre
Că dacă tot îndrugi palavre
Ești scos prea repede din uz.

Dar dacă vezi că nu se poartă
Mai lasă-le în vânt de rime
Și să-ți alegi o altă soartă :
Mai bine scrie anonime!

Că poți atunci să dai cu barda
În șefi și chiar în subalterni
Întinde cât mai tare coarda
Că nici chiar zeii nu-s eterni.

Dar ca să nu faci tărăboi
Cum a făcut adesea Nigram
În loc să te semnezi pe foi
Alege-ți un pseudonim...

(POPA) POPA'S LA CAFENEAUA

LITERARĂ „THALIA”

E în caricatură as
Vestitul domn Popa Popa's
Precum la haltere sunt greii,
Se poate lua de piept cu zmeii

Grăindu-le cam gros în glas :
-Aș vrea aici să fac popas,
Dar dup-o noapte de efeb
Mă-ndeamnă sufletul să-ntreb :

De ce stimați amici de-o seară
În loc să-mi cânte o vioară
La cafeneaua literară
Îmi dați doar muzică ușoară?

De se mănâncă tot ce zboară
N-ar fi mai bine bunăoară
Să luați și să vopsiți o cioară
În chip de... farsă literară?

Vreau ritmuri de cafe-concert
Căci nu pot altfel să vă iert
Chiar dacă ritmul e alert
Când îl ascult rămân inert.

Cine să uite de belele
C-un repertoriu de manele,
Cu transpirația șiroaie
Rămâi perplex, pleoștit în ploaie.

Cum vrei concertul să mă-mbie
Când astăzi toată lumea știe
Că dacă nu ai armonie
Ce cânti e doar lăutărie...

Vreau deci, sonorul în surdină
De zgomot mi-e urechea plină,
Deși vă spun, n-am nici o vină
Și-abia am luat o aspirină.

Și-apoi, de ce-mi dați niște poante
Din vremea chiorului Pazvante
Oricând Alighieri Dante
Ținea isonul la bacante?

Doar cu ciuperci și sare-amară
Vreți să-mi petrec o-ntreagă seară
La cafeneaua literară?
Ei bine zic : Ați dat-o-n bară.

Eu vreau cafea, nu apă chioară,
N-amestecați ghiveciu-n oală
Ca lumea să nu plângă-afară
Că Thalia i-a tras pe sfoară!...

PE CALAPOD

(autoironie)

De-o zi și-o noapte mă trudesă să-nnod
Vreo trei cuvinte pe un calapod.
Respir, transpir și iar pe gânduri șed.
Nu, hotărât, n-am stofă de aed.

Dar când și când un vârcolaci mă-mbie
Să-mi iau din nou hârtia mărturie,
Și culmea ironiei e că-ncerc
Cuvintele să nu le-alerg în cerc,

Ci să le fac să se îmbrățișeze
La locul lor firesc să se așeze.
Degeaba, cum întorc o clipă fața
Trag unul-de-altul pân' se rupe ața.

Cam știu ce trebuie să fac de-acum
N-or să mă lase ele prost în drum.
De mine-am să le leg cu zece lanțuri
Să nu mai calce-alături prin șanțuri...

QUI PRO QUO ?

Bărbați aleși schimbându-și straiul
Acum mânați de-o nouă vrere
Schimbatu-și-au pe dată straiul
Dând libertatea pe putere.

Și-aceia ce de-a curmezișul
S-au așezat ca la paradă
Țesând încet păienjenișul
În care muștele-or să cadă.

Un qui pro quo – acerb, nu știi
Să faci mai bine, ce și cum,
De cine-alături să te ții
Să nu te pomenești în drum.

Dar dă-le, Doamne, un pic de minte,
Să nu răstoarne totu-n jur,
Și dragostea de neam, fierbinte,
Rămână darul cel mai pur...

DESPRE LIMBA PĂSĂREASCĂ

-cronică rimată-

Între limba păsărească
Și cea dulce, românească
E o diferență mare :
N-au deloc asemănare.
Dar mă simt pe loc datoare
Să vă fac o precizare,
Nu cumva să nimeriți
Într-o gravă eroare.

Limba zisă păsărească,
Nu e cea de zburătoare, cântătoare,
Ci un fel de masacrare
A cuvintelor corecte, cu efecte

Ce-s adesea nedorite.
Socotesc că-s nimerite
Câteva exemple-n șagă :
Dacă tu în loc de „dragă”

Spui cuiva ce ți-e iubit :
„Darling”; „sweet-heart” sau „my love”
o să-ntrebe negreșit
cu ce oare ți-a greșit.

Dacă-n loc de „s-a sfârșit”
Despre-un lucru terminat
Tu rostești un ”C'est fini”,
Drept să-ți spun, m-ai derutat.

Rezultatu-i ca și nul
Când profesorul nu-i „cool”.
Dacă fața ta e „look”
Mi se pare că-i un truc.

Iar de vrei să m-amețești
Cu expresii străinești,
Nu te contrazic, firește,
Dar pe mine mă scutește.

Nu vreau să amestec vorbe
Ca pe zarzavat, în ciorbe.
Eu vă spun că-i mai cinstit
Fiecare să vorbească
Vorba sfântă ce-a vorbit
La căsuța părintească.

Am dreptate, dragii mei?
Foarte bine. E „O.K.!”
Pe parola mea „d'honneur”
Ai ca inimă „un coeur”
Și „un tête” în loc de cap.

Iar mai bine iute-un hap
Și-ai să te dezmeticești
Singur ai să te ferești
De expresii străinești.

De la Conu' Văcărescu
Țara asta s-a ales cu
Cea mai sfântă moștenire :
„Cea a limbii românești
Că-i a patriei cinstire”.

Fiindcă, vrei-nu vrei, ți-o spui :
Fiecare s-a născut
A trăit și a crezut
Negreșit, pre limba lui...

MI-E DOR DE-ACEI MAEȘTRI

Pe unde-or fi acei buieștri
Cu vânt pe frunți și-n buzunar
Numiți pe drept cuvânt – maeștri
Ce au trăit, și nu-n zadar.

Ca murgii sloboziți din frâie
Cu muza lor de subțiori
Scăpând jărativ din călcăie
Ne-au fermecat de-atâtea ori...

Pe unde or mai fi maeștrii
Să ne ofere nouă-n dar
Banale picături de viață
În boabe de mărgăritar?

Deși călătorind pedestri
Cu frunțile spre cerul clar
Încălecând acei buieștri
(cu)vântu-n piept și-n buzunar.

Mi-e dor nespus de-acei maeștri
Hrănindu-ne cu stropi de har...

PROVOCARE

Argintat în promoroacă
Însă roșu în obraz
Vechiul an acum provoacă
Pe amfitrioni la haz.

Când Revelionul bate
Pe la geamuri, pe la uși,
Farse dulci, nevinovate
El oferă cu mânuși.

În desaga cu surprize
Are vesele momente
Și va presăra-n reprize
Glume bune, excelente.

Pastiluțe și răvașe
Contra urii și-a prostiei
Și pilule buclucașe
Împotriva leneviei.

Chiar roneluri, madrigale;
Epigrame, scurte scheci-uri
Și dueluri amicale
Șarje bune pentru meciuri.

Hotărât precum se pare
Să mai descrețească frunți
Face haz de fiecare
Fie tineri sau cărunți.

Dăruind cu încântare
Ca un veritabil Pan
Un prilej de meditare:
C-au întinerit c-un an.

(Publicată în „Viața Nouă”, decembrie 1987)

FANTEZIE PROVERBIALĂ

Cine trage spuza doar pe turta lui
Apă-n piuă bate cu un șubred cui.
Fiindcă niciodată nu poți, din țânțar
Face la comandă, ditai armăsar,
Nu bea când ți-e sete, dintr-un pumn străin
Apă să te sature, că va fi un chin.

Gura păcătoasă adevăr grăiește,
Cine vede lupul, nu-i mai trebuiește.
Și pe cât de multe, s-ar afla – bordeie –
Vei găsi în ele, atâtea obicei.

Calul de plocoane, nu-l căta la dinți
Fiindcă-s mai aproape dinții de părinți.
Cine vede lupul dacă este modru
Nu-i mai vinde pielea ursului din codru.

Apa dacă trece, pietrele rămân
Ce pot face astăzi, n-are rost s-amân.
Totdeauna fierul, cât e cald să-l bați
Nicidecum pricină, n-are rost să cați.

Nu-ncerca uleiul, peste foc să-l torni,
Cu o buturugă mică să răstorni
Carul cel mai mare să nu-l pui nicidecum
Tras să fie-n hamul boilor de rând.

Numai aguridă au mâncat părinții
Pruncilor acuma, strepeziți li-s dinții.
Tot bătând tu șeaua să priceapă iapa,
Vezi să n-ajungi mâine, muncitor cu sapa.

Cine cheltuieste peste ce câștigă
N-are niciodată-n casă mămăligă
Nu întinde coarda tare că se rupe.
Nici măcar țărâna, nu poate s-astupe
Gura lumii care-i slobodă sadea
Până nimerește tot într-o belea.
Cine dă nu uită, uită cel ce ia.
Nu-mbrăca mantaua doar la vreme rea.

Cin' s-a fript cu ciorbă, suflă și-n iaurt
Furtul inimioarei, nu se cheamă furt.
Dacă ești a cincea roată la căruță
Nu sta niciodată, fiindcă nu te cruță
Între un ciocan și o nicovală
Fiindcă asta este, negreșit greșeală.

Și lăsând deoparte treburile mai urgente
Căținel grăbește sau „Festina lente.”

FANTEZIE ÎN „S”

Stau sute de scrisori în scrinul din sufragerie, suspinând și
șușotind între dânsule cu sfîiciune.

-Surato, parcă ai fi surdă!... Îmi vine să strig de spaimă și
socotesc că numai mie îmi sunt sortite asemenea secunde de stres.
Sunt colbuită și uitată în străfundul acesta de scrin, parcă aș locui
într-un sicriu. Pe deasupra mai aud și sforăitul broaștei de yală, ba
și scârțâitul sertarului când soția stăpânului sosește de la serviciu și
scotocește seara prin seif-ul străbunicului în căutare de suave
secrete. Pe noi nici nu ne ia în seamă. Suntem bruscate și
scărmănate suficient și de cele două surori ale dânsei care seamănă
una cu alta de parcă ar fi sosii.

-Sfinte Sisoe! Săptămâna trecută, cât pe ce să-mi sară
mărcile în sus de stupoare!

Soarele scăpătase spre asfințit și stăpânul nostru și-a
schimbat straietele, sumecându-și cămașa și s-a strecurat nevăzut pe
stradă și dus a fost! Se săturase de atâta indiscreție și sârmanul și-a
luat catrafusele și-a dispărut fără urmă.

-Să fie sănătos!

FĂRĂ MENAJAMENTE

EXPUNERE DE MOTIVE. PENTRU CE NU SE POATE INTRA ÎNTR-O UNIUNE DE CREAȚIE

sau

NOILE LEGI ALE LUI MURPHY COMENTATE, ADNOTATE ȘI ÎNTÂMPLETE AIEVEA

Scrie cât mai multe cărți și vei avea cu atât mai puține șanse.

Scrie cât mai bine și vei avea cu atât mai puțini prieteni.

Nu participa la nici un fel de agape ale unioniștilor.

Nu primi decât premiile care nu ți se oferă.

Speră și nu ai teamă și sigur nimic bun nu ți se va întâmpla.

„Iubește și fă ce vrei!” – dar să nu iubești prea mult și să nu faci orice.

Fericirea de a te ști scriitor se măsoară direct proporțional cu nefericirea personală.

Scrie cât mai favorabil despre un confrate și sigur ți-l vei câștiga de dușman.

Fă-ți prieteni critici, istorici literari, exegeți, oameni de seamă și sigur nu va mai scrie nimeni despre tine.

Nu bate nicidecum la ușa Uniunii ori filialelor și nu intra nici pe fereastră dacă ești dat afară.

Dacă vei ruga pe cineva să te ajute, sigur o să te înfunde mai rău.

Scrie cât mai bine despre cei mai puțin buni.

Performanțele tale devin lesne coșmarurile celorlalți.

Încearcă să încropești un ziar, o revistă, o fundație de cultură și imediat îți vei ruina sănătatea, nervii, mijloacele materiale, sufletul.

Și, încrezător de-ai fi peste poate, cu atât mai dezamăgit te vei afla.

Încrede-te cât mai mult în om și nu vor întârzia dezastrul și nefericirea.

Pace fă cu toți cei deopotrivă țieți și ei – război și tuburare – îți vor provoca în inimă, în gând și în cuvinte.

Cu cât mai sus vei ținti, cu atât mai afund vei cădea în abisuri.

Încredințează un secret celui mai intim prieten și în clipa următoare va fi pe buzele tuturor.

Cu cât mai puțin vulgar, licențios și pervers vei fi, cu atât vei fi mai respins.

În tagmă de vei vrea să pătrunzi, aidoma lor trebuie a te face.

Dacă vei bea agheazmă precum Grigore, ai toate șansele să stârnești toți diavolii.

De-ți vei iubi casnicii, ei te vor scuipa și te vor azvârli afară din toate cercurile.

Aceste reguli de aur să le păstrezi cu sfințenie:

-Scrie puțin sau deloc;

-Să nu vorbești niciodată în public;

-Să nu-ți dezvălui sufletul pentru că haita de lupi răpitori abia așteaptă să ți-l sfășie;

-Întârzie mult, deliberat la orice întrunire;

-Să nu-ți ții cuvântul în nici o împrejurare;

-Abjură de câte ori poți;

-Vinde-ți sufletul chiar pe două parale;

-Calcă-ți toate virtuțile în picioare;

-Fii nemilos, crud, bosumflat, infatuat, important, răzbunător. Doar așa ai șanse de a ajunge la nivelul acela spre care tinzi și vei fi cu atât mai temut printre semeni;

-Sămânța discordiei seamănă, împrăștie;

-Aleargă mereu după vânt și culege furtună;

-Vai de cei care năzuiesc spre lumină căci, iubitorii de întuneric, de îndată îi vor înghiți, nimici, scufunda în beznă;

-Semidocht de vei fi, cu atât vei ajunge în academiile cele mai înalte.

-Refuză să fii lăudat, mediatizat, premiat și vei ajunge desigur, OMUL ZILEI.

-Îmbracă-te cât mai modest, nu te spoi, nu ieși cu nimic în evidență.

-Vorbește cât mai puțin, nu te afișa în relațiile publice.

-E neapărat necesar să nu apari niciodată în presă, la televiziune, ori radioul public.

-Dacă totuși, vei săvârși vreo astfel de greșeală, nu ți se va ierta și vei fi taxat imediat.

Ultima, dar nu cea din urmă: Încredințează toată documentația necesară unui scriitor consacrat, cu responsabilități în conducere și sigur nu vei ajunge NICIODATĂ pe masa comisiei de validare.

Toate acestea, fiii mei și multe altele de acest fel, trebuie păstrate cu mare sfințenie, pentru că ele sunt noile reguli pentru cel ce vrea să acceadă la nemurire.

Semnat,
Ce. A.
mai cea
care aspiră la nemurire

SONETE

SONETUL TRENULUI REGAL

Dispar în tren regal ca într-o ceață
Poeți blazați ce păstorind lumina
Pe șine-amețitor lăindu-și vina
Nesposediți grăbesc spre Ceea Viață.

Cu chipuri de efigii și blazoane
Cu vulturești priviri și solzi în gheare
Postați pe tabloidele ziare
Trufași, damnați și asupriți de toane.

În trenu-acesta princiar, se pare,
E crema limbii noastre tutelare.
În zbor de șine-azvârl cu epitete

Metafore, sintagme insolite,
Regalii zilei au argint în plete;
I-așteaptă-n gări amante părăsite...

SONETE, MADRIGALE ȘI RONDELURI

Sonete, madrigale și rondeluri
Distihuri, monostihuri și terține
Îmi cânt iubirea în diverse feluri
Sperând că-n ele te-oi afla pe tine.

Mi-e dragostea-n verzale și aldine
Ca în intarsii de sidef săpată.
Cum este inserat cerescul Bine
Și rozmarinu-n inimă de fată.

Și chiar de nu te află în răscruce
Cuvintele străpunse de tăcere
Le-așez pe piept sub inimă, drept cruce
Să-mi fie sfânt temei de Înviere.

Te scrijelez în suflet cu aldine
Sperând că-n ele te-oi afla pe tine.

Noaptea Sfintei Învieri, 2008

MI-AI AȘEZAT O DIADEMĂ FRUNȚII

Mi-ai așezat o diademă frunții
Cu dragoste să fiu înobilată
Frumoasă ca în așteptarea nunții
În trup femeie și în suflet fată...

Voi pune chiar și aștrilor halouri
Și voi striga de-or să răsune munții:
Din șapte-n șapte întorcând ecouri
Frumoasă ca de dinaintea nunții...

Frumoasă ca o harpă neciupită
O alăută rezonând din strună
În noaptea sfântă când voi fi iubită
Poem îți voi ciopli în veche rună.

Și voi striga de-or să răsune munții:
Frumoasă-s ca de după noaptea nunții!

E-UN ADEVĂR, ȘI CINE-AR RECUNOAȘTE?

E-un adevăr și cine-ar recunoaște?
Și-un inefabil ce se lasă prins:
Te port în mine ca și cum te-aș naște
Și te-aș zvârli din nou în Necuprins...

Femeie-n trup, fecioară în cuvinte
Nimic nu-mi pare-a fi cu neputință:
Te zămislesc neconținut în minte
Ca pe-o ofrandă-adusă cu priință...

Pe urma întâmplării-ntr-o pădure
Printre copaci de silex eu alerg
Și aspru mă rănesc într-o pădure
De nu mai pot nici urmele să șterg.

Mă recunoști la cea dintâi privire.:
Femeie-n trup, fecioară în vorbire...

DOAR ÎMPĂRȚINDU-MĂ, RĂMÂN ÎNTREAGĂ

Doar împărțindu-mă, rămân întreagă
Și-o nuntă de cuvinte se pornește
La care-i invitat ca să-nțeleagă
Acela ce cu-adevărat jertfește.

Și vin la nunta florilor mirene
Din colțuri depărtate la ospăț
Bărbați robiți de fete azucene

Și totul pare-un prelungit ospăț.
O catedrală zace dărâmată
De viitura nopții cea cumplită
Rămân în Logos pururi atârnată
Întreagă mi-e ființa împărțită.

Și-așa mă dărui, cine să-nțeleagă?
Doar împărțindu-mă, rămân întreagă...

SONET FABULOS

Amanți de rouă pururi invocați
Să vină treji la ceas de abanos
Frățește sunt de suflete legați

Și gustă din prezentul fabulos
Visând că-s de pe-acum eternizați
Într-un miraj al nunții – maiestuos.

Se împlinesc în pământescă-ardoare
În trup și suflet pururi răstigniți
Amanți cu fulgi de nea împodobiți
Într-o părelnică îmbrățișare.

Cuvintele-adieri pe albe pagini
Ca ploile fierbinți căzând pe oase
Înaltul din străfunduri vapoase
Îl cheamă neaua răscolind imagini...

O PARTE ȘI O PARTE

Cuvântul mă împarte brusc în două:
Privirea mi se-ncruntă jucăușă.
O parte-s foc, o parte sunt cenușă
O parte iarbă sunt, o parte rouă.

Nici nu mai știu de cine-a mă păzi
O jumătate-s crin imperial,
Cealaltă jumătate – foc bengal
Sunt miazănoapte, sunt și miazăzi.

Amestec straniu sunt de rău și bine
Și alb și negru, verde și uscat
Odihnă dar și veșnic alergat
Sunt lutul frământat de mâini divine.

Dar ce nu sunt în lumea asta mare?
Răspuns știut și semn de întrebare...

SPRE ITHACA

Din părul despletit pornesc corăbii
Și-ncetișor se-ndreaptă spre Ithaca.
Dar nici nu isprăvește Circe joaca
Ulise astăzi taie apa-n săbii.

E cerul mai albastru ca topazul;
Se-avântă pescărușii-n zbor sălbatic
Rotindu-se-ntr-un țipăt enigmatic
Cu aripile răscolind talazul.

Mă mistuie tandrețea în averse
Când stau pe țărniță cu ochiu-abia mijit
De parcă un sărut am tipărit
Dar iat-acum și urmele sunt șterse.

Și zac afund epavele imense
Ca amintirile și visele disperse.

SONETUL CĂUTĂRII IDEALE

La porțile cetății te-am strigat
Cum Sunamita și-a strigat iubitul
La ceasul sfânt când reînvie mitul
Străjerii nopții mult m-au instigat.

Cum arde lumânarea prinsă-n sfeșnic
Cum caută botezul neotiful
Oficiind cu sficiune ritul
Simțeam în inimă cuvântul veșnic.

Ecoul gândului mi se spârgea
De zidul nopții-n sunet de-alăute
Se năruiau cărările pierdute
Eu mă rugam pe boabe de cafea.

Te-am căutat prin marile cetăți
Nădăjduind să-nduplec noaptea să-ți.

PE CÂND MĂ NĂRUIAM

Mă-nmiresmam în flori de iasomie
În voalul alb meduză în ocean
Eu nu știam nici unde, în ce an
Mă dăruisem viață, numai ție.

Scăldată-n mir păstrat pentru libații
Fu marmura însângerață-n chip
Dar a-nghițit-o lacomul nisip
Și a trimis-o-n alte constelații.

Mă învârteam doar printre umbre-albastre
Purtând în gând palate de mărgean
Dar nici o piatră nu-mi slujea de-alean
Eram cu ochii sprijiniți de astre.

Pe când mă năruiam strigând iubitul
O pasăre cumineca zenitul...

CRUCI ÎN INFINIT

Pământ de stele sunt, pământ de schit
Și-a înflorit culoarea mea antumă
Într-o pepită dintr-un pumn de humă
Și într-o lacrimă cu ochi de malachit.

Ce note scoate vocea mea acumă,
Ca umbrele de cruci în infinit!
Pământ de clopot și pământ de schit
Tu, vântule din sud, departe du-mă!

Dar cine astăzi poate să evoce
Când mântuită e lumina lină-n ornic,
Un lied tulburător din Santa Croce
Și să rămână pururea statornic?

Îți dau și-mi dai, să-ndăținez cutumă
Îl rog pe Dumnezeu, îl rog să nu mă.

FLORI DE GÂND ÎN SPIRIT DE HAIKU
-instantanee lirice-

Spicuiți din volumele: „*Lacrimi de mir*”; „*Zăpadă în flăcări*” și „*Răspântii de sine*” apărute la Editura Arionda Galați, 2006.

Născută aici
pe pământ
lacomă de cer sunt!

*

Din lemn de santal
degetele pădurii
-haos iubirilor mute-

*

Cântecul meu?
Rubinul prelins
peste mustul zăpezii.

*

Surâsul tău
Diamant
pe fruntea
înmiresmată
a sinelui...

*

Semn de izbândă:
sabia Noului Crai
picurându-ți în vene
târziul...

*

Estimp,
să mă ilumineze blând
în verde transcendent
Rozariul Poeziei...

*

Cuvinte,
agonizând anevoie...
Lucruri mai vii
decât ființele...

*

Strigăt mut :
Numele Tău
este singurul meu
Absolut!

*

Cotropit de înalt-
pe un crâmpei
de albastru...

*

Inima Ta
rugă sculptată
în lacrimă...

*

Mut de privire,
învins,
lângă rugul
cel pururi aprins!

*

Castel interior:
Dumnezeu și suflet
între patru ochi.

*

Doamne, cui
să fi fost
singurul rost,
adăpost?

*

Mă biruie jindul
De contopire
cu Însuși Fiindul.

*

Inimă –
tu
lectica
Domnului!

*

Pântec rotund
sâmbure înflorind
în aproapele!

*

Îmi iau poezia
chezașă
și-o trag peste trup
ca pe-o cămașă...

*

Cât cer!
pe când umbra ta
singură colindă prin lume!

*

Curcubeu:
aer despletit
în culori și miresme...

*

O Doamne,
de-aș putea să-ți șterg,
sudoarea cu surâsul meu!

*

Mă cert
și nu în deșert
de cât iubit
irosit!

*

Învață-mă
cum să mă simt
în largul tău
suflete!

*

Oficiez cu gesturi
smerite,
cultul solitudinii...

*

Calm. Noapte,
vino să mă învelești
cu privirea!

*

Nu sunt decât
un fulg ce s-a îndrăgostit
subit de o flacără...

*

Lumină, tu,
singura singurătate
peste care mă simt
ca o regină!

*

Viscol de stele
căzând pe zăpada
în flăcări!

*

Neliniștea mea
căutând măcar un cuvânt
să se sprijine...

*

Halo reflexiv
singurătatea poetului
suspendată de-un fir
care încă suportă...

*

Fericit fără pricină
așa cum te afli
încercând să acoperi
izvorul zilei cu palma...

*

A trăi fără Tine.
Ce spaimă
atavică!

*

Desfid
această dragoste
derutantă
ca o pavană
pentru infanță...

*

Desigur,
lumea există
și fără ca tu
s-o alcătui...

Ecoul picăturii de
liniște
în apele mele lăuntrice...

*

Iubirea,
această floare de colț
carnivoră!

*

Îmi lepăd dragostea
fierbinte
într-o chilie
de cuvinte!

*

Te privesc.
Unde-mi sunt
ochii?

*

Stele
stropi de lumină
în peșteri!

MICĂ FANTEZIE ALFABETICĂ

Aurora binevestea în curte dis-de-dimineață emoționată,
făcându-și grabnic și hotărât intrarea în jocul jocurilor.

Katea lenevea încă. Miresmele nopții ofereau până la
răsăritul soarelui, tulburătoare și unduioase valuri pe xilofonul
zefirului!

UN SCORPION PRIN CONSTELAȚII

FANTEZIE HOROSCOPICĂ

Socot că răsui un miracol
Căci fost-am la prezicător
Și mi-a citit acest oracol
Ca pastiluță de umor.

Am descifrat într-un ghioc
Un semn misterios de foc
Ce-mi spune fără echivoc
Că Horoscopu-i cu noroc.

Deci :

Nici nu știi să te ferești
Când ți-apar subit în cale
Doi primăvăratnici PEȘTI
Verzi, cu ochii de opale.

Stânga iute împrejur
Faci să nu apar zevzec
Dar cu părul creț și sur
Taie calea un BERBEC.

Cică lâna lui de aur
Moștenită din cărlani
A pierdut-o când un TAUR
L-atacase pentru bani.

Vine-acum intempestiv
RACUL, foarte respectabil,
Aparent fără motiv
El devine brusc afabil.

Vrea cu foarfecii din clești
O jiletcă să-i croiască
Unui LEU de București
Regele să nu răcească.

Roasă de un aprig dor
O FECIOARĂ ochiu-și trage
Când la racul croitor
Când la leul care rage.

Și răsplata-i după faptă :
Nu cumva să-i crească nasul
Ține CUMPĂNA cea dreaptă
Ca să nu se-ncline tasul.

A învins, e campion,
Și-i din nou pe prima treaptă
Temerarul SCORPION
Care-i ins cu mintea coaptă.

Până un SĂGETĂTOR
Care nu greșește ținta
Repede ocheste-un măr
Ori cu arcul, ori cu flinta.

Nici nu știi cum o să scap
De-acest om pe jumătate
Ce-are coarne mari de țap
Și copite are-n spate.

De te-ncaieri coarne-n coarne
Când te-a năpădit ispita
Poate-oricând să te răstoarne
CAPRICORNUL cu copita.

Chiar de are fața ștearsă
Parcă-i un burduf de nor
El întruna apă toarnă
Pentru că e VĂRSĂTOR.

VORBE-N DODII DESPRE ZODII

O duzină de surate
Constelații numărate
Vor pe boltă să se plimbe
Și destinele să schimbe.

-Nu mai bate cîmpii-n dodii,
Agățându-te de zodii,
Că-ți dezvăluie ursita
Anii cu nemiluata,
Zile-ntregi și săptămâni
Cum se știe din bătrâni.

SCORPIONUL

Socot în mintea mea: nu strică
Să afli, asta-i nostimada
Că vietatea asta mică
Dreptate-și face-ades cu coada.

BALANȚA

Spune-o vorbă înțeleaptă
De constai o discrepanță
Între vorbă și-ntre faptă
Iute cumpără-o BALANȚĂ.

FECIOARA ȘI TRUCURILE EI

Până după măritiș
Domnișoara X, FECIOARĂ
Are-un hobby: pe furiș
Să vopsească vechea cioară.

„ÎMBLÂNZIREA SCORPIEI”

De ce dezlănțuiți prigoană?
Chiar Shakespeare, geniul scriitor
A îmblânzit o SCORPIOANĂ
Și a ajuns nemuritor.

SĂGETĂTORUL TIMID

ARCAȘ sau CUPIDON de-aș fi
Fecioare multe aș ochi
Cu versul să le săgetez
Dar „Sunt timid și mă tratez”.

CAPRICORN

Coadă i-a crescut, de pește
Însă ceea ce uimește
Sunt cornițele de țap
Care nu-i încap în cap.

ÎN COADĂ DE PEȘTE

CAPRICORNULUI nu-i pasă
Când te minte, nu clipește
Iar când nu te-aștepți te lasă
Drept în coada unui PEȘTE!

FECIOARA (variantă)

Fiindc-a vrut să fie zână
Soarta nu i-a fost ușoară
Nesimțind că timpul zboară
Tot FECIOARĂ-i și bătrână.

VĂRSĂTORUL DE APĂ

Nici măcar de-ar fi să mor
Nu mi-ar place-un VĂRSĂTOR
Care, cât ai zice „PEȘTE!”
Cu furtunul te stropește.

ZODIA RACULUI

Drept să-ți spun, nu am habar
Cum se prinde un homar.
-Vezi să nu te pomenești
Că te-apucă între clești.

CAPRICORN

Praf, cenușă vreau să-mi torn
Peste umeri, peste cap,
Doar așa putând să scap
De vicleanul CAPRICORN.

UNUI GELOS

Poftele-și atârnă-n cui
Dumnealui, gelosul maur
După Desdemona lui
Prinsă în flagrant c-un TAUR.

SCORPION LA SCORPION

Eu recunosc că nu sunt pus pe sfadă
Dar îți doresc să ai, că-i de bon-ton
Ca de la Scorpion la Scorpion
Pe buze miere și venin în coadă...

BERBECUL ISPĂȘITOR

Unii-ar spune că-s zevzec
Că din pricini de iubire
M-aș întrece c-un BERBEC
Ce l-aș lua drept...ispășire.

RACUL CA RACUL

Nu știi zău, ce-o să mă fac
Dacă-n ziua de apoi
Fiindcă m-am iubit c-un RAC
N-o să pot să pot să dau-napoi.

CUMPĂNA sau BALANȚA

Vă declar: E-o cutezanță
Să te-asezi într-o balanță
Căci vedea-vei cum se-nclină
Chiar la cea mai mică vină.

DE-AȘ FI SĂGETĂTOR

Chiar de nu-s Ioana D'Arc
Am la inimă un dor
Să devin SĂGETĂTOR
Și să prind o muză-n arc.

PEȘTII

Peștii-aceștia câte doi
Parcă sunt legați c-o ață
Înotând lucioși și goi
Mint de apele îngheață.

LEUL ACTUAL

E din ce în ce mai greu
Să prețaluiești un LEU
Cât ar crește de voinic
El devine tot mai mic.

TAURUL

O mină am găsit – de aur –
Dar nu întrezăresc pricina
Că am pierdut-o, bat-o vina,
Luată-n coarnele de TAUR!

GEMENII

Nu știu alții-asemeni
Dar ca să aleg
Unul dintre GEMENI
Capul nu mi-l leg.

RACUL ȘI SCORPIOANA

Nu știu cum – în joc de doi
S-a iscat așa prigoană:
RACUL trage înapoi
Ca să prind-o SCORPIOANĂ!

SCORPIONII

Când îi privești te trec fiori
Au coadă, clești și carapace.
Și au, că-s asemănători
În coadă, ace de cojoace.

TAURUL

Eu m-aș mărita c-un TAUR
Însă tare nu știu dacă
Lumea-ntreagă de pe plaur
N-o să-mi spună: Doamna Vacă!

PARODII

ROMULUS VULPESCU – „Destin”

În paturi de-mprumut și fără pernă
Noi doi întruchipăm o aventură
Pe-o canapea uzată din natură
Jurându-ne o dragoste eternă.

La teatru ne iubim, pe scenă,
Pe-un sac de paie dintr-o piesă proastă,
Răpiți de o tulburătoare jenă
Tu crezi o clipă c-ai să-mi fii nevestă.

Visând demult o dragoste celebră
Eu – un truver scăpat din lesă
Tu – devenind o magică prințesă
Trăim un iluzoriu act de febră.

Mutându-ne mereu din pat în pat
Aproape c-am uitat cum se și doarme
Când tu cu ochii împăclîți de foame
Mă-ntrebi înăbușindu-ți un căscat :

-Iubite, nu cumva ești însurat?

**ROMULUS VULPESCU –
„Carte poștală”**

Sorbind cafeaua-ngândurat și trist
La cafenea,
Poștale cărți trimiți din Târgu Mureș
Certându-te ostil și gureș
Cu lumea rea.

Nici timp nu ai, nici inimă, nici chef
Să mai scrii versuri.
Degeaba ai făcut demersuri
La patru edituri deodată
Să te numească șef.

Tabac pipezi abandonat de muză
Fiindu-ți silă
Că-n propria ta barbă vezi
Un semn minuscul de prăsilă.

Și cum ai vrea, voievodal și dac
Să-ți scoți semeț cureaua
Și praf să faci într-un cuvânt
Întreagă cafeneaua.

Dar când s-apuci întâiul crac
Nădragii-ți pică la pământ
Și mătură podeaua...

**ROMULUS VULPESCU –
„Portretul prietenului meu”**

De ce subtilule poet
Nu ți-ai găsit să iei la toartă
Vreun alt prieten mai dihai
Decât pe cel mai violet din cai
Să te-ntreji cu el la ceai
Când astăzi numai caii verzi se poartă?

Știu că-n secret nutrești o prețuire
Pentru întregul neam de cai
Da-ți spun deschis : stârnești uimire,
Cum vă-nțelegeți, în ce grai?

Aud că beți același soi de gin
Sorbit agale cu un pai cam gri
Și zahăr tos serviți puțin
Cu glume seci la „five o'clock of tea”?

Să-mi spui, de ce citiți cu sârg
Numai gazete de-altădată
Rânjind ușor ca proștii-n târg
De moda de-acum patruzeci de ani
De când era bunica fată?

De ce să angajați dispute
Cu Tacit, Suetoniu sau chiar Goethe
Cu Thomas Mann pe diferite rute
Mergând la Weimar după Lotte?

Dar cum aveți mereu același gust
La blonde, brune și la celelalte

La table și la pocker, nu e just
Să beneficiați de-aceste „aventuri galante”?

Pe amândoi prostia vă amuză
Mâncați cartofi prăjiți cu ouă
Iar când beți vinul roșu fierț în spuză
Prizați tutun pe nările-amândouă.

De v-amețiți, vă spuneți la ureche
Mici melodii – poeme deocheate
Îi împrumuți cravata ta cea veche
La echitație și la serate.

Și cum ți-e foarte drag bătrânul
Și nu faci nici un pas în lipsa lui,
Și părul tău va deveni ca fânul
Și veți porni cât de curând hai-hui
În pasul spaniol de promenadă
Cu două blonde călărind cam șui...

**CORNELIU ANTONIU –
Poemul: „Aerul de rând” din vol. „Supunerile”**

Unde-o mai fi caruselul pierdut
Soarele orb, omul negru
Care fabrică flori?
Tot privind nemaivăzuta ipostază
Să treci prin cuvinte
Strivind un fluture...

Și dacă e mai senin alt cer
Subțire – să te prelingi tu – apă –
Tot mai adânc, ca o plecare
A lui Orfeu dintre cei vii...

De poți să-mi spui,
Cine te atinge, Vindecătoarea,
Căutătorul de nisip,
Plângerea și asfaltul,
Supunerile, iarba fiarelor,
Polul Nord,
Îndrăgostitul oglinzilor?

Să țiip în vis,
Prea fericită Perlissima,
Refăcând
AERUL DE RÂND,
Unu-doi,
Lacrimi de singurătate,
Para-ndărăt,
Așa-și-așa...

NINA CASSIAN – „Să ne facem daruri”

La sărbători și onomastici
E bine să primești cadouri
Niște ciorapi supraelastici
Sau dacă ai copii – landouri.

O portocală pentru neamuri
Sau o cravată argintie
Ori dac-aveți alt fel de planuri
Să țineți cont și de soție.

Și dăruind eternitate
Iubirii voastre conjugale
Din când în când cu demnitate
Mai dați și-amantei câte-o floare.

Confraților de veselie
Să le dați sfaturi cum se scapă
De copilași și de soție
Atunci când au câte-o agapă.

Celor trufași și mult prea singuri
Spre-a nu le rămânea datori
Să le trimiteți zece linguri
De răs – balsam de sărbători.

Dar dintre toate cele fleacuri
Să mai păstrați și pentru sine
Oglinda-n care-s zeci de leacuri
De-a ști să vă purtați mai bine.

**BLESTEM – Parodie după poemul
„Noapte albă, noapte blândă”
de GHEORGHE AZAP**

Ascalafii să te ardă
Mintea când ți-o fi mai grea
Că asemenea bard cu bardă
N-am văzut în viața mea!

Mintenaș să mi te prindă
Inamicii de bârneț
Să-ți agațe lira-n grindă
Ca oricărui nătăfleț.

Ce tot cauți mântuială
În cuvinte cu arțag?
Zăvorăște-te c-o yală
Dacă-ți este ghiersul drag.

Cât ai număra la trei
Chiar de ești un ageamiu
Să te prindă, vrei nu vrei
Ca pe orișice chefliu...

Sau mai bine să primească
Editura din sertar
O papară-ardelenească
Să-ți dea muza prin muștar

Poate-așa învrednicită
Cu boia, enibahar,
Să devină îndrăcită
Și să-ți împrumute har...

**ISPITA – Parodie după poemul
„Uvertură”
de GHEORGHE AZAP**

Ieri te lăudai poete
Că țâpi dibla în urzici
Și că versuri desuete
Nu mai scrii bătut cu bici...

Chiar jurai pe sfânta Lyră
Că poeme nu mai dregi
Și confracții-acum se miră
Cum de opurile-ntregi

Răscolitu-le-ai de-a rândul
Ba le pureci cu dichis
De-aia mă despică gândul :
Nu te ții de ce-ai promis?

Vrei să pici din nou pe bec
Că ești orb de când te știu,
Și te-ndrepti înspre eșec
În devremele târziu...

**BUIAC POETUL - Parodie la poemul:
„Mă depășesc minunile pe stradă”
de GHEORGHE AZAP**

Un stol de fetișcane frumoșele
Îl înconjoară-n stradă pe blândul bard Azap
Genunchi prodigi și rochii cu bretele
Buiac, poetul pare lovit cu leuca-n cap.

Îl depășesc robuste și fășnețe
Fecioare mândre-n trening, bluginși și addidași
Punându-i îndeuna roate-n bețe
La fiecare sută din înțelepții-i pași.

Făcându-se că plouă el asistă
La defilarea muzelor cu asteriscuri
Scriind turcește-o listă fantezistă
De aforisme despre viața fără riscuri.

Și trec, de stambă - junele pe stradă
Fără să-și ceară scuze și nicidecum pardon!
Așa cum stau la rând ca la corvoadă
La ermetismul sacru ce-a devenit șablon.

**BUNĂ VEDERE - Parodie la volumul
„Fluturile de diamant”
de CORNELIU ANTONIU**

Desigur, o piatră
Trebuie să fi fost
Dincolo de frumosul abis
Întocmai ca atunci
Găsindu-te chiar în
Momentul pierderii
În afara memoriei.

Ca un fruct – tânăr fiind –
Nici o amenințare
Nici faptul divers nu călătoreau
De dragul numelui tău
Nici râsul secret
-O dulce întâmplare-

Numai tu trebuia să pleci
Într-o țară îndepărtată
Așa cum suflă
Într-o roșie păpădie
Căutându-ți mereu
O altă alianță și neluându-ți
Nici rămas bun,
Nici la bună vedere...

**ACEEAȘI VINĂ - Parodie la volumul
„Repaosul focului”
de STERIAN VICOL**

Printre mesteceni albind
Propria mea trecere
Dintr-un descântec
Mai aproape de tine
Păsările nopții
Învolverând nisipul.

Cine mă ademenește,
Mâna Edenei,
Deșertul din clepsidră,
REPAOSUL FOCULUI,
Aceeși vină,
 Altă vinovăție,
 Alt semn?

Ce spun eu decât,
Un cuvânt nerostit,
Șapte versuri –
Îndemn pentru dansul oprit...

Și totuși,
Cine greșește căutata cărare,
Cine înseamnă până și vămile
Doar cu înfrângeri
Departate de tine,
Dulcele meu strigăt,
Fruct dulce
TU...

MINODOR ȘI JUNONA

- poemă fabulistică -

Odată, un cârlan din obor, al cărui nume era Minodor, de hotărî se făcă scriitor. Auzise el o discuție printru cabaline cum că nu e prea greu și că scriitorii o duc foarte bine.

Smulse repede o pană de găscă (autentică, nu din plastic, prinsă la mijloc cu elastic), din aripa de serviciu a găștei Eleonora, care era nora curcii Gafița, peștița. Își cumpără o pipă și o pungă cu tabac fin, o carafă cu vin vechi și se apucă să studieze dicționarul de cuvinte perechi. (Aici ar trebui să deschid două paranteze – într-una să spun că Minodor era foarte citit, parcursese chiar și volumul Shōgun și într-alta că învățase la târlă două limbi străine : ierbivora și ciobăneasca și cu ajutorul lor rumega binișor tot ce-i pica dinainte), ba și pe cel de epitețe și chiar rime rare și le studia fără-ncetare. La cel de neologisme s-a cam încurcat și fiindcă-i plăceau scoarțele, într-o săptămână, l-a rumegat. Când crezu că și-a îmbogățit îndeajuns bagajul de cunoștințe literare cu clasici în viață și cu poeți post-post-moderniști, cu vreo câțiva pictori cubiști pe care îi cultiva cu evlavie și cu ochi de cunoscător, chiar dacă era numai cârlan amator, ei bine, atunci hotărî că e timpul să-și scoată și ghimpul din copita dreaptă din spate și să încalțe copitele toate cu opinci adevărate. Nu se putea prezenta în lumea literaților desculț și cu blana părlită ca orice oaie sau altă lighioaie.

Când ajunse la barieră, își mai schimbă puțin din intenții și manieră socotind că n-ar fi mai prejos dacă ar lăsa opincile jos. Își compuse o expresie visătoare, cum văzuse el la o bovină îngândurată, ca să facă din capul locului o impresie adecvată. Pentru ca treaba să meargă strună, cumpără și-o Lăstună (adică un lăstun) ori un Megan de pe maidan, nu mai mare de-un metru și ceva. Citise el undeva ce performanțe uimitoare are dacă o scoți pe șosea la plimbare. Și ca să pară un cârlan mai bărbat își comandă

și-un diplomat. Apoi, făcu un duș, să-și curețe cărlionții de scaieți și de rumeguș, se spală cu șampon de măr ionathan care persistă aproape un an, se dichisi îndelung în oglindă și se pregăti s-o întindă la un cerc literar care își ținea ședințele în tindă la gospodar.

Acolo se strânseseră numai artiști consacrați, literați, muzicieni, orășeni sau cum era el țăran get-beget : întâlni un greier cântăreț și poet care se recomandă domnului Țărcușor, trecut binișor de prima tinerete. Mai erau două găsculițe fâșnețe care erau în stare să te furnice cu belciugele din burice. Ele se ocupau de tras sfori și de pus bețe-n roți unor nepoți de artiști pentru simplul motiv că nu le plăcea lor cum înoată și erau cam triști. Un bou nostalgic și visător dar cam din topor, rumega versuri lângă fereastră și nu îndrăznea să tulbure onorata adunare cu vreo întrebare. În încăpere mai erau vreo șapte duzini de cântăreți care mai de care mai de soi : sticleți, pițigoii, măcălendri, florieni (canari indigeni), cântând pe limba lui fiecare, ca să cinstească nobila adunare. Bondarul Bondi, așezat pe o șipcă, bâzâia răgușit că i se furase o coardă la scripcă și că negreșit, dacă ar fi avut-o, ar fi susținut un concert extraordinar, acompaniat de canar.

Tocmai atunci apăru măgărușul Tilincă la volanul unui Hyundai Club sau Sport (nu prea de deosebesc când mă grăbesc). Se vedea că nu făcuse nici un efort cu mersul pe jos, de aceea ajunsese odihnit și voios. Intonă câteva șlagăre de estradă de parcă s-ar fi aflat la promenadă. Se acompania la fluier dar nu la unul oarecare, ci la un fluier de la picioare, care de fapt nici nu era fluier ci tibie sau peroneu, să precizez acum, mi-ar fi greu. În orice caz făcu impresie fiindcă era însoțit de o jună roșcată și nurlie, o nouă speranță în materie de poezie. Tânăra se numea chiar Junona și în zona aceea-și făcuse renume câștigând sume fabuloase cu produsele lactate din praf. Aici trebuie să deschid iarăși un paragraf și să precizez că tânăra juncă se ținea bine, avea o siluetă suplă, fără pic de șuncă pe șolduri sau burtă, fără gușă, fiindcă la ea ce era-n gușă, era și-n căpușă, în sfârșit, se putea lăuda cu suplețea și cu niște ochi de toată frumusețea, mari, catifelăți, de parcă erau rimelați. Fragedă, proaspătă, de s-o mănânci, nu altceva.

Bietul cârlan Minodor – cât era el de actor și cât exersase la

ZARVĂ LA ZOO

- poemă fabulistică -

replaci în staul cu unchiul lui berbecul Paul, ce exerciții de dicție și elocvență făcuse de când se născuse, îi fu aproape cu neputință să-și ia ochii de la Junona. Ce mai, se pierduse cu totul. Începu să vorbească în limbi – pe străinește – de parcă era pătruns de un duh, începu să se bălbâie, să behăie tandru, se scufundă în divagații literare ca un critic scafandru. Apoi o dădu pe rime, monorime, distihuri, terține (pe care le știa foarte bine), catrene (care drept să spun îi provocau migrene), sonete, dedicate oițelor capii, rondeluri, să îmblânzească în felul acesta casapii, trecu brusc la dueluri epigramatice, care erau mai pragmatice și în sfârșit, se apucă de cântat luri-luri, muma pădurii și liru-liru, un cântecel de dormit crocodilul. În fața unor atari dovezi de talent (căci era evident că Minodor avea sămânță de geniu,) chiar dacă mai bine de un deceniu rămăsese o figură anonimă, toți căpătară brusc o stimă pentru dânsul. Însăși Junona în părăsi pe Tilincă deoarece acesta nu mai avea nici un haz, verde cum se făcuse de necaz. Și cum ar fi putut ea, domnișoara, educatoare din Reșița sau Hunedoara, vâcuță sadea, dulce ca o acadea, tânără speranță a literelor să apară pe piață cu un măgar plin din urechi și până-n copite de verdeață! Așa că, ducă-se-n ceață!

Cei doi nu mai aveau acum nici o piedică serioasă pentru dragostea lor furibundă. Și pentru că Minodor era de talie scundă își procură iute patru picioaroange stabile pe roțile și neconținut se rotea în jurul ei cu unicul țel : de a ajunge la același nivel. Desigur, aceasta nu se putea deoarece Junona, oricâtă cură de slăbire ar fi ținut, era totuși de categorie grea.

Cum s-or fi descurcat, nu știiu nici eu și ca să vă torn minciuni mi-ar fi greu. Atât pot să vă spun : în anul următor, pe o căldură de umbla Ghiță cu paiul în gură, i-am zărit pe amândoi la o editură particulară semnând împreună o carte. Aveau, cum s-ar spune, deja, un copil din flori, în calitate de coautori.

Sfinte Sisoe, în cazul acesta, nici de morală nu mai e nevoie!...

Mare zarvă se stârnise printre animale la Zoo, într-o zi când deja începuse să plouă cu stropi cât o boabă care apoi erau strănși de îngrijitori într-o roabă.

Întâmplarea cu pricina avusese ecou în parcul grădinii unde se plimbau animalele ca pe Copou și din cușcă în cușcă, unde erau ținute fiarele care mușcă.

Bietul urs care mergea slobod de colo-acolo fiindcă era campion la polo (titlu obținut de la Pol de unde venise singur, în pas domol, bietul urs, zic, vru să țină un discurs, dar degeaba că se încurcase rău treaba.

Un cuc tot umbla hăbăuc strigându-și numele fără încetare, de parcă s-ar fi aflat la apel într-o adunare și ținea morțiș să se afle că-i prezent. Dar care să fie pricina acestei zarve? se întrebară uimite câteva larve născute azi dimineață când era încă ceață și nu se vedea mai nimic. Stați puțin să vă zic : iepurașul Clement adusese un mesaj urgent din partea conducerii grădinii și de emoție înfloriră-ntro clipă toți crinii. Până și spini de pe marginea unei rigole se făcuseră ghem-ghemulețe de țepi.

-Dar de ce nu începi să citești? se rățoi un rățoi fiindcă avea tupeu, tocmai își cumpăraseră ciubote noi, late și portocalii, care ar fi fost frumoase dacă nu erau fistichii.

-Nu pot, rosti Clement, zis Ronțăilă, cu o voce umilă. Știrea e strict secretă și e scrisă cu cretă albă pe o foaie imaculată (Nu era prima dată când se întâmpla ca vreun mesaj să fie transmis, ba cu cerneală simpatică, ba cu clorofilă pe frunză, sau cum era acesta, cu cretă, pe etichetă).

La iuțea hotărâre să facă o chetă, adică să strângă fiecare ce are la îndemână : câteva scule de lână de la oițe, două jurubițe de mătase de la un păianjen robust, patru mărgăritare de rouă de pe niște fire de lăcrămioare. Și fiindcă iepurașul se dovedise a fi o

persoană cu bun gust – un grăunte de chihlimbar, care nu am habar de pe unde fusese găsit. Negreșit, cu așa o avere, plus nouă panerașe cu miere de la suratele albine – cine nu s-ar fi înduplecat să împărtășească secretul de toți așteptat?

În sfârșit, mesajul fu descifrat, decodificat, citit și răsцитit pe nemestecate, adică, pe nerăsuflăte.

„La Zoo, un opt culcat fusese tăiat în două și se obținuseră două ouă”.

Cineva prevedea că după așa o inovație mare, în curând vor avea nevoie de clocitoare.

Asemenea performanță nu se mai cunoscuse de la vacanță, când un alt opt în picioare, fusese despicat cât era de mare și se obținuseră imediat doi de trei. Astfel de operații savante, se zice că nu sunt deloc riscante și nici măcar nu dor. Fiecare poate să le efectueze cu spor. Dar numai cu cifra de opt care se dovedise a fi aptă, arătând pentru aceasta destul de coaptă.

L-au căutat pretutindeni pe autor să-i ofere premiul Nobel pentru matematici pentru așa împărțire exactă. Dar cum cifra fusese lipită la loc și acum arăta intactă, n-au mai avut nici un motiv să se extazieze. (În paranteze vă zic, mie mi s-a părut că s-a făcut mult zgomot pentru nimic).

JOCUL DE-A POEZIA

CREDEȚI OARE CĂ-I UN FLEAC?

Tii! A trecut aproape o veșnicie și eu nu v-am învățat cum se scrie o poezie! Credeți oare că-i un fleac, un leac de babe colac? Mâna-n foc mi-o vâr că nu v-a făcut nimeni așa un hatâr să vă arate, netam-nesam, cum se face poezia, fără prea mare tam-tam.

Din capul locului v-o spun răs-picat, chiar dacă nimeni nu m-a întrebat: o poezie bună se scrie numai dacă ești cu capul în lună. Toată vremea sau cel puțin uneori, trebuie să fii neapărat cu

capul în nori. Pentru aceasta îți trebuie pe chelie, neapărat o tichie de mărgăritar, care, din păcate, se găsește foarte rar.

Este un adevăr elementar: poezia-i un har, o sfântă plămădă de inefabil sau de zăpadă cuibărită în sân de fecioară. E-o pasăre rară care nu zboară pe afară, ci numai prin sine, putând să-ți soarbă într-o clipită lacrima-ntră gene ivită. E un suspin de alin și o mană cerească putând să te hrănească și să te tămăduiască de boli, de lingori cu petale de flori. Dar nu cu o floare sadea, ci numai cu floarea de nu-mă-uita.

Și cine nu știe că poezia-i izvor de apă vie la care vin să se adape din lumea întreagă fel de fel de însetați, deci frați.

E un amestec de soare și lună, adevăr și minciună, real-ireal, cenușă și jar, răs cu plâns, nechezat de mânăz, ciripit de privighetoare și multă, multă rouă pe floare. E o adiere, o boare, o respirație, un dor ce doare ca un mare semn de întrebare. Și, nu vă luați după aparențe, poezia-i o Regină în zdrențe. Ea colindă pe la ușile-nchise c-un braț de narcise. C-un braț de crini culeși dintre ciulini. Poezia este esență de suflet pe care un menestrel din cei mulți, te îndeamnă s-o ascuți.

Ei, și după ce-am definit poezia, măcar c-am sărit ca un țânțar armăsar printre cuvinte, constat că nici n-am apucat să-mi isprăvesc gândul în minte și penița mi-a luat-o-nainte.

Să scrii poezii nu e chip, decât pe nisip. Întrebați pe Cip-Cirip sau mai bine pe melcișorii care stau de strajă pe plajă cu cochiliile lor spiralate dacă spun de-adevărate.

Nu e de mirare, așadar, că o poezie bună se găsește rar. Cui să-i pese dacă pe o ureche îți intră și pe alta îți iese, în timp ce eu mă perpelesc, mototolind hârtia să vă povestesc ce-i poezia?

Și cum să nu fiu bosumflată, dacă am aflat că numai cu pene de pasăre măiastră se pot compune poezii bune?

De unde să iau asemenea pană diafană decât dintr-o rană? Care mi-a provocat răs-plânsul până la strânsul poamelor din livezi. Ca să vezi! Încaltea, să fi cules dediței pentru zei, cercei și

inelușe pentru brândușe, broșe în formă de briose, brățări acătări și multe alte zorzoane, care-s tot atât de vane ca praful de pe tobă sau ca scânteile-n sobă.

Eu drept să vă spun, aș fi plină de entuziasm dacă v-aș descrie un basm. Acolo, ce mai încolo și-ncoace, știi cu cine ai de-a face! Cu Feți frumoși și zâne mai tinere, mai bătrâne, bune și rele de parcă s-ar fi născut cu toatele într-o barcă. În barca lui Noe în care n-ai voie să bei decât apa de la șoricei.

Fără a mai pune la socoteală, dragii mei, apa dată la șoricei pe care, nici mort nu poți s-o bei.

Ei, dar m-am luat cu gura și s-a iscat ditali încurcătura. Ce mai tura-vura, o poezie nu se scrie neapărat pe un petecuț de hârtie. Se poate compune foarte bine pe tavan și nu te costă un ban publicarea putând s-o citească toată suflarea și, în general, oricine e pofțit la tine. În plus, nu se șterge ușor, așa cum s-ar șterge cea scrisă pe-un nor. Sau pe-un meteor. Poezia scrisă pe bolta cerească nu se poate să nu te uimească prin trăsăturile fine dacă e scrisă cu aldine. Mai poți să compui pe covor, tot la fel de ușor, numai fii cu băgare de seamă, pe covor se observă orice fir de praf, orice scamă. Și-atunci o să-ți tragă mămica un perdaf, ca la cinematograf. Sau îți pune în brațe aspiratorul și-atunci gata umorul: poezia și-a și luat zborul.

Însă îți spun: cel mai bun mod de scrie este cu puful de păpădie, direct pe câmpie. Dacă urci mai la munte, poți s-o scrii cu stele pe frunte. Sau cu raze de soare pe dalba ninsoare. Cu un caier de lână pe aer poți însăila cât poțtești, duzini de povești.

Dacă ți-ai ales locul și tocul, aștepți să vină sorocul sau norocul.

În poezie – chiar dacă te amuză, norocul se cheamă muză.

Ce ți-e și cu muza asta, frate! Vine numai pe înserate, pe nebăute, pe nemâncate, pe neștiute, și se strecoară tiptil, drept în sufletul tău de copil. Atunci poți fi sigur de asta, parcă vorbești în rime, monorime, distihuri, terține. Nu-i chip să te-opui și lira în

cui să ți-o pui. De pe buze se revarsă catrene viclene, și vai! dacă n-ai chef și ești cu gândul hai-hui, n-ai cui să spui și trebuie, negreșit, să compui.

Și cu asta basta, ce dacă s-a terminat și pasta din pix, tocmai la fix, sau cerneala s-a uscat în peniță. Scrii pe frunza de viță cu o boabă dulce ca să poată, în sfârșit, copiii să se culce.

Asta-i, n-aș scrie o poezie, nici să-mi dai o bancnotă de-o mie!

Bine, fie. O s-o scriu mai avan, fără nici un ban. Așa, ca să fie!

ÎNVÂRTECUȘURI

HAI SĂ NE COPILĂRIM!

Am făcut de râs – o turtă (ba pardon, de râs – o burtă!). Ce mi-e burtă, ce mi-e turtă? Nimeni nu mai zice „păs”.

Ori ciocan, ori nicovală (sau mai bine-un poloboc, care s-a urnit din loc și-a pornit apoi năvală să aducă-o barză-n cioc). Ori e găscă, ori boboc? Amândouă la un loc. Fără găscă nu-i boboc. Însă oul nu-i de găscă. (Mâna poți s-o vâri în foc?)

Am depozitat în stive cam o mie de motive. O să vi le-aduc firesc, și-am să mă copilăresc.

Deci: doi berbeci coboară-n beci, să încingă acolo-un meci. Ce zevzeci! Meciu-i bun pe stadion, pe gazon. Renii-l joacă în arenă. Iar un scenarist, pe scenă. Unii-l joacă în băltoacă. Purcelușii îl încing lângă troacă, unde se îngrămădesc într-un stil numit porcesc.

O tulesc să trag cu arcul într-o arcă. Ia încearcă să pornești ditali barcă într-un parc! Imediat te pomenești ud leoarcă.

Vreau să mân un cal c-o mână. E un cal fără stăpân. Mi l-a dăruit un spân, după ce l-a alergat un fecior de împărat. M-am

gândit ca să-l ascund în căpița ta cu fân, până și-o găsi stăpân.

Fredonând un mic refren, dau să urc rapid în tren. Trenul are-o lungă trenă de vagoane. Încărcate cu bomboane în cutii mici și mari de cartoane.

Doi copii s-au cățarat pe terasă, pe balcoane și dau drumul cu duiumul la baloane.

Vreau să ronțai un covrig cumpărat de la Avrig. Poate-așa să nu mă frigă domnul frig. Până după sărbători, voi pluti cu capu-n nori. Nora-ntr-una joacă hora cu micuța Minodora.

Parii stau înfipti în ciori, ori ciorile-s înfipte-n par (uite eu aici mă-ncurc, n-am habar!), precum stau înfipt și eu în nedeslușite gânduri, înșirate rânduri-rânduri.

Să nu se facă de ocară, măgarul varu-l cară-n car, într-un bidon ce-abia-abia se ține, să nu alunece din car. Dacă nu vorbești mai rar, nu pot auzi ce-ai spus, tocmai de la Pol opus!

Cocoșu-și mângâie cocoșa, din vis trezind-o pe Natașa.

Se cam fâlește dumnealui! Ia să-și mai pună pofta-n cui!

Atâtea hârburi, tinichele, atâtea cioburi și surcele, ciurucuri multe și buclucuri – sunt toate gândurile mele. În sac cu ele!

Să nu vă pară că-i de șagă, de-am să le vâr într-o desagă!

ALTE ÎNVÂRTECUȘURI

Limba se plimbă în gură pentru o bucațică de murătură. Un dinte minte și fură câte-o bucătură. Ce încurcătură! Gura strigă: Ura! și Ah! când câștigă sau pierde regina la șah. Iarna hibernează și nu mai cutează să iasă din casă până când nu cade poama din pom. O bomboană bombăne, o cioară cere o fărâmă de ceară neagră și vrea s-o șteargă cu ștergar ștrengar. Sfoara sforăie ca un urs ursuz.

Melci melcișori sunt prinși în păr ca spicele la domnișoare, drept butoniere și bumbișori pentru domnișori.

Vântul dintr-o dată se vântură, merii merită mâncați din ochi. Perii-s periați fiindcă-s speriați, sunătoarea sună de răsună pădurea când simte securea. Tunetul tună, macul s-a-nroșit în obraz de necaz. Crăciunica se deschide doar în ajun de Crăciun, când mura tremură de frică până și de-o furnică.

Pe frunte sunt așezate frunze de laur de pe coclaur sau de pe plaur, bune de tămăduit un balaur la cele trei capete căpătuite.

Și să vă mai destăinui o taină: hainul nu are niciodată haină, creanga strigă: hei rup! Și se rupe, racii cu araci în clești se plimbă-n calești, scutul se scutură, cârțița cârtește până blana i se mototolește mototol-mototol ca o cârpă care îndelung se cârpește.

Lucerna lucește și crește cât ai zice pește.

O menajeră merge la menajerie să-și cmpere pălărie de călărie, grie, parcă-i zbanghie. Scrie poezie pe munți de hârtie trandafir. Apoi, papă, bea apă până crapă. Porțile de palate sunt pline de salate. Acolo stau Statu-Palmă care îngaimă o sudalmă, regele Barbu își piaptână barba deasă ca iarba, prințul Bucur se bucură iar Ana Codana, toacă zarzavat în tocană.

Aici până și pana rămâne în pană și nu mai pot potrivi nici un cuvânt fiindcă-mi zboară cu toatele-n vânt.

Extraordinar, cum toate aceste cuvinte de ștrengar flecar, abia dacă-mi încap într-un biet buzunar!

MEMORABILE

- panseuri lirice -

-poeme într-un vers, distihuri, terține-

- ◇ Nevandabile, aceste scânteii memorabile...
- ◇ Ca firele de nisip, în albie vrând să m-adun, mă-nrisip...
- ◇ Precum fumul – fără de drum – îmi e drumul...
- ◇ Fir calomfir, înmiresm candeli de mir.
- ◇ Ți-s buzele tot mai acree, iubitele când mă adii...
- ◇ Îmbuibat în nebine, întregul golit de ființă.
- ◇ Sub ruine, sinele dezgolit de alt sine...
- ◇ Zori de sineală picură lin, epoleți invizibili.
- ◇ Viață nocturnă cât mai rămâne, negrul din urnă...
- ◇ O dușcă de aer eu vreau, să beau o dușcă de aer...
- ◇ Până albesc, geme de vânt, carcera inimii mele...
- ◇ Fluier de vânt – viața – fără Cuvânt...
- ◇ Cine ascuns stă în mine, și-n taină îmi prinde contur?
- ◇ Port ca pe-o haină, izbânda din taină...

- 115 -

- ◇ Cine mă duce înfășurată în brațe de cruce?
- ◇ Nins cu mireasmă este poemul, bun de agheazmă...
- ◇ Tot în rotund, rotundul se-noglinde...
- ◇ Ca o iubire îmi intră zarea-n privire.
- ◇ Arată-te poeme, strig; și el se ascunde.
- ◇ Nălucă-n fereastră, carne de stea,
iz de sudoare albastră...
- ◇ În albi de râu, pe veresie, cioburi de lună...
- ◇ În crugul de stea, dragostea mea spintecă zările...
- ◇ Ține-le-n frâu, pleoapele bat în zadar,
ca un far în albi de râu...
- ◇ N-aș fi rămas în moarte atât, dar mă-nvinge urâtul...
- ◇ În conduri fermecați, râde hidos, realitatea...
- ◇ Cu buze strepezite sărut floarea de vâsc ofilită...
- ◇ Iubirea Ta – oglinda crucii mele...
- ◇ Mă văd viind, spațiu de jind, înstrălucind...
- ◇ Frânsu-și-a zborul cel pur
Icar îmbătat de azur...

- 116 -

- ◇ Cu aur din mine, pictez pentru voi, anlumine...
- ◇ Însămi mi-ajung, aripă de nibelung...
- ◇ Cununate, mâinile noastre cresc
zi de zi, una dintr-alta...
- ◇ Aflat în inima răscrucii
împărătesc pe tronul crucii...
- ◇ E viața mai presus de fire
și moartea-i marea regăsire...
- ◇ Altar de cuvinte, inima mea, leagăn al sinelui...
- ◇ În iureșul toamnei, umbra albă a ploii...
- ◇ Bănuț de ort, Cuvântul, osândă, mântuire...
- ◇ În peșteri, lichidul sclipind, policandru...
- ◇ Trup transparent, lacrimi opace la timpul prezent.
- ◇ Între două venituri – timp dospit fără drojdie...
- ◇ Din Cuvânt odrăslit – Timp nemurit în cuvinte...
- ◇ Unicul sens – spre necreat
trece prin răni de lumină...
- ◇ Zvon de cuvânt – vis curcubeu, dimineață continuă.
- ◇ Nu sunt decât un ciob de cuvânt
înmormântat în Lumină...

- ◇ Până și de har mă dezbar
să rămân de folos, nici măcar...
- ◇ În pantofi scâlțiați, calcă târșit, realitatea...
- ◇ Vâlvora clipei vine pripit să mă continue...
- ◇ Sângele-ngheață-n poeme,
lumina bufnește pe gură...
- ◇ Duh împietrit, zâmbet golit de Cuvânt
sărac de Iubire...
- ◇ De spasmele clipei râde în hohot, eternitatea...
- ◇ Cale de-o stea pribegesc,
până-n pământul lăuntric...
- ◇ Tropot de inimă : aura-mi sare mereu de pe creștet...
- ◇ Chiar și privirea-mi tresare
într-un albastru continuu...
- ◇ Mâini în genunchi, vorbind a pustiu
preț de o cruce...
- ◇ La răsărit, crugul de stea spintecă zările...
- ◇ Inima ta – ca un preludiu la o ciaoană de Bach...
- ◇ Doamne, chipul mi-a albit
de atâta neiubit!

VÂRSTELE SPIRITULUI

- ◇ Selene – rănește cu secera
pruncii nenăscuți ai fâgăduinței...
- ◇ Nici un deznodământ
din pricina ninsorii, nici un dezastru...
- ◇ Intarsii cu vise-n durerile facerii
resturi vinovate din carnea cuvintelor...
- ◇ Sprijiniți-vă de o stea
a cărei murire e simplă alegere...
- ◇ Și restul... concluzie de tras oiștea singurătății...
- ◇ În matricea luminii – ca un simbol
ritualul apăsării trăgaciului...
- ◇ Trase la indigo hohotele clorofilei
iradiază ger peste vișini...
- ◇ În arhipelagul târziului tăcerea tăcere acuză...
- ◇ Gâlgăit echivoc, plonjări pantomimice, evantai de mirări...
- ◇ Trei păsări împăiate îți sunt complice,
pe cine crezi tu că minți?
- ◇ Ecoul crengii rupte îmi reconstituie făptura:
câtă lumină, tot atâta umbră...

- ◇ Ispitit să te jefuiesc de cuvinte
răsturnând terapia freatică a confesiei...
- ◇ Invazie de neutralitate mătăsoasă
prin subsolurile primitive ale absurdului...
- ◇ Aproape de mirare cuvintele îmi aduc
dovezi de nesfârșită credință...
- ◇ Mă simt spionat de-o furnică
pedepsit și învins
pentru ce n-am făcut încă...
- ◇ Amfore de iarbă, păpușile animate
dansând pe gheața artificială a lucidității...
- ◇ Scriu la lumina luceafărului
și părul nu se-albăstrește
de fantastice intemperii stelare...
- ◇ Acrobat vulnerabil la picioarele scrânciobului
vreau să mă vindec de paloare!
- ◇ Sigiliul vânătorului de sensuri
e cumpărat doar cu un surâs derutant...
- ◇ Nu posed decât o duzină de erori
strict necesare drapate fastuos
pe reliefurile obrazului...
- ◇ În cercevele decolorate
ciocăniturile vântului
desenează fantasmă...

- ◇ Neascultate de nimeni, clipele unui dor
început în cunoaștere și sfârșit în nedumerire...
- ◇ Fiecare celulă onirică se desface la infinit
în cristale somnoroase
devenind ninsoare poetică...
- ◇ Mătasea sedefie a unui crin presat
lângă obrazul Păsării Poemului...
- ◇ Gesturi infinite, treaptă cu treaptă străbătând
dialectica emoției într-o idilă de gală...
- ◇ De taină și sfânt noroc fructifer
la câteva verste de orice ispită...
- ◇ Vai, încotro? aceste alcătuiți provizorii
abia deslușindu-se, nacele de ceață...
- ◇ Măinile mele curgând
una spre țărâna-țărână
cealaltă atingând Infinitul...
- ◇ Dinaintea țâșnirii cuvântului
răstignire perpetuă pe coapsele aerului...
- ◇ În preajma trezirii,
statui ezitând între fire și lut...
- ◇ Trupul viu, moștenire făgăduită
celor smeriți, în semn de iubire jertfelnică...

- ◇ Cum altfel voi întâlni
eul-tu într-o logodnă perpetuă?
- ◇ Cine poate să m-ajute
să mă cațăr să desferesc
stelele din întuneric?
- ◇ Sfarmă surcele, cuvintele grele.
Zvrâle trecute cuvintele mutele...
- ◇ Săbii privirile arse de ură;
iartă cuvintele ce te durură...
- ◇ Iz de dragoste : rugăciunile înfloresc
ca stâlpii de finic în ziua Floriilor.
- ◇ Merele din ferești luminând
precum ochii icoanelor...
- ◇ La îndemâna oricui, sufletul meu
merinde pentru duminici.
- ◇ Trupul meu, cuibarul râvnit
pentru nașteri definitive...
- ◇ În tumultul culorilor albul de noapte mă invadează....
- ◇ E-o presimțire ecoul ispitei pământului...
- ◇ Risipesc singura mea stare perpetuă : neverosimilul...
- ◇ Oricât aş muri mă voi naște
în același misterios labirint rătăcindu-mă.

- ◇ Nu rămân, nici nu plec; zi de zi mă petrec...
- ◇ Cât mă uimești! Fără să simt mă locuiești!
- ◇ Întuneric în ghemotoace;
să mă înghită vorace
umbra mea stă la pândă...
- ◇ Ce mușuroaie de oseminte!
Să mă desprind, nu mai pot, ah,
de blândețele mele cuvinte...
- ◇ Din cuvânt mă înfrupt,
sorbindu-l pahar de cucută...
- ◇ Circulară matrice : șuvițele fricii
erori încolțesc pe tâmpla grădinii...
- ◇ Sarea tăcerii, dublă-ncercare de plâns, răs golit de lumină
coborând în sughițuri trepte onirice...
- ◇ Fără de aripi, paseri pustii înghesuie zorii...
- ◇ Înainte de-a ațipi visez un pâlcc de copii
și-apoi adorm cu creștetul aplecat peste cuțite...
- ◇ Murmurul sângelui dezlănțuit
gonind licurici peste volutele clipei...
- ◇ Lângă altar, schimb de inimi smerite :
flăcări și ghimpi peste picuri de sânge...

- ◇ Sudoarea iubirii – Duh Sfânt
la rang de virtute – sărăcia cu duhul...
- ◇ În vitralii solzi de lumină aprind candelabre...
- ◇ Răsfir printre gene albe fosfene, blândețele iele...
- ◇ Lumina mă vrea, îmi intră sub piele...
- ◇ Unul altuia suntem albă verigă,
sfânt mădular, ochi de aproape,
blândă lumină, ploaie de har...
- ◇ Abia dacă am timp să mă agăț
de firul de pulbere...
- ◇ Ascult crinul plângând, asudat de atâta albire...
- ◇ Privesc în adâncul de sus.
Se întredeschide ochiul inimii mele.
- ◇ Ce pace înaltă! Cuvintele Tale cad
ca roua pe suflet.
- ◇ Așează-mi tâmpla pe inima mea
și sfințește-o cu untdelemnul iubirii!
- ◇ Vino, mă bântuie, căci se înseară
iar pe altare jertfa devine mântuitoare...
- ◇ Într-un vag echilibru anii rămași
în chip de floare de sprijin...

- ◇ Te înlăuntri – luptând cu sinele orb, vulnerabil...
- ◇ Cu fulgi insonori aprinzi palpitul de vis,
ofrandă supremă cuvântului – închinăciune...
- ◇ Aș vrea să-ți fiu apă sub barcă,
în albia neprihănirii...
- ◇ Prelați oficiind poesia
într-o limbă anume purtată
numai în zilele de canon..
- ◇ Sfinți, sfinte, cu ochii deschiși reaprind
în liniștea albă, sticlele de manufactură...
- ◇ Suflete rătăcite rarefiază etherul
șlefuiind sunetul cu elitrele...
- ◇ Poposite în lut, oasele trecerii,
sigle nevrednice, fum despletit...
- ◇ Tremurând de nesomn, mâini de rugină
netezindu-ți veșmintele...
- ◇ Un flacon de hazard
între ceașca de ceai și pipetă
pentru arca nebunei speranțe...
- ◇ Franjurii unei iubiri fracturate
sângerând incolor în ochii brândușelor...
- ◇ Nostalgia dintâiei iubiri,
imperiu al binelui, singurul meu.

- 125 -

- ◇ În mierea odihnei înfășur nisipul
tulburător carusel de-a prea-nemuritul...
- ◇ Agoniesc în tăcere rotund de iubire
cu ușile vraște cardinalelor vânturi!...
- ◇ Ființa din bobul de grâu
să mă perpetueze acum și de-a pururi
- ◇ Rugăciuni numărate pe deget –
întrebările zeificate pe scoarță...
- ◇ Din fiecare cuvânt repetat dinadins
mă năpădesc nălucile oglinzii...
- ◇ Cum să mai scriu deslușit?
Mi se coagulează cuvintele...
- ◇ Să vorbim așa cum am privi o pasăre-n ochi...
- ◇ Contemplu vârstele spiritului.
Pălesc tot mai mult, deci exist...
- ◇ Nici un sfârc de lumină.
Întuneric pe întuneric înghite...
- ◇ Devin străină. Inima mea
nu mai încape în nici o inimă...
- ◇ Cămașa care îmi ești înfloreste timid
sub nările flămânde ale mirositorilor tineri...
- ◇ Să mă descriu, nu-mi cereți.

- 126 -

- ◇ Nu veți afla decât spaimele
ce în secret mă sugrumă...
- ◇ Ziua toată mă aflu înduplecată.
Și când mă așez de vorbă cu Tine
să stau, mă predau.
- ◇ Mă rostogoleam în brațe cu aerul
cu palme de lut îmbrățișând
surioara țărăună...
- ◇ Spulber de vis : peste umerii tăi dezgoliți, năluciri...
- ◇ După vâltorile vârstei mă cuprinde vag o tristețe.
- ◇ Mă sprijin de aer și zgârii
carnea albă cândva, a cuvântului...
- ◇ Lupt, mă înfrupt, din clipe ca din bucate
pe îndelete, pe apucate...
- ◇ Ies din matrice, tot ca o blândă,
plină de grații, Euridice...
- ◇ Starea de har, ca un aer – ne ține...
- ◇ Ce de fiori! Soare, mă dori!
- ◇ În văzduhul ieșit din țâțâni, păsări mioape
abia își mai mențin echilibrul...
- ◇ altă chinovie – inima mea
în veșnică devenire...

- ◇ În grabnica-mi trecere las mărturie
minuscul semn; dovadă vie atâtor semeni
a ce însemn...
- ◇ Aștept să-nflorească sifed
o dată cu floarea de har
piatra scumpă a inimii...
- ◇ Aștept rotunjirea să-i pot măsura
deopotrivă prihana și puritatea...
- ◇ Intenții la vedere : Cândva și pe mine zâmbind
ai putea să mă iști din cuvinte...
- ◇ Ecoul picăturii de liniște în apele mele lăuntrice...
- ◇ În așteptarea ilustrului anonim
iau lecții de liniște...
- ◇ Somnul depică prima zăpadă a sângelui
pe rugul de liniște...
- ◇ –Cât despre mine? Doar scâncetul
merinde și sare, cenușa focului sacru...
- ◇ Legat de catarg ca Ulise, scrii în genunchi
acest monolog în surdină...
- ◇ Nici n-ai să bănuiești ce hrubă enormă
înconjură aerul...
- ◇ Halou reflexiv – singurătatea poetului
suspendată de-un fir care încă suportă...

- ◇ Sigla inimii pâlpâie
din ce în ce mai arar, pe retină...
- ◇ Cu forța desăvârșirii
aerul tot mai acerb mă strălumină...
- ◇ Pe-acest obelisc cioplit în granitul memoriei
timpul murit reînvie...
- ◇ Atâtea culori îți fură aproapele ochiului,
sângele tandru al clorofilei,
pe curmezișul de filă...
- ◇ Albă-n dorința de dragoste
sorb cu buzele altuia toate nectarurile...
- ◇ Mă aflu robită părerii
încercând să desfid
aceeași, fără de vârstă absență...
- ◇ Lumea din mine – un pod traversând vertical
criza de moarte...
- ◇ Așa cum apari, oglindită în steaua Alcor
ca o apă vremelnică în care un orb
își limpezește orbitele...
- ◇ Efluvii de albă tandrețe, impromptu
la o primăvară potrivnică...
- ◇ Provocator, hohotul singurătății
gustul de sânge al pierderii sinelui...

- ◇ Zorii de seară moțâind în spațiul
acestei trăiri transfigurate în păsări și vise...
- ◇ Un orb se privește-n oglindă tiptil.
Ruină-n altarul de suflet...
- ◇ Ce mai ispită de verde alung, fluierând o colindă!
- ◇ Mesaje de dor se ramifică înlăuntru :
un strop de miracol incert...
- ◇ Să te afunzi în spaimă asemeni pietrelor
dintr-un râu vlăguit...
- ◇ Fără zâmbetul vostru nimeni nu bănuie
depărtările dintre cuvinte...
- ◇ La porțile sinelui, umbra ta,
fără nici o aureolă...
- ◇ Iubirea – vuiet danubian
dinspre meleaguri virane...
- ◇ Hăituindu-se-n cerc – deziluzii
fără zi de odihnă...
- ◇ Gând în spirală, arome, ispite,
mărturisiri fără rost...
- ◇ La o gură de clopot cântecul orbului
pipăind veșnicia...

- ◇ În matricea luminii – magnifice flori de cenușă bengală!
- ◇ Atâtea făpturi, vechi icoane pământului cuminecătură...
- ◇ Lanț cotropit de rugină – trupul murit, către minut implorând, către, neospitalieră, secunda...
- ◇ Dincolo de acum împotriva rostindu-se înceată chemare de rămânere...
- ◇ Armonia dezordinii – loc liber pentru împrejmuite statui...
- ◇ Hohotitoare supunere : vorba-și rupea cu dinții, singură ațele...
- ◇ Joc de aparențe : parafa târziului peste ce-ar fi putut să devină : rotund...
- ◇ Lacrimi – fisuri transparente în panoplia realului...
- ◇ Muzica făptei, de-a pururi – în afară de sunet...
- ◇ Neostenit – ciripitul viorilor căprioare într-un crâng răzvrătit...
- ◇ Umbrele melancoliei aburesc sub nisipul clepsidrei...

- ◇ Miere cu fiere – orice gest de supunere : câtă legare cu mâinile la spate!
- ◇ Mâini zgrunțuroase netezesc ridurile frigului. Cu o mână ucizi, cu celaltă mângâi...
- ◇ Mă biruie aduceri aminte – paliativ pentru străvechi cicatrice...
- ◇ Mă nasc-risipesc pe un nisip mișcător, răsfoind anotimpuri...
- ◇ Rărunchii unui cuvânt ademenitor ca un murmur de dragoste...
- ◇ Galerii de regrete împrejmuie ca un zid mimoza răsărită din lacrima întâiului jurământ!
- ◇ Orice desprindere de mâini înseamnă irevocabil – o pierdere...
- ◇ Palmele noastre dansând un superb menuet nu-și mai ajung ele însele...
- ◇ Timp echivoc semănat cu semințe de solitudine...
- ◇ Sabia vechiului Crai picură în vene târziul...
- ◇ Spate-n spate – siamezi neîmpliniți șerpilor necesității.

- ◇ Printre dărâmături, albind
cuvinte vechi, nefolosite încă...
- ◇ Răscumpăr frunzele murite
acordând încă o șandă uitării...
- ◇ Semințe, duium de barbare semințe
care nu se știe când
și în pântecul cărei lumini vor da roade...
- ◇ Pasărea fertilității – reazem râvnit
la hotar de crepuscul...
- ◇ Patimă – tu, moarte viețuind în trup
încă din naștere!
- ◇ Lasă-mi sufletul să se bucure
alegând el singur clipa de zbor
în eternitate!
- ◇ Până unde, până când,
urc pe treaptă de cuvânt?
- ◇ Privesc cum un vultur mănâncă
dîn trupul, în cuie ucisul, viu încă...
- ◇ Altminteri, mă strădui să dau
alt chip – întunericului...
- ◇ Oricât aş muri mă voi naște
într-un misterios labirint, rătăcindu-mă...

- 133 -

- ◇ Se-apropie ziua când îți vei incendia
propriul trup cu o lumânare sfințită...
- ◇ Cuvinte agonizând peste lucruri
mai vii decât ființele...
- ◇ În oglinzi mișcătoare
cămașa fără cusătură a inimii...
- ◇ Policandrele unui castan
înflorind la hotarul duratei...
- ◇ Nemărginirea destramă auzul
dând în vileag întemeierea de lacrimă...
- ◇ Oficiez tăcerile odihnindu-mă albă
în plină furtună...
- ◇ În semn că exist mai bat câte-un cui
în fiecare nouă tristețe...

RĂSPÂNTII DE SINE

- ◇ Născută aici pe pământ, lacomă de cer sunt!
- ◇ Ca dintr-un somn de copil cobor din cuvinte...
- ◇ Strivesc sub picioare pământul cu jind
și cerul în brațe aş vrea să-l cuprind!
- ◇ Roua de prin cuiburi târzii – strop de miracol incert...

- 134 -

- ◇ Vie de viață – murind neîncetat
în cuvântul incandescent
care vă tămăduiește...
- ◇ Ești orb ca un strigăt
înnăbușit de lopeți de țărână!
- ◇ Încep de la degete o nouă poemă de dragoste!
- ◇ Procesiuni de neliniști – pasageri clandestini
deviind traectorii...
- ◇ Steaua fiecărui cuvânt căzător din cuiul memoriei
trup de fecioară – nescrisă poemă...
- ◇ Prăpastie grea, fără de margini, Inima Ta!
- ◇ La temelie cu Duh de Iubire
durează-mi în suflet o mănăstire!
- ◇ Semizeii trufași despoaie lumina
de păsări și fluturi!
- ◇ O floare – în chip de sabie sacră
decapitează urâtul...
- ◇ Din lemn de santal – degetele pădurii
-haos iubirilor mute-
- ◇ Neînțelept, vinovat
de tot ce nu ți se-ntâmplă...

- ◇ Zidită de vie – liniștea mea migratoare-
îmi surpă latent edificiul...
- ◇ Acest adevăr – poem rătăcit
într-o imensitate de cuvinte deșarte...
- ◇ Nu căuta în măduva luminii praf de rugină...
- ◇ Cuvintele nescrise – stele ale târziului
tresărind în oglinde...
- ◇ Infuziunile Duhului, icoane migratoare,
Flori suave de haruri înfloresc pe hostia inimii...
- ◇ Dă-mi Doamne să văd,
cerul pe dinăuntru
cu ochi de absolută lumină...
- ◇ Cântecul meu – rubinul prelins
peste mustul zăpezii...
- ◇ Părtașă cu sine, de parcă aş adormi
printre calde ruine...
- ◇ Vândut pe-un sărut mincinos,
Doamne, mă doare sufletul până la os!
- ◇ Prăpastie grea, fără de margini, Inima Ta!
- ◇ La temelie cu Duh de iubire
durează-mi în suflet o mănăstire!

- ◇ Semizeii trufași despoaie lumina
de păsări și fluturi!
- ◇ Suspendat de o scară la jumătatea drumului
dintre om și divinitate!
- ◇ Aș putea dovedi că am plâns îndoit
pe movila de timp fugărind diotime...
- ◇ Vârstele spiritului îmi năruie sângele
pe creasta nadirului...
- ◇ Singurătate : aer răsfrânt în acordurile
unei muzici de Liszt...
- ◇ Tandre surâsuri pe care nu le mai cumpără nimeni...
- ◇ Surâsul tău –diamant- pe fruntea înmiresmată
a sinelui...
- ◇ Cotropit de înalt pe un scrîmpei de albastru...
- ◇ Zidită de vie în liniștea migartoare,
otrava de malachit a singurătății...
- ◇ Semn de izbândă –sabia Noului Crai-
picurând în vene târziul...
- ◇ Iz de calmă Înviere, se petrec în șoaptă anii...
- ◇ Să mă ilumineze blând, în verde transcendent,
Vezuviul Poeziei...

- ◇ Cuvine agonizând anevoie...
Lucruri mai vii decât ființele...
- ◇ Verigă dintr-un lanț ros de rugini
singurătate-nfășurată-n crini...
- ◇ O stea din cuvinte, ca o petardă
în obrazul universului.
- ◇ Gânduri – puzderii – capete sumbre de monștri.
- ◇ Durerea urmând nesilită Golgota
până la capăt...
- ◇ Din mila Ta divină statornică-n iubit
eu însămi sunt aluatul cel bun de plămădit...
- ◇ Inima Ta despice-o în două
și pune-mi Isuse, o inimă nouă!
- ◇ În cântecul sirenei moare zilnic câte un înger...
- ◇ Virtuali pescăruși smulgându-i aerului
toate promisiunile...
- ◇ Călători însetați de sublim
pradă unei memorii despotice...
- ◇ Monstruoase oglinzi simulează
dulci chemări spre adânc...
- ◇ Ascultă-mi Isuse strigătul mut :
Numele Tău este singurul meu Absolut!

- ◇ Inima Ta – rugă sculptată în lacrimă...
- ◇ Umblu hoinară printre cuvinte mirene
într-o Sahară plină cu stele viclene...
- ◇ De tine mă leagă fire subțiri de Lumină!
- ◇ Cu respirația scriu, cu aerul mut, alburiu,
cu suflarea întretăiată vă scriu, cu respirația...
- ◇ Cu propria-mi umbră de mână
cad cu tălpile goale peste țărână...
- ◇ Cu respirația în frâu intru în tânăra grâu...
- ◇ Trădările înfloresc ca pietrele
pe spinarea lui Sisif necunoscutul...
- ◇ Să mă ascund, ah, de mulțimea
de ochi invizibili, printre cuvinte...
- ◇ Mut de privire, învins,
lângă rugul cel pururi aprins...
- ◇ Ca să-mi stăvilesc iubirea,
mângâi cerul cu privirea...
- ◇ Pe o vestejită hartă, urme de fântână spartă!
- ◇ Castel interior : Dumnezeu și suflet
între patru ochi...
- ◇ Haină fără cusătură, sfânta cuminecătură!

- ◇ Doamne, cui să fi fost, singurul rost, adăpost?
- ◇ Câtă iubire, Doamne, mă speriu, cât un imperiu!
- ◇ Mă cert, și nu în deșert, de cât iubit irosit!
- ◇ Zbor de parcă un înger aş vrea să dobor!
- ◇ Levitez de parcă un înger aş vrea să visez...
- ◇ Aripi îmi cresc de parcă un înger
aş vrea să iubesc...
- ◇ Mi-e bine, de parcă un înger se naște din mine!
- ◇ Învață-mă cum să mă simt, în largul meu, suflete...
- ◇ În preajma Duhului Sfânt, tac rugându-se pietrele...
- ◇ Cuiul morții cel dintâi mi se-nfige în călcâi...
- ◇ Scriu, scriu, scriu, poate o să-nviu
când mă voi opri mă vor răstigni...
- ◇ De pe umărul sidefiu descos
petalele de chiparos...
- ◇ Mă biruie jindul de contopire cu Însuși Fiindul...
- ◇ Ies din ființă ca dintr-o carcere.
Moartea aceasta e o întoarcere...
- ◇ Pântec rotund: sâmbure înflorind
în aproapele...

- ◇ Cu gura arsă de nevină
eu lupt cu umbra de lumină...
- ◇ Și în acorduri triumfale
înalt în suflet catedrale...
- ◇ În aerul pur – vie rămân
cât timp cuvântul nu mi se clatină...
- ◇ Unde sunt ciulinii-crini
căci suntem ca doi străini...
- ◇ Curg, curg, curg, spre amurg.
Chip durut într-un lut...
- ◇ Îmi iau Poezia chezașă
și-o trag peste trup ca o cămașă...
- ◇ Un destin singular ți s-a dat
sugrumat de-un destin colectiv...
- ◇ Adorm pe brațul tău pe când
o rază mă sugrumă blând...
- ◇ Când mă aflu la răscruce
însemnează-mă c-o cruce...
- ◇ Stare de duh : Știi, mă conții...
- ◇ Cât cer, pe când umbra ta
singură colindă prin lume...

- ◇ Mă-mbeți cu parfumul de mosc
așa cum doar eu te cunosc, blândă moarte...
- ◇ Flaconul cu apă de nard și sipetul ars
de torța iubirii...
- ◇ Părul – ca un ștergar fastuos
despletindu-se din agrafe...
- ◇ Lacrimi în țândări spală și zvântă
picioarele sfinte...
- ◇ Pe coridoarele nopții – singurătatea
horecâie într-un sinus!
- ◇ Urc și cobor scări sprijinite de aer...
- ◇ Ai rămas ca o icoană nezugrăvită
de mână umană...
- ◇ În târziul castanilor caut umbra
amforei mele de liniște...
- ◇ În buzunarul absenței fiecare cuvânt
dispărut ca un ac prin urechile timpului...
- ◇ Stare de urgență : liniștea pe care vreau
să ți-o strecor cu de-a sila, în suflet...
- ◇ Mă aflu supusă memoriei tale – stea
pe firmamentul absenței...

- ◇ Nici beteala, nici voalul
nu mai păstrează aceleași mirosuri...
- ◇ Neliniștită – aidoma flăcării
înghițită de șerpilor necesității...
- ◇ Bolnav de înaltele spații – poetul-
vă tămăduiește cu lumina lăuntrică...
- ◇ Un eșafodaj de cuvinte apăsând
pe umerii delicați ai văzduhului...
- ◇ Gândul meu izbindu-se de fumul gri-albăstrui
al tulburătoarei absențe...
- ◇ Efemer adăpost într-un halou de speranță...
- ◇ Prima zăpadă a sângelui dezlănțuiește ispitele...
- ◇ Parcă plecând ai venit cu mers imperfect
în viscolul începutului...
- ◇ Sunt lucruri descifrate pe degete
ca niște noduri semantice...
- ◇ Suavă germinație de duh
sub orizontul tainic îngăduit privirii...
- ◇ Porumbei înfoiați risipiți în ether
cuvintele-n care și astăzi mai sper...
- ◇ Un nimic învelit de-o nălucă, mers pe vocale,
greieri suiți pe-o ulucă...

- ◇ Suntem prea timp să mai fugim
din calea stingerii de stea...
- ◇ Scrii pe aer un prolog nesfârșit
cu sughițuri impare...
- ◇ Incendiată de alb –noaptea-
străbătând pieziș drumul până la șansă...
- ◇ În oglinda întoarcerii, cu sângele
zgâriat de secunde...
- ◇ Suav epitalam – cântecele se cântă pe sine...
- ◇ Palide sosii subțiate-n ether
ale singurei unități perceptibile – tu.
- ◇ Țin frâiele anilor pe când ursitoare
strecoară lacrimi fictive în dansul condorilor...
- ◇ Curcubeu : aer despletit în culori și miresme...
- ◇ Radiografie : sufletul meu –
o știmă cu note suave...
- ◇ Străinătatea privirii – căușii de pumni
înghețând răsuflarea...
- ◇ În voaluri de purpură, ambrozia sângelui
inundând încăperile cerului...
- ◇ Rugă : să bea din lumina
pe care eu o numesc Dumnezeu...

- ◇ Timpul meu – curgere lină de pură lumină...
- ◇ M-ai ales întru iubire
pârgă întru nemurire...
- ◇ Iubire – tu-pământ al meu și-al nimănui...
- ◇ Auroră : exodul luminii devorând
zariștea asimetrică...
- ◇ Duhul milos mi se împlântă până la os!
- ◇ Sfinte flori de semenic,
sfânt Cuvânt de carne vie!
- ◇ Epifanie : înlănțuit și dezlănțuit
totodată în sine...
- ◇ Jertfa Ta de pe altare – aerul de respirație!
- ◇ Geamăt mistuit de strune
duhul meu de rugăciune!
- ◇ Sufletul meu o urnă plină
cu particule infinite de azimă...
- ◇ Tăcere – văzduh suspendat
într-o îmbrățișare furată...
- ◇ Promisiuni – pietre-n fântâni
stârnind cercuri concentrice...
- ◇ Mit : se despletesc secunde
de mirajele umbrei...

- 145 -

- ◇ Limbajul mâinilor, sturci albe peste neșansă...
- ◇ Învăț să mă slujesc de propriile arderi...
- ◇ Aerul de respirație în sfântul lăcaș
al unui viatic...
- ◇ Să iubesc cu gândul ascuns
că niciodată nu va fi de ajuns!
- ◇ Un colțuc de cuvânt mai stăruie
în ochiul încătușat în orbite...
- ◇ Astăzi mă luminezi ca un soare ascuns...
- ◇ Sufletul apei – mazăge a luminii lăuntrice...
- ◇ Lacrimi de lemn putrezesc
pe catargul întoarcerii...
- ◇ Împreună cu umbra mă mirui de dor
călând imperfect...
- ◇ Sub cupola absurdului, câmp fără nimb
stare de susur...
- ◇ Noapte, vino să mă învești cu privirea!
- ◇ Între naștere și murire deja s-a prelins viitorul!
- ◇ Floare de eucalipt – sila
și umbra ei în noi înșine...

- 146 -

- ◇ Supune-te limbă și curgi
spre unicul drum înainte : Cuvântul!
- ◇ Gură sălăbțică, taci!
Dedesubtul cuvântului – gândul...
- ◇ În arhipelagul absenței, când tu mă ignori,
mă luminez, mă întuneric...
- ◇ Mă uit la sufletul tău. Ca printr-o lacrimă.
- ◇ Mă uit cu privirile inimii.
- ◇ De pe tărâmurile pustii se aude
ecoul Litaniei Lauretane...
- ◇ Și nenorocul – pom desfrunzit-
în loc să te coste e gratuit...
- ◇ Mirabilă facere – magic cuvânt-
os de lumină în trup de pământ...
- ◇ Lîmpede vaier celor ce sunt
fără știință – scame în vânt!
- ◇ Lutul fîinței tale să-l plămăiești
aidoma chipului blând al Neprihănitei...
- ◇ Mână curată partea muritoare din tine
înghițită hulpav de viața flămândă...
- ◇ O Doamne, de-aș putea să-ți șterg
sudoarea frunții cu surâsul meu!

- 147 -

- ◇ Să mă însoțești spre ținuturi cerești
la nesfârșita Lumină...
- ◇ Deschide-ți ochiul vederii, ochiul din minte
să-ți afli divina sorginte...
- ◇ În curgere lină numele tău se prefără
într-un crâmpel de nespuse Lumină...
- ◇ Cine stavili să mai pună
soarelui să nu apună?
- ◇ Cuvântul Tău e ploaie pentru mine
și tot lăuntrul mi-l fertilizează...
- ◇ Desăvârșită jertfă și senină.
Prin moartea Ta eu am văzut Lumină!
- ◇ Cu răbdare și dor vin să-ți șterg
lacrima Ta de ivor...
- ◇ O dată cu luna – Cuvântul
în sinele meu totdeauna...
- ◇ Ssst! E ora când se aprind
aureole pe creștete de sfinți...
- ◇ Până și-n rostogolire îmi ești sprijin și iubire...
- ◇ În ambalaje atrăgătoare, cuvinte
nicicând despachetate...
- ◇ Pe mine însămi mă nasc repetat
uitând placenta în proprii viscere...

- 148 -

- ◇ Mă furieș și dispar înghițită de propria umbră...
- ◇ Măine, nimic nu ne va opri să gustăm lentoarea cenușii!
- ◇ Întinse mâinile trupului în timp ce mâinile inimii – zăbrelite...
- ◇ În ochi de cuvânt zgribulit de frigul mocnind al ispitei...

ZĂPADĂ ÎN FLĂCĂRI

- ◇ Nu sunt decât un fulg îndrăgostit subit de o flacăra...
- ◇ Loveless : Înțelepciunea târzie de după – ție, pierdutul...
- ◇ Mi-e milă de talpa care strivește zăpada...
- ◇ Vampirism : mă-mbrățișează un cuvânt pândindu-mi viclean jugulara...
- ◇ Ca o eșarfă de purpură – șirag de cuvinte himerice pe frunți nădușite de patimi angelice!
- ◇ Departele mă sugrumă. Nici când mă strigă pe numele de fecioară...
- ◇ Acest poem – numai bun de făcut semnul crucii pe pernă...

- ◇ Palid obraz biciuit de sărutul ademenitor al minciunii...
- ◇ Îmi lipesc urechea de-o rază și ascult cum printre degete îmi scapă iubirea...
- ◇ Ascult tăcerea dintre gânduri și bat ferestrele în scânduri la marginea acestei seri în care vin de nicăieri...
- ◇ Eu merg spre sensuri mai profunde din pretutindeni în neunde...
- ◇ Ce de sierre în cea mai îndepărtată apropiere!
- ◇ Cât de înstrăinate nevade îmi risipesc sufletul în tornade!
- ◇ Privesc cum umbrele-mi împlântă neliniști în privirea frântă!
- ◇ Când lacrimile mi se usucă hohotesc pur și simplu cu inima...
- ◇ Mă risipesc, cum risipește florarul semințe de har, peste reavăn, pământul...
- ◇ Zgribulită în propria-mi fire simt revărsându-se apa sfântă pe care am alunecat la venire...
- ◇ În universul finit, fâșii de purpură în apoteoză...

- ◇ Lumina lipște cu venerație
paiete pe marmura cerului...
- ◇ Viscol de stele căzând pe zăpada în flăcări...
- ◇ Să fiu trunchiul umil pe care lemnarul
să-l cioplească-ndelung
până va deveni crucea de jertfă a milei...
- ◇ Oficiez cu gesturi smerite cultul solitudinii...
- ◇ Un pian alb pe o plajă-n amurg.
Parfumul disperat al absenței...
- ◇ Cuvintele mele – ecou
în steaua cu numele mamei...
- ◇ Ursuzi și străini închiși în aceeași clepsidră...
- ◇ Paiete strălucesc orbitor pe statuia mea tutelară
în timp ce melancolii funciare mă surpă...
- ◇ Neliniștea mea căutând
măcar un cuvânt să se sprijine...
- ◇ Fără Tine nici unui lucru nu-i aflu măsura
Tu – începutul și tot Tu sfârșitul
a toată făptura...
- ◇ Mă-ncarc de nimicuri sub ochii iscoditori
rotindu-se uliu...
- ◇ Cuvântul meu – izvorât dintr-o
irepresibilă nevoie...

- 151 -

- ◇ Altminteri mă strădui să dau
alt chip întunericului...
- ◇ Niciodată aceeași, nu prididesc să respir
aerul crud din rărunchii unui cuvânt
ademenitor ca un murmur de dragoste...
- ◇ Atâtea făpturi viscolite de patimi
agonisind vechi icoane,
pământului cuminecătură...
- ◇ La porțile sinelui – nesigură –
umbra ta fără nici o aureolă...
- ◇ Fantomatice fluvii de albă tandrețe
impromptu la o primăvară potrivnică...
- ◇ Așa cum apari oglindită în steaua Alcor
ca o apă vremelnică în care un orb
își limpezește orbitele...
- ◇ Văltoarele vârstei mă-aruncă
în carnea albă cândva, a cuvântului...
- ◇ Înflorați de o stranie intimitate,
sâni podidiți de dumnezeire...
- ◇ În cenușa de-o clipă a patimei
spaimetele ce în secret te sugrumă...
- ◇ Cămașa care îmi ești înfloresc timid
așa cum se deschide un crin
sub nările mirositorilor tineri...

- 152 -

- ◇ Adorație fără cuvinte : zarva tăcută a pleoapelor în vie grăire...
- ◇ Murmurul sângelui dezlănțuit gonid licurici peste volutele clipei...
- ◇ Precum mirii să fim legați cu pâinea de har a iubirii...
- ◇ Pelerini la poarta mileniului împărțim egal neliniștea dintre înaltul ceresc și adâncul pământului...
- ◇ În toi de îngheț mâinile mele înmuguresc fără lege...
- ◇ Cu brațe-ncruciș mă prin zorii jilavi de firave stele lăuntrice...
- ◇ Propria-mi viață – străinilor o dau de pomană peste pragul ferestrei...
- ◇ Cu un deget aș vrea să strivesc cuibul vânzolit de gângăanii al fricii...
- ◇ Aici doar aerul mai ține ecranul dintre sine și sine...
- ◇ Văd creștetul tău luminat de o aură neagră...
- ◇ În auzul orbit de neliniște întunericul ia forma de râu în alunecare...

- ◇ Pe coridoarele zilei – vertijul cuvintelor dansând după spasme telurice...
- ◇ Spectrul își schimbă paleta după rugul amurgului...
- ◇ Sigla inimii pălpăie din ce în ce mai arar pe retină...
- ◇ Ecoul picăturii de liniște în apele mele lăuntrice...
- ◇ În așteptarea ilustrului anonim iau lecții de liniște...
- ◇ Zăpadă în flăcări : pașii tăi desculți scrijelă diamant pospaiul pământului...
- ◇ La galere ca un sclav, tragi cu sufletul firav luntrea unui veac bolnav...
- ◇ Cine să taie din rădăcină coama ninsorii?
- ◇ Fericit fără pricină : așa cum te afli încercând să acoperi izvorul zilei cu palma...
- ◇ Mers cu tălpile pe foc ca să uiți de nenoroc...
- ◇ Mă devoră iubirea, această floare de colț carnivoră!
- ◇ A trăi fără Tine. Ce spaimă atavică!
- ◇ În timp ce te aștept, îmi arde Dumnezeu în piept...

- ◇ Îmi lepăd dragostea fierbinte
într-o chilie de cuvinte...
- ◇ Pălesc în plină splendoare
victimă a unei mile neîndurătoare...
- ◇ În toi de iubire, această blândă
și fără întoarcere renunțare...
- ◇ Nu vreau decât să-mi odihnesc fruntea
pe genunchii acestei zile...
- ◇ Desfid această dragoste derutantă
ca o pavană pentru infantă...
- ◇ Te privesc. Unde-mi sunt ochii?
- ◇ Cad pradă reveriei, în timp ce mă copleșește
umiliința trufiei...
- ◇ Șovăitoare, durută, această clipă
ce se refuză a fi așternută...
- ◇ La capătul liniei vieții să mă așez cu obrazul
pe propriile mele cuvinte...
- ◇ Spulber de vis peste umerii tăi
dezgoliți, năluciri...
- ◇ Fă Doamne casa mea încăpătoare
s-adăpostesc izvoru-ntre izvoare...

- ◇ Ești Doamne, în mine, firește
și râvna de Tine mă mistuiește...
- ◇ Așa mă nasc murind mereu
cu cât străbat urcușul greu
spre piscul sufletului meu...
- ◇ Când spinii fruntea-ți înnimbă
Trupul și Sângele încă-ți mai simt,
Doamne, pe limbă...
- ◇ Maternitate : Te-am zămislit dintr-un cuvânt
cât o lacrimă...
- ◇ Iată ce sunt : pământ de cuvânt, argilă umilă,
bună de plămădit, pământ înflorit...
- ◇ Mii de cuvinte, dans nesfârșit
al mâinilor libere...
- ◇ Pe o pagină neagră – un poem
cât o fărâmă de viață, recitându-se singur...
- ◇ Frica mea naște pui vii
și-i devoră cu luciditate și silă...
- ◇ Lumina din sânge, umilă,
pe curmezișul de filă...
- ◇ Decupate-n ether – schije de sunet
deasupra unei ape letargice...

- ◇ Într-un pustiul de hârtie deveneam invizibilă
lăsând în urmă haloul de solitudine...
- ◇ Sufletul meu reflexiv, pe aceleași meleaguri
se va întoarce...
- ◇ Poezia, ca o femeie în zori părăsită
rostea singură un pios Lacrymosa...
- ◇ Păsări crude, asediind cu țipătul lor ascuțit
culorile toamnei...
- ◇ Îngerii serii mă cheamă oaspete
în propria casă, la un tăcut solilocviu...
- ◇ Mătăanii – fructe de har rodindu-ți în inimă...
- ◇ Cum să străpung acest infinit
dintre două cuvinte?
- ◇ Desigur că lumea există și fără ca tu s-o alcătui...

EPIGRAME

I. AUTOIRONII

AUTOEPITAF

la apariția volumului: „Arhipelagul visării”

Las, în trecerea-mi grăbită
Faptele fiind prescrise,
Celor ce le-am fost iubită :
Un „Arhipelag de vise”...

*(Publicată în „O antologie a literaturii gălățene”, vol.IV, Umor,
Editura Centrului Cultural „Dunărea de Jos”, Galați, 2010)*

SUB SEMNUL CUVÂNTULUI

Am fost un drept căutător
Descoperind în lut – carate –
Cuvântul cel mântuitor
De ignoranță și păcate...

CRUG

Trăind cu pâinea și cu vinul
Cuvântului – balsam și leac –
Mi-am asumat, scriind, destinul
Acelor ce nu mor în veac.

*(Publicată în: „O antologie a literaturii gălățene”, vol.IV, Umor,
Editura Centrului Cultural „Dunărea de Jos”, Galați, 2010)*

POEME DE CREDINȚĂ

Cum? Se naște întrebarea –
Să mă lepăd de ființă,
Când liturghisesc visarea
În poeme de credință?

AUTOBIOGRAFICĂ

Să mă descriu nu mi-e ușor:
Pe cumpănita terezie,
Amestec de senin și nor
Smerenie și măreție...

(Publicată în „O antologie a literaturii gălățene”, vol.IV)

SUNT EU?

Mă-ntrebi ce sunt aceste fleacuri
Și-acest tupeu de umoristă?
Ei bine-s fel și fel de leacuri
Să nu ghiciți cât sunt de tristă.

*(Publicată în „Epigrama”, Revistă a Uniunii Epigrafiștilor
din România, nr. 26/2003 și în „O antologie a
literaturii gălățene”, vol. IV, Umor)*

COMORI DE HAR

Comori de suflet am și-s multe
Deocamdată sunt oculate
Vreau să le știe epigonii
Să nu le-ngrop ca faraonii.

- 159 -

NEÎMPLINIRE

Mă doare dorul pân' la os
Nu-i floare la ureche,
Bărbat cu sufletul frumos
Că nu-ntâlnesc – pereche.

TESTAMENT

Vă las, când se-implini-vor anii,
Poemele sublimei arte,
Aceste dragi și sfinte danii
Ce-au fost cu grijă scrise-n carte.

*(Publicată în „Viața Buzăului”, noiembrie 2005 și în
„O antologie a literaturii gălățene”, vol.IV, Umor, Galați, 2010)*

CREZ

Mă-nchin Domniței Sărăcia
Și mult visatei Inocențe
Voind să apar Poesia
Regină îmbrăcată-n zdrențe.

MĂRTURISESC

Din fire nu sunt firoascoasă
Dar vreau din sufletul ardent
Când voi pleca, pe firmament
Să las o urmă luminoasă.

- 160 -

**LA APARIȚIA VOLUMULUI
„CARTEA CU ÎNGERI”**

Primind iubirea cea mai pură
Drept Sfântă Cuminecătură
Cu îngerii de pe hârtie
Am renăscut în Poesie....

CARTEA MEA CU ÎNGERI

Toți îngerii născuți în carte
Îmi apără Împărăția
Slujind de-o viață Poezia
Cea mai sublimă dintre arte.

**LA APARIȚIA VOLUMULUI
„DEPARTELE ȘI APROAPELE”**

Mintea nu-i mai brează
Străbătând hârtoapele
Când se-ndepărtează
Inima de-aproapele.

PENTRU „DEPARTELE ȘI APROAPELE”

Sufletul și pleoapele
Mi se-nnegurează
Când îl văd pe-aproapele
Cum se-ndepărtează.

**LA APARIȚIA VOLUMULUI
„CUVINTE DE ÎMPĂRTĂȘIRE”**

Propria ta fire
Suflet, trup și minte
Pâine de cuvinte
Drept împărtășire.

**LA APARIȚIA VOLUMULUI
„UMILINȚĂ ȘI MĂREȚIE”**

Tot miracolul ființei
Mă cuprinde-n chip firesc
Când încerc să deslușesc
Măreția Umilinței.

LA APARIȚIA VOLUMULUI „MYSTERION”

Precum cândva Francois Villon
Te-ai risipit într-o baladă
Și dintr-a inimii monadă
Ai zămislit „Mysterion”.

AUTOEPITAF LA VOLUMUL „MYSTERION”

N-ai fi tu chiar Francois Villon
Nici spiritul adiacent
Dar lași, iubind „Mysterion”
Posterității testament.

LA APARIȚIA VOLUMULUI „MYSTERION”

Te urmărește-un gând cărunt
Ca și iubirea, fără pată,
Francois Villon, o, „Unde sunt
Zăpezile de altădată?”

II. LUMINIȘUL FIINȚEI

DA SEIN – LUMINIȘUL DE UNDE SURVINE FIINȚA

O lumină de cuvinte
De vei căuta în minte
Ai să poți găsi, în fine
Drumul către sine.

ZIDIRE

Eu nu socot că-i sacrificiu
Și nici o trudă în zadar
La tâmpla unui edificiu
O piatră să așezi măcar.

*(Publicată în „Viața Buzăului”, nov. 2005 și în
„O antologie a literaturii române”, vol. IV, Umor)*

URME PE NISIP

Nu mi-aș dori cu nici un chip
Ca-n locul unui vrednic rost
Să aflu că din tot ce-a fost
Rămas-au...urme pe nisip.

SĂ NU UITĂM

În crunte, vremile aceste
E necesar, pe drept cuvânt
Ca să păstrăm ceea ce este
Și ce am moștenit mai sfânt.

DAR DE SĂRBĂTORI

Un cadou neprețuit
Vreau să fac, dorind fierbinte
Celor ce m-au prețuit
„Foaia scrisă pentru minte”.

FUGIT IRREPARABILE TEMPUS

Din clepsidră, ca țărâna
Iute se prelinge clipa
Și degeaba-ncearcă mâna
Să împiedice risipa...

METANOIA

Nu-i desigur vorbă-n vânt
Încercați, că se mai poate,
Mântuirea prin Cuvânt
De-omeneshile păcate.

CREDO

Cu spirit viu în trup de lut
Te-ai dăruit cu prisosință
Slujind Cuvântul Nenăscut,
Mărturisire de credință.

APOSTOL

Deși nu intră-n legea firii
Tu ți-ai ales o altă hrană
Să fii Apostol al iubirii
Și să rămâi fără prihană.

POETULUI ȘI FILOZOFULUI MIHAI ANDRONE

Vom sta alături, tu și eu
Cândva, în veșnicie,
Suntem colegi de Dumnezeu
De Duh și Poezie...

EXCELSIOR!

Cât ar fi de târzior
Pelerin spre Empireu
Am pornit Excelsior!
Înspre Totul-Dumnezeu!

SĂ NU TE TEMI

De-ar fi să mori, fii fericit,
Neobosit arzând pe rugul
Cuvântului – ți-ai împlinit
Așa cum se cuvine crugul...

MĂRTURISITOR

Cu dragoste, la fiecare
Ți-ai împărțit averea, dota,
Și-ai luat Cuvântul în spinare
Ca pe o cruce pe Golgota...

CUVÂNT ȘI HAR

Nimic mai nobil și mai sfânt
Și mai – de Dumnezeu aproape –
Decât Lucrarea din Cuvânt
Azur pe suflet și pe pleoape...

ÎN RANIȚĂ – BASTONUL DE MAREȘAL

Ca bun soldat – așa-i normal
În raniță purtând cu fală
Bastonul tău de mareșal
Visezi victoria finală.

TERAPIE PRIN FRUMOS

Mă vindec azi prin sarea Poeziei
Și mă scufund cu ea în baia morții
Să mă-nveșmânt în vers în fața Porții
Sub umbra blândă a melancholiei....

CREZ POETIC

Icoană pe santal îmi e și Crez
Doar ea-n Sahara poate să mă poarte;
Pe cât m-apropii negreșit de moarte
Pe-atât de mult de ea mă-ndepărtez...

POEZIA PENTRU MINE

În snop – cuvinte tămăduitoare
Le scot din labirintul lui Dedal
Și izvodesc icoane pe santal
Din trupul său cu ape gânditoare.

POEZIA

Cum să vezi și să nu sângeri
Atelajul tras de îngeri?

ATELAJ

Cum mă porți din poartă-n poartă
Inimă – tu – luntre spartă!

TAINЕ SFINTE

Tainele acestea sfinte
Fie-mi apă și merinde
Pentru când voi face saltul
De la un tărâm la altul...

DUBLU CATREN DESPRE POEZIE

De din leagănul prunciei
Calc pe cuiul poeziei.
Al neliniștilor cui
Mi se-nfîge în călcâi.

Crucea până peste poate
Mi se-aprinde – rug în spate
Și sub semnul veșniciei
Urc Golgota Poesiei!

MICA PUBLICITATE

Nici pe Terra, nici în cer
Încă n-am aflat făptura;
Caut spirit congener
Să-mi desăvârșesc statura.

O, VANITAS VANITATUUM!

Zile negre, zile fripte
Timpul scurs nu-l poți supune,
Căci așa cum zice-n Scripte
„Toate sunt deșertăciune!”

ICOANE ȘI ICONOCLAȘTI

Nu pot fi creștini, cred eu,
După sfintele canoane
Oameni fără Dumnezeu
Cei ce prigonesc icoane...

NU DA CINSTEA PE RUȘINE

Mi-e și milă, vreau să știți
De acei „preafericiți”
Care sufletul și-l vând
Cinstea pe rușine rând.

PROFESOR ICONOCLAST

Spiritul de fanatism
Multor le trezesc în minte
Acte de huliganism
Profanând icoane sfinte...

FANATISM

Prea nevrednicul pigmeu
Crunt luptând cu Dumnezeu
Supărat la culme dete
Jos icoana din perete.

PROFANARE

S-a constatat – și nu o dată –
Există unele persoane
Ce simt plăcerea idioată
Să dea cu barda în icoane...

EUTANASIA ȘI PARADISUL

Astăzi eutanasia
Jefuiește veșnicia
Te trezești în Duh ucis
Azvârlit din Paradis...

SĂRĂCIA DE SPIRIT

Amice, vreau să-ți vând un pont:
Secret păstrat din tată-n fii:
Sărac cu Duhul poți să fii
Dar nu lipsit de orizont...

DE CRĂCIUN

Și dintre toate mai presus
Aș vrea, la fel ca în pruncie
Timid – la Ieslea lui Isus
Să-i cânt un imn și-n veșnicie...

TEMPLU SUFLETESC

Cu Dumnezeu Suprem Strateg
Un „simplu rest” dintr-un întreg
Împrăștiat și risipit
Clădit-a templu nezidit...

FII DACIEI STRĂBUNE

Și grație divinei providențe
Noi ne-am născut pe mioritic plai
Dar am ajuns să-mbătrânim în zdrențe
Visând la fel ca vrabia...mălai.

„RESTUL SFÂNT”

Invoc testamentarul „rest”
Sau rămășița providențială
Ce-a rezistat prin simplul gest
De a păstra credința ancestrală.

UNA SPUI ȘI ALTA FACI

’Geaba faci pe înțeleptul
Și-aforisme scoți din gură
Când cu stângul dai în dreptul
Și te lași învins de ură...

ULTIMA IPOSTAZĂ

În viață premiant în toate
De-atâția ani pe loc de frunte
Când fu ca moartea să-și înfrunte
La alții-a dat întâietate.

LA SPOVEDANIE

De-ai căta și-n piatră seacă
Nu găsești bărbat cu haină,
Altul ce urechea-și pleacă
Și te-ascultă-n Mare Taină.

DIAMANTE DE GÂND

Competiția e dură,
Prea mulți fură și-apoi vând
Pe nimic, ca prăjitură
„Diamantele de gând”.

DUBLU CATREN DE CRĂCIUN

Tresară inima în piept
De-un gând frumos și înțelept
C-aici și-n viața de Apoi
E Domnul Dumnezeu cu noi.

Se naște-acuma frumușel
Iubitul Domn – Emanuel.
În suflete să-i facem pat
Căci pentru noi s-a intrupat!

DOAMNEI ELIS RÂPEANU – DOCTOR ÎN EPIGRAMĂ

Buna noastră Doamnă-Elis
Vrând să ne înveselească
Nici n-ai crede, dar e...Miss
Epigrama românească...

ACELEIAȘI DOAMNE A EPIGRAMEI ROMÂNEȘTI

Nu fac din aceasta dramă
Dar îmi pare curios
Doctor e în epigramă
Și te-nțeapă pîn' la os...

- 173 -

PENTRU INTERPRETUL ION IONIȚĂ – ZIS MAFIOTUL

Nu credeam nicicând că pot
Dar îmi place și insist
Să ascult un mafiot
Îns-un mafiot...artist.

INTERPRETEI DE MUZICĂ POPULARĂ ANGELA CATANĂ

Deși nu-i cătană
Dânsa se jertfește
Și precum o Ană
Minunat doinește.

III.

O TEMPORA, O MORES! Vicii și capricii

EDILITARĂ

La ceruri strigi și te închini
De indignare
Când slalom faci printre mașini
Pe trotuare.

- 174 -

RECLAME ȘI RECLAMAGII

Păr vopsit și prins în clame
Poart-acest „reclamagiu”,
Însă nu e zurbagiu
Se ocupă de reclame.

DESPRE VIRTUTE

Virtutea azi e floare rară
De-aceea nici nu se găsește
E desuetă și hilară
Dar și-n noroaie strălucește.

VORBA ȘI FAPTA

Spui lucruri vrute și nevrute
Că astăzi cinste nu găsești
Dar nu vorbești despre virtute
De n-o trăiești.

VICII ȘI CAPRICII

În ochi ai flăcări și scântei
Misterioasă ca făptură
Pe nări scoți fum și colăcei
Și diavoli slobozești pe gură.

EVLAVIOASA

Dânsa jură pe morminte
Pomenind de „lucruri sfinte”
Și drept cuminecătură
Zilnic are draci în gură.

GARDIANUL VIOLATOR DE LA MINISTERUL EDUCAȚIEI

Angajați model, de soi,
Lupii veghetori la oi
Te păzesc și-și dau fiori
Gardieni violatori.

INFATUARE

Pe trei cărări întors acasă
Nu mai răspunde la cruzime
Consoarta-l ceartă dar nu-i pasă
Că-i îmbătat de „înălțime”.

MEGALOMANIE

Se tot trudește dar în van
Să mai mărească-a lui statură
Dar înălțimile îl fură
Că-i un pigmeu...megaloman.

RĂZBOI ȘI PACE

Pe cât de-ncrâncenați în viață
Războinici de temut, vorace,
Abia în „locul de verdeață”
S-au îndurat să facă pace.

MODA SILICOANELOR

Și ce mândre silicoane
Ies în față la „balcoane”
Astfel șefului cel drept
Încercând „să-i țină piept”.

SOLUȚIE PRACTICĂ

Nu știe nimeni însă, dacă
Voind ca șefului să-i placă
Ea nu și-a pus pe la „balcoane”
Implanturi mari de silicoane.

DIN MERS

Că s-au iubit orbește – cert e –
Aproape pân’ s-au logodit
Ca după nuntă să se certe
Iar la botez s-au despărțit.

CINĂ ÎN FAMILIE

Având privirile înfipite
Pe chipul soțului smerit
Soția l-a obișnuit
Să îi servească „zile fripte”.

BRIGADA ANTIDROG

Nu mă judecați, vă rog,
Că-s cosumator de drog
Fiindcă m-a pălit un gând
Dumneavoastră să vi-l vând.

VIP-URILE ȘI COCAINA

Traficanți nevinovați
Sunt pe dată achitați
Fiindc-au transportat în jeepuri
Cocaină pentru VIP-uri.

REFULĂRI

Chiar în cele patru zări
Întâlni-vei refulări
Ce-n imagini textuale
Iau aspecte...sexuale.

UNORA CARE CONFUNDĂ LITERATURA CU PORNOGRAFIA

După-asemenea „lături”
Fac confuzie de „guri”
Și distrându-se, băieții,
Se hrănesc doar cu „secreții”.

ADEPTILOR LITERATURII PORNO

Cum poți să confunzi, bădie,
Și să dai pe veresie
Demnitatea pe rușine
Înjosindu-te pe tine?

OAMENI ȘI ANIMALE

Lui „Emilian” care a trimis pe rețea o poezie porno

Nici măcar un patruped
Chiar la montă când este dus
Nu se manifestă, cred,
Ca bărbatul de mai sus.

REȚEAUA LITERARĂ NU E ȘANTAN

-celui care le confundă-

În „călduri” dac-ai intrat
Fii decent și fii bărbat
Strânge binișor un ban
Și-apoi du-te la șantan.

GURU-UL ȘI MISA

Parcă ești o Monalisă
Spuse guru-ul ca-n transă;
Eu ți-am acordat o șansă
De a fi pe veci (o)misă.

DUPĂ O VIAȚĂ DE LUPTĂ

Dând războaie-ncrâncenate
Dușmănoși și aprigi lei
Astăzi stau lungiți pe spate
Despărțiți de trei alei.

UNUI DIAGNOSTICIAN

Zadarnic zilnic le prescrii
Iluzii – unora – deșarte
De nu le recomanzi să poarte
Și pentru suflet – dioptrii.

(Publicată în „Viața Buzăului”, nov. 2005)

DIFERENȚĂ

Până s-au căsătorit
N-au simțit – gustând din miere
Diferența de vedere:
Ea mioapă – el prezbite.

(Publicată în „Viața Nouă”, 31 dec. 1986)

NEHOTĂRĂTUL

E greu de înțeles și pace
Comportamentu-i enigmatic:
Burlac – stătea ca pe jărat
Căsătorit, stă ca pe ace.

*(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988 și în
"O antologie a literaturii gălățene contemporane, vol.IV.Umor,
Editura Centrului Cultural „Dunărea de Jos”, Galați, 2010)*

SUNT MULȚI ÎNFUMURAȚI

Colocatar ca dânsul nu-s;
Privit ca om de caracter
Deși el șade la parter
Privește la vecini...de sus!

(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)

SECVENȚĂ

Am văzut o fată plină
De virtuți și mă uimește:
E atât de feminină
Când muncește...bărbătește.

(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)

UN CHEL LA COAFOR

-Știți, am auzit discuții,
Poate vă devin client:
Mi s-a spus c-aveți soluții
Pentru părul permanent.

*(Publicată în „Săgețile Afroditei”, Antologia
epigramei feminine, Ion Cristea Geană, Ed. Vimar, 1988)*

SCOP

Cât mai sunt frumoasă jună
N-are rost să stau la țară
Vreau o dragoste nebună:
Banii, Ura! Și la gară.

(Publicată în „Divertisment”, iulie 1990)

MĂRUL DISCORDIEI

Nici nu știu a cui e vina
Că bărbatul și femeia
Cum și-au cheltuit chenzina
Au pierdut iubirii cheia.

(Publicată în „Divertisment”, iulie 1990)

OAMENII REDEVIN OAMENI

Că astăzi oameni redevin
E lucru cert și nu-i puțin.
Dar obsedează o-ntrebare:
De ce devin și unii...fiare?

(Publicată în Caietele „Păstorel”, nr. 1/1990)

PARADOX

Deși pământul e rotund
Din vechi tradiții s-a păstrat
Credința că pe el se-ascund
Și indivizi cu cap pătrat.

*(Publicată în „Viața Buzăului”, nov. 2005 și în
„O antologie a literaturii gălățene, vol. IV. Umor”, Galați, 2010)*

AMĂGIRI

N-o să fie fericit
Nicidecum acela care
Casă-naltă și-a clădit
Pe nisipuri mișcătoare.

*(Publicată în „Viața Buzăului”, nov. 2005 și în
„O antologie a literaturii gălățene, vol. IV, Umor)*

UNUL SERVIL

Aplecându-se deajuns
După orișice favoare
Cu spinarea a ajuns
Ca un semn de întrebare.

*(Publicată în „Viața Nouă”, 31 decembrie 1985, în „Viața Buzăului”,
nov. 2005 și în „O antologie a literaturii gălățene, Vol. IV, Umor)*

UNEI FEMEI FRIVOLE

Unii spun că-i domnișoară
Alții, cum că nu-i.
Mulți se simt cam trași pe sfoară
Și cu pofta-n cui.

UNUI TÂNĂR LIPSIT DE BUN SIMȚ

Privind acest obraznic june
Îmi vine să scrâșnesc din dinți:
Degeaba are simțuri bune
Dacă-i lipsește bunul simț.

- 183 -

FACTOR DE RISC

Cel ce-ajunge pe un pisc
Să nu uite niciodată
„Înălțimea” ce îmbată
Este factorul de risc.

UNUI MISOGIN

Sătul de-atâta consecvență
Văzând că dragostea-i un chin
Se-nscrise la fără frecvență
Ca să iubească mai puțin.

(Publicată în „O antologie a literaturii gălățene, vol.IV)

DESDEMONA MODERNĂ

Plânge ca mironosița
Domnișoara drăgălașă
Ce-a pierdut la Perinița
Batistuța buclucașă.

UNUI AMATOR DE ANONIME

În sfârșit m-am înarmat
Ca să scap de-anonimat
Și de searbăda micime
O să scriu doar...anonime.

- 184 -

STAN PĂȚITUL

Nu mai fac greșeala asta
Pe vecie, am jurat,
Să îmi controlez nevasta
Când o ști că sunt plecat.

LA TRIBUNAL

Pe cât de fericiți odată
Rămân de întristare muți
Nici un obraz nu-i fără pată
În sala pașilor pierduți.

UNUI CHEFLIU

Spune-o vorbă înțeleaptă
Că mai scurtă-i calea dreaptă,
Însă tu, amice drag
Mergi adesea în zig-zag.

UNEI FETE BĂTRÂNE

N-are rost să mai insiști
O minciună ajustată
Dacă o descoperi – riști
Să rămâi nemăritată.

SOLUȚIE

Dacă vrei să scapi ușor
De-un amic plictisitor
Să dispară câțiva ani
Împrumută-i niște bani.

BIROCRATISM

Ai făcut pe la birouri
Tuturor, pe rând, cadouri
Ca să scoți adevărul
Cum că n-ai nici o cerință.

CONFUZIE

Când se trezi a doua zi
Mahmur, în casă la vecine
Se strădui să afle cine
Mutase casa vizavi.

UNUI PROFESOR DE MATEMATICI

Meșter mare-n ECUAȚII
Vrea tot timpul să te-ajute
Ca să intri în **RELAȚII**
Numai cu...**NECUNOSCUTE**.

NERECUNOȘTINȚĂ

Nici nu vrea să se gândească
Să găsească-n curte-un pat
Mamei lui care i-a dat
Toată casa părintească.

POEZIA – SCORPIA CE MĂ ÎMBLÂNZEȘTE

O-mblânzesc sau mă-mblânzește
Poezia-n chip firesc?
Astăzi ea mă nimicește
Mâine iar o zămislesc...

ÎN TRAMVAI

Tânăr și politicos
Vrând să pară delicat
Când coboară – generos
Îți dă loocul unde-a stat.

UNUI IPOHONDRU

E-un bolnav închipuit;
Când vorbește despre sine
Spune câte-a pățimit
Chiar și când i-a fost mai bine.

DRUMEȚIE ȘI TURISM

Drumeția nu-i prieste
De aceea, pesimist,
Zi de zi el poposește
La restaurant „Turist”.

PILE

Din pile și-a făcut o scară
Să urce mult, din treaptă-n treaptă,
De-ar fi urmat o cale dreaptă
Ar fi simțit cum se coboară.

UNUI PROFESOR DE MATEMATICI

Meșter mare-n *ecuații*
Permutări și-*aranjamente*
Dacă-i dai un pumn de cente
Îți oferă-n schimb...*relații*.

SFAT

De vrei morțiș o freză șic
Ca să-ți atingi degrabă scopul
Să nu dai la frizer nimic
Și să te piepteni cu...prosopul.

PARTAJ

Casă, dotă, acareturi,
L-a-nzestrat, c-așa e datul
Și multiple alte drepturi
Când și-a „măritat” bărbatul.

DERMATOLOGICĂ

Uitând de alte obligații
O curte cu rafinement
Asiduu-i făceau bărbații
Și-apoi mergeau la tratament.

MĂRUL DISCORDIEI

Și în ultimă instanță
L-a-ntrebat cu nonșalanță:
-Dragă, cum o să mă mintă
Și răvașul din plăcintă?

MESCHINĂRIE

O dovadă de iubire
Dacă-ți dă, te-a pricopsit
Că fiind avar din fire
O să-ți ceară înzecit.

ADMINISTRATOR ADP

Dânsul are-o evidență
Care m-a cam pus pe gânduri
Câți îi cer audiență
Pentr-un loc și patru scânduri?

NEDUMERIRE

Pentru că n-are-n frunte stemă
Eu nu mai înțeleg o iotă
Și sincer spun, sunt în dilemă:
Cochetă e sau doar cocotă?

UNEIA CARE SE ÎMBRACĂ EXTRAVAGANT

Bej, lila, cărămiziu,
Verde, galben, altă nuanță;
Se îmbracă fistichiu
Domnișoara cotoroață.

UNUIA

Fără-un dram de nebunie
Viața n-are șarm, se știe.
Dar la tine-un simplu dram
Cântărește-un kilogram.

AFECTE ȘI AFECȚIUNI

Tinde spre perfecțiune
Organismu-i sănătos
Însă o afecțiune
Simte pentru ce-i frumos.

FEMEIA CELIBATAR

Că neveste sunt ori nu-s
Cred că nu-i al lor păcatul,
Păcătos e cin' le-a pus
Să plătească celibatul.

PROSTITUȚIA ȘI TAXA PENTRU VICIU

Pentru viciu ia venit
De la cel dintâi venit
Că e liberă și vrea
Să câștige-n loc să dea...

O.K.

Treaba astăzi merge brici
Și-n oraș și la servicii
Dacă dă rasol nu-i pasă
Creieru-i rămas acasă.

FOCUL SACRU – UNEI CONCUBINE

Cu amnar ea vrea și iască
Focul sacru să-ntrețină
Și-orizontul să-și lărgească
Domnișoara...concubină.

ȚĂRANUL ÎMPĂRAT

Satul meu e-o galaxie
Un crâmpei de veșnicie,
E un cosmos pământesc
Unde eu împărățesc.

JOC DE APARENȚE

Fire calmă, diafană,
Zici că e venusiană
Dar de-aproape se observă
Că e apriga Minervă.

„PROȘTI DAR MULȚI”

Pe Lăpușneanu de-l ascuți
Constați că suntem tot mai mulți
Dar nu suntem deloc anoști
Nici proști.

TANDREȚEA TRADAFIRULUI

Să te crucești și să te-nchini
Ba chiar rămâi înduișat
Că tradafirii au și spini
De mângâiat.

TRATAMENT NATURIST

Tânăr, doctorul curant,
Când văzu că-i prea frumoasă
Îi prescrie nonșalant
„Cea” dansant la el acasă.

ACUPUNCTURISTUL

Spui că faci acupunctură
Însă dacă ești holtei
Meseria te cam fură
Când te-apuci să-nțepi femeii.

MEDICI ȘI PACIENȚI

Puteți să-ncepeți tratamentul
Rugă pe soră, pacientul
Șoptind într-un acces de tuse,
Că icrele au fost...depuse...

COMPETIȚII ȘI COMPETITORI

A câștigat, n-a câștigat,
El cupa tot a ridicat
Voind ca la sfârșit de joc
Să dea noroc.

„ÎN POLITICĂ ȘI-N DRAGOSTE, TOTUL E PERMIS”

În amor, frumoasa Miss
Crede că îi e permis
Fără vreo prejudecată
Chiar relația c-o fată...

AMOR LIBER

N-ai nici o prejudecată
Mintea-i parcă-ntunecată;
Nu te hotărăști îndată
Să alegi: băiat ori fată?

UNUI CHEFLIU

Când s-a isprăvit festinul
Lăutarii-au adormit
S-a trezit în el tot vinul
Iar el tot nu s-a trezit.

UNUI FUMĂTOR

Nu e lucru de mirare:
Ai fumat exagerat
Și de-aceea mi se pare
C-ai ajuns...înfumurat.

UNOR INVIDIOȘI

Și nu-s puțin orgolioși
Acei ce-agonisind o brumă
Se lasă de invidii roși
Râvnind la gloria postumă.

UNUI CHEFLIU

În sfârșit, nu mi se pare,
Și-a găsit în viață scopul
La sticlute cu-ncântare
Benevol, le scoate dopul!

UNEI FUMĂTOARE

Ea considera țigara
Gestul de supremă grație
Și-a intrat, cum trecu vara
Cu plămâni-n reparație.

EPITAF UNUI BĂUTOR

Pe omu-acesta îngropat
Băutura l-a mâncat!
(Publicată în revista „Păstorel” nr. 2)

HARPAGON

Dânsul pe comoară stă
Că-i amarnic de zgârcit
Și nici mâna nu ți-o dă
Să nu fie jefuit.

UNUI FLUȘTURATIC

Colinda din casă-n casă
Căutând mereu hazardul
Și a nimerit odată
Ca și Ieremia – gardul.

ACCIDENT DE VÂNĂTOARE

Îndoielile-s normale:
Ei se trag din animale?
Fiindcă vânătorii „grei”
Se împușcă între ei...

CONFUZII REGRETABILE

Piele au de animal
De-aia cred că e normal
Vânătorii cei mai grei
Să se-mpuște între ei.

PERPLEXITATE

Experiența mă învață
Următorul adevăr:
Că mă aflu în răspăr
Plin de bani dar gol de viață...

GIGI BECALI VREA SĂ DESCHIDĂ CLANȚA RAIULUI

Faptul are relevanță
Însă poți rămâne mut:
'Geaba are Raiul clanță
Cheia dacă ai pierdut.

UNUI BURLAC

Ca bărbat e delicios
Cu prestață-alura-și poartă
Însă e prăpăstios
Când e vorba de (con)soartă.

UNUI IPOHONDRU

Îl cunoaște orișicine
După caracterul său;
El declară: Nu mi-e bine
Dacă nu îmi este rău.

ÎN ȚARA LUI PAPURĂ VODĂ

AZI LA NOI

Democrație pe etape:
Beție, foame, porno, ură,
Nemuțumire cât încape
Și cei ce jură că nu fură....

ÎMPĂRȚIRE ECHITABILĂ

Ți se dau de vrei, nu vrei,
Pentru viață, lucruri două:
Pâinea o mănâncă ei
Cercul ne rămâne nouă.

CIRC ȘI PÂINE

Că prostimei poți să-i dai
Circ și pâine, n-ar fi bai
Însă spun fără ocol:
I se dă doar cercul gol.

CIRC GUVERNAMENTAL

Cercul din Guvern ne-amuză
Ba și cel din Parlament.
Ar putea avea o scuză
Dacă n-ar fi permanent.

RĂMÂNE CIRCUL

Ieri și azi, ba chiar și mâine
Drept tain am circ și pâine.
Lucrul însă nu-i de șagă
Pâinea când o dau drept șpagă.

DICTON VERIFICAT: PÂINE ȘI CIRC

Guvernanții când dau tonul
Se verifică dictonul:
L-am considera o mană
Dac-ar da și-un strop de hrană.

DEMNITATEA DEMNITARILOR

Demnitatea lor o cere
Să-și asigure, încalte,
Jilțuri pân' la cer de-nalte
Dar să fie...viagere.

ALUZIE POST-ELECTORALĂ

Actele de caritate
După-alegeri sunt uitate
Fiindcă-aleșii harpagoni
Vor să aibă munți de roni.

SUCESIUNE FIREASCĂ

Am făcut petițiune
Fiindcă vreau o moțiune
Cât se poate de urgentă:
Fiii să primească rentă.

VILA DEMNITARULUI

Cu mobilier de China
Eu mi-am cheltuit chenzina
Dar din leafă îmi doresc
Termopan moldovenesc.

SUPER DEMNITAR 1 x 50

Doar chenzina-i cu stipendii
Și-mi provoacă-n gând incendii
Căci, cu unele dispensii
Este cât cincizeci de pensii.

CAMPANIE DE EUTANASIERE

S-au dezlănțuit hingherii
Pe căței în pragul serii,
Dar mă strădui să-i discern
De hingherii din Guvern.

STOP CORUPȚIEI!

O schimbare de macaz
Se impune-n orice caz
Tuturor acelor care
Jafuri fac la drumul mare.

CUM SĂ ACCEZI

Pe al vieții ișichier
Dacă nu ești pișichier
Nici o șansă n-ai matală
La oloiul cu sarmale.

ÎN PARLAMENT

Că-s liberali, că-s democrați
Ei sunt la fel de (ne)curați
Precum sunt lupii după pradă
Se mușcă neîncetat de coadă.

HĂȚIȘUL POLITICII

De-ai ști măcar cum să răzbați
Printre atâția (demo)crați
Ai lua modele (liber)ali
Dar nici aceștia nu-s loiali.

GUVERNANȚII ȘI CORUPȚIA

Răstoarnă ordinea firească
Și luptă guvernanții zmei
Corupția să o stârpească
Dar mafioții sunt chiar ei.

GUVERNUL FACE „VALURI”

Cum să mai răzbați spre maluri
Să te vezi la un liman
Când Guvernul face „valuri”
De scumpire an de an.

LA APARIȚIA VOLUMULUI „DEMOCRAȚIE ÎN OPINCI” de POMPILIU COMȘA

Sistemul democrat, se știe,
V-o spun pe șleau și nu-i truism
Că ne-a întors la iobăgie
De nu cumva la sclavagism.

ȘI UNII ȘI ALȚII

Să nu considerați ca bârfe
Dar adevăr e când socoți:
Democrația-i pentru târfe
Și libertatea-i pentru hoți.

NOI ȘI EUROPA

Ca și cetățeni de rând
Parcă ne-a atins sincopa:
Ne-am trezit la coadă stând
Să intrăm în Europa.

LIBERTATE DE PREȚ

În condițiile date
Din regimul ce-l trăim
Eu vă spun: Prea scump plătim
Taxa pentru libertate.

„CIOCOII VECHI ȘI NOI”

Întâmplările-s hazlii
Dar pe noi ne-apucă plânsul
Când „ciocoi portocalii”
Se ocupă doar cu...strânsul...

MARȘUL INTEGRĂRII

Noi o clipă-n loc n-am stat
Cât e ziuica mare
Am parcurs în marș forțat
Drumul către...integrare.

STARE DE FAPT

Sunt confuz dar tot discern
Căci mărturisesc că-mi pasă;
Împostura e-n Guvern
Domnilor, la ea acasă.

URAREA PREȘEDINTELUI

Nu mai sta așa, ca prostu’
Fără grai, precum un mim,
Căci Traian „Bădic-al nostru”
Vrea ca: „Bine să trăim!”

ÎN ȚARA LUI PAPERĂ

Ca buni români și gospodari
Cu toți vom deveni, firește,
În țara asta a lui Pește
Lui Vodă Paperă...pescari.

MIZA POLITICĂ

Nu dezmint, e mare miza
Pentru ea se bat cu toții
Însă a creat premiza
De-a fi confundat cu hoții.

PREȘEDINTELE JUCĂTOR

Nu-i deloc un om prea pudic,
Stăpânit de-un aprig dor
Este-acum, din spirit ludic
„Președinte jucător”.

SPRE NAUFRAGIU

Ilustrul comandant de vas
Îndată ce-a-ntrunit sufragiu?
Precum pe-o turmă de pripas
Ne-ndreaptă cert spre...naufragiu.

ÎNCĂIERĂRI ÎN PARLAMENT

Stau în jilțuri asortate
Demnitari făcuți de-a valma
Împărțind „cu demnitate”
Unul pumnul, altul palma...

DEMOCRAȚIE FABULISTICĂ

Eu cred că-i o fatalitate:
Suntem nevrednicii pigmei
Ce strigă: Vrem egalitate!
Dar nu pentru căței.

ANTROPOFAGIE

Acest Guvern e epigon
De-a valma-s morții și cu viii
E șarpele lui Laocoon
Ce își devoră lacom fiii.

AICI DINTOTDEAUNA

Noi în patria – străbuna –
Nu vom mai putea să stăm.
Musai să ne „integrăm”
Unde-am fost dintotdeauna.

AFACERI DE FAMILIE. BANI DONAȚI ÎN CONTUL SOȚIEI

Vechi sau noi, nu au miros
Și-s donați cu dărnicie
Să îi „spele” cu folos
Hânicuța lui soție.

RĂZBOIUL (NEV)ROZELOR GIGI BECALI – C.V.TUDOR

Nu că-s pudica mimoză
Dar eu simt furnici pe scoarță
Când cei doi se iau la harță
Mă aleg cu o (nev)roză.

LEGEA ȘI STĂPÂNIREA

Coruptă, laxă, vrea să fugă
Că-i fără-acoperire
Și violată ca o slugă
De stăpânire.

HIBELE SISTEMULUI

Sistemu-acesta de doi franci
Vă spun: o gravă hibă are:
Precum un bivol în bocanci
Ne calcă sufletu-n picioare.

ROMÂNI ÎN DIASPORA

Să nu se mire nimeni dacă
Sunt astăzi unii care pleacă
Și alții – fapt adevărat –
Ce uită de-unde au plecat.

GUVERNANȚII ȘI OPOZIȚIA

Virulenți și cârcotași
Unul altuia sunt „nași”
Folosind cu râvnă ace
Pentru piei de dobitoace.

CELE TREI DOAMNE BĂSESCU

Cu putere înarmate
Doamnele-s mai democratice.
Toate stau pe primul loc
Susținute-acum de Boc.

DOAMNA BLONDĂ

Veritabilă Giocondă
Iat-o și pe doamna blondă
Procurându-și „carnețel”
De trecut toți șefii-n el.

AȘTEPTÂND CIOZVÂRTA

Așteptând în cioc să-i cadă
Un vânat gustos și gras
Guvernantul de pripas
Stă ca pasărea de pradă.

URMĂ SAU DĂRĂ?

Te-ndeamnă spiritul de turmă
Urmașilor să lași o urmă.
Dar tu cu ceartă și cu hâră
Ai grijă să nu lași...o dâră...

CA RACUL

Prea distinsul premier
Ne obligă să-nvățăm
Când cotită vrem s-o dăm
Mersul în marșarier.

INTEGRARE EUROPEANĂ

Ne jucăm cumplita soartă
Uite popa, nu e popa.
Bieți barbari pierduți pe hartă
Ca să fim în Europa.

MINISTERUL EDUCAȚIEI SEXUALE VIOLURI LA MINISTER

Chiar la Minister, aflați,
Gardienii fac scandal
Că-s elevi needucați.
Și-i educă...sexual.

CAȘCAVALUL PUTERII

Al puterii cașcaval
Cât o roată de Car Mare
E mușcat, dar inegal
Hălci întregi ia cel mai tare.

CA-N SCRIPTURI

De regimul ce-a trecut
Eu cu biciu-am fost bătut.
Azi Guvernul – epigonul –
Bate crunt cu scorpionul.

UNUI AVOCAT

Îl priveam cândva-ntr-o doară
Cum pleda cu foc la bară.
Astăzi poți să-l vezi mai rar
Căci pledează într-un bar.

LA SÂNUL LEGII

Din cinstită ca o floare
A ajuns o servitoare
Violată de stăpân
Cuibărit la al ei sân.

NESFÂRȘITA TRANZIȚIE

În aste vremuri de ocară
Amarnic jinduind Lumină
În loc de prânz mănânci papară
Și apă chioară-n loc de cină.

SITUAȚIE DE CRIZĂ

Cum să nu te pună-n priză
Și să nu zâmbești mânzește
Când trăiești această criză
Care nu se mai sfârșește.

POLITICIENII

Când mă gândesc mă ia fior
Din jilțuri moi, din jilțuri-nalte
Au grijă de posterior
Să fie mai presus încalte.

POLITICIENI ȘI PARTIDE

Eu astăzi mă întreb, ca Toma,
Privind la dânsul cu stupoare:
De unde-a apărut fantoma
Să-și ceară locul de favoare?

ACUZAT DE TRAFIC

Instanței eu îi cer clemență
Că m-am îmbogățit atât;
Eu trafic n-am făcut decât
De influență.

UNUI PRIMAR DE COMUNĂ

Și-n curtea lui a săvârșit abuzul:
Să nu se murdărească de noroi
Umbla domnia sa cu microbuzul
De la coteț spre lada cu gunoi.

REVOLUȚIE

Auzind alarma
Unii-au tras cu arma.
Evitând confuzii
Unii-au tras...concluzii.

UNUI POLITICIAN

Pentru fotoliul ce-l pretinzi
Îți spun că nu-i cuminte
Ca sufletelul să ți-l vinzi
Pe-un „blid de linte”.

(Apărută în „Viața Buzăului” – noiembrie 2005)

EROILOR MARTIRI AI REVOLUȚIEI DECEMBRISTE

Ei au plătit cu viața lor
Și cu ofranda tinereții
Coroana de învingător
Și nimbul verticalității.

STARE DE FAPT

Nicăieri în univers
Nu sunt „secretari de mers”.
Dar există, am aflat
Numai „secretari de stat”.

UNUI PARLAMENTAR

Amenințat de-anticipate
Promise de electorate,
De tânăr s-a pensionat
Anticipat.

LA RĂSCRUCE DE VÂNTURI

Ca popor, ca națiune,
Purtător de sfinte datini
Cum să intri-n Uniune
Pe picioare când te clatini?

BANII N-AU MIROS

Preauzați de „spălătură”
Cam miros a detergent
Fiindcă demnitarii fură
Sfinții bani în Parlament.

BANII ȘI IAR BANII

Dup-atâtea spălături
Banii toți furați cu sârg
Pe tarabe sunt la târg
În hârdaie cu lături.

ADEVĂRUL DEMOCRATIC

Am constatat, acest concept
Întreg și rumen ca un măr
E folosit neînțelept
Și în răspăr.

DEMAGOGIE ELECTORALĂ

Poporul meu, eu am un crez
Și să-l expun, nu mă sfiesc
Dă-mi patru ani să-ți demonstrez
Cât te iubesc.

FATALITATE

Aflat în mijloul prostiei
Ești liber cu deplin temeii
Trăind în schimb, de vrei-nu vrei
Constrângerea democrației...

HEI, INTEGRARE, INTEGRARE...

Chiar și Poarta Europei
Ca și ușa Penelopei
Se deschide după ani
Cu răbdare și cu bani....

UNII GÂNDESC CU POSTERIORUL

Că-i mai puțin inteligentă
Această parte zis trupească
E drept, da-i mai eficientă
Că îi ajută să gândească.

DE ZIUA ROMÂNILOR – LA MONUMENTUL EROILOR

Aici și-n patria cerească
Serbând istorica Unire
Cântăm „Eterna pomenire”
Și „La mulți ani să ne trăiască!”

DE ZIUA ROMÂNILOR – PACE PENTRU O ZI

De-atâtea lupte intestine
Am obosit și tare-mi vine
Să-nchei atunci când va să fie
O pace pentru veșnicie.

„PROȘTI DAR MULȚI”

Nu-l contrazic pe Lăpușneanu
Că a lansat demult sloganu’
Făcând atâta tevatură:
Ești prost de stai cu pumnu-n gură...

DANSUL PE SÂRMĂ

Vreau acum să-nchin o odă
Însuși lui Papură Vodă
Care de când stă la cârmă
Ne-a făcut să stăm pe sârmă.

LA ÎNĂLȚIME

Stăm pe sârmă-ntr-o părere
Însă nimeni nu ne-o cere
Dar de-atâta plâns și vaier
Am ajuns cu toții-n aer.

CHICHİȚE AVOCĂȚEȘTI

Noduri papura când face
Oare cum să le dezlegi?
Prin articole de legi
Bune pentru dobitoace?

POLITICIENII ȘI LEGEA

Legea azi e violată
De mai mulți făptași odată
Plânge-amarnic și o doare
Că-i strivită în picioare.

ȘI OAMENII PRECUM CÂINII

Vrând să fie ei stăpânii
Se mănâncă precum câinii,
Se încaieră și mușcă
Maidanezi fugiți din cușcă.

CARNAVAL LA VÂRSTA A TREIA

În loc să fie fericit
Fu cât pe-aci să cadă-n comă
Când se trezi că a primit
Prezervative cu...aromă.

UNUI POLITICIAN CORUPT

Cât ai fi mata de breaz
Strâns cu Legea de grumaz
Nu-ți mai arde, prădă-ocării
Să-ți bați joc de banii țării.

CIOLANE MOȘTENITE

Măduve, ciolane grase
Nu mai vor din colți să lase,
Ci-și visează-acum, coioții
Ghiftuiți și strănepoții.

ȚARA DE VÂNZARE

S-a iscat așa un zvon
Vin barbarii de la munte
Ca să cumpere c-un RON
Țara cu Guvernu-n frunte.

ÎNTRE POLITICIENI

Când observă că-i perdant
Nu prea luptă elegant,
Trage cu dezinvoltură
Lovitura sub (cent)ură.

34 DE HINGHERI AU INVADAT CAPITALA

Înarmați cu crose noi
Ies hingherii la război
Dar să nu-i învinuiești
Că-s „Băieți de București”.

UNIȚI PENTRU PRIMA DATĂ

Democrați și liberali
Brusc au devenit egali.
Și-au votat uniți, colegii,
Pensii și-alte privilegii.

VORBE DIN BĂTRÂNI

Spune-o vorbă veche, cică,
Peștii de la cap se strică.
Dar acum la burtă-s moi
Și plevușcă și baboi.

BODO ȘI AVERILE DEMNITARILOR

S-a dezlănțuit musonul
Începând cu ora H
Bodo a deschis sezonul
„Peștilor” din cei mai grași.

TENTACULELE MAFIEI

Dacă nu stârpiți urgent
Mafia din Parlament
Caracatița se-ntinde
Sufletul vi-l ia și-l vinde.

DEȘERTĂCIUNI, DEȘERTĂCIUNI

Că nimica nu-i etern
Am primit dovadă clară
Nici măcar acest Guvern
Ce ne face de ocară.

ÎN CĂMAȘĂ DE FORȚĂ

Amice eu te rog să mă-nțelegi
Nici dincolo, nici dincoace de legi
Nu e lumină, nu e nici dreptate
Justiția-i cu mâinile la spate.

HOȚUL NEPRINS

Își spală mâinile precum Pilat
Și jură că nicicând nu a mâncat
Nici usturoi, nici ceapă, nici ardei
Dar gura îi miroase a mujdei...

ADEVĂRATA ARTĂ

Parcă-i un stabiliment
În Guvern și-n Parlament
Fiindcă vor cu toți să-nvețe
Cum să fii cu două fețe.

SCRIITORII ȘI CĂRȚILE LOR

POETUL

Deși la chip nu-i rubicond
Pe față-i dănțuiesc bacante
Colindă – pururi vagabond –
C-o traistă de diamante...

APA VIEȚII

Poetul – meșter fântânar
Trezit în crugul dimineții
Cu râvnă ne aduce-n dar
Un sfânt potir cu apa vieții.

CONDIȚIA SCRITORULUI

Ai păstorit mereu, cu rost
Și cu temei, ca pe mioare,
Cuvintele care ți-au fost
Iubire, Viață, Respirare...

MĂiestrie

E scriitoare, bravo ei!
Și nu-i mai trebuie nimic,
Că dânsa, nu știu cum să zic
Aduce totul...din condei.

MANAGEMENT EDITORIAL

Tu degeaba ai știință
Sub o frunte-arzândă
Dacă n-ai o cunoștință
Care să te „vândă”.

SCOPUL SCUZĂ MIJLOACELE

Chiar dacă versul merge strună
Și rimele se nasc din zbor
Dacă arunci cu barda-n lună
N-o să devii nemuritor.

„CEILALȚI, IATĂ IADUL!”

Subscriu că Sartre-avea dreptate
Și vă declar cu demnitate:
Că ne-ați lăsat flămânzi și goi,
Vă spun că „Iadul sunteți voi!”

LA LIBRĂRIE

În goană după cărți ușoare
Sunt cititori deloc discreți
Solicitând pe vânzătoare:
-Vreo aventură mai aveți?

(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)

SOLUȚIE

Constatând că n-are loc
În Parnasul Mioritic
A zvârlit cu muza-n foc
Și s-a transformat în critic.

*(Publicată în „Săgețile Afroditei” și în
„O antologie a Literaturii gălățene”, vol. IV Umor)*

UNUI AUTOR

Se cunoaște de departe
Chiar dacă i-ai pus mult fard
Că ai scris această carte
Doar cu muza altui bard.

*(Publicată în „Viața Nouă”, 31 decembrie 1986, și în
„O antologie a literaturii gălățene”, Vol.IV, Umor.)*

MAESTRUL ȘI DISCIPOLUL

Maestrul bine mă învață
Și multe-s ale lui povețe
Dar când să-mi scrie o prefață
Atunci el face fețe-fețe...

- 223 -

ABIL ÎN PREFEȚE

La rugămintea mea fierbinte
Mi-a scris „Cuvântul înainte”
Dar nevoit sunt să-l rezum
Că nu încape în volum.

(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988).

VOCATIE

E cuprins subit de toane
Și de un prelung fior
Viitorul scriitor
De...vagoane.

UNUI CONFRATE

Pentru că ții morțiș să scrii
Dar muzele sunt adormite
Îți recomand să porți, iubite,
Și pentru suflet...dioptrii.

UNUI SCRITOR

A fost un scriitor modest
Dovadă marele său gest
Viața lui e un volum
Nepublicat măcar postum!

- 224 -

UNUI POET, ADMIRATOR AL LUI BACHUS

Ți-ai găsit îndată scuza
Ca să nu devii platonice
În relația cu muza
Iei adesea câte-un tonic.

UNUI AUTOR LIPSIT DE SIMȚUL MĂSURII

Ca ins posedă simțuri treze
Căci bine l-a-nzestrat natura
Dar când e vorba să creeze
Nu simte c-a-ntrecut măsura.

LIBRARUL

Câți prieteni ai în viață
Care te-nconjoară
Unul te-a vândut pe față
Fără să te doară.

DE LA POET LA POET

Dacă vrei să cucerești
Pe o versificatoare
Vezi să nu te-mpotmolești
La...picioare...

UNUI POET CERTAT CU PROZODIA

Nu poți să te mai controlezi
De când te bântuie fiorul
Cu rima-ncepi să șchiopătezi
Și dai în groapă cu piciorul.

UNUI POET

Se vede că-ți urmezi destinul
Ca orice om dotat cu har:
Să nu lași niciodată vinul
Să lăncezească în pahar.

UNUI POET MERCANTILIST

La ceruri mă îndemni să strig
Când văd că-ți faci o socoteală
Sperând ca să obții câștig
C-o rimă imaterială.

SNOBISM

Am văzut cărturărese
Mintea lor fierbând de date
Amănunte și citate
De la rubrica: „Decese”.

ÎNSETATE DE CUNOAȘTERE

Nu privesc într-un ziar
Ca pisica-n calendar,
Ci sunt doar interesate
Numai de...publicitate.

UNUIA LIPSIT DE TALENT

E-un talent ce nu există,
Critică pe fiecare
Dă din coate, vrea, insistă,
Să cultive ce nu are.

FESTIVAL

La festivalul cu pricina
S-au perindat neînțeleși
Poeți de seamă, bată-i vina!
Dar..."Mulți chemați, puțini aleși..."

CINE POSEDĂ – ARE

Că e cultivată foarte
E un lucru constatat
De curând și-a cumpărat
Patru metri cubi de carte.

UNUI SCRITOR NEGLIJENT

În capul lui, idei și vise
Găsesc teren arabil
Atuncea doar când nu sunt scrise
Ss/indescifrabil.

BANI SAU GLORIE?

De-a valma dau pe la redacții
Cu mic, cu mare, autorii
Primindu-și – banii – consacrații –
Și gloria – începătorii.

SFAT

Eu îți spun ca-ntre poete:
Dacă nu vrei să te-mbete
Visul luat în mare doză,
Ia-ți bărbat și treci la proză.

UNUI CONSACRAT

Ca vechi poet ți se cuvine
Un loc de frunte în parnas
Dar de atâta poezime
Nici un loc liber n-a rămas.

UNUIA

Face zarvă, dă cu gura
Crede că-i fenomenal
Primul în literatura
De scandal.

POETULUI CORIOLAN PĂUNESCU

Pentru volumul: „Iubito, suntem în pericol”

Să nu socoți că e ridicol
Ba-i chiar sublim și-adevărat
Suntem de-a pururi în pericol
De-a ne iubi fără păcat.

LUI POMPILIU COMȘA

la vol. „Cioburi de oală spartă”

Ieri mi-am procurat o hartă
Ca să nu mă rătăcesc
În hățișul său livresc
Scris c-un ciob de oală spartă.

LUI DAN PLĂEȘU

pentru romanul „Veghea”

Deși-i o carte foarte bună
Și mi-a transmis-o-n dar chiar domnul
De câte ori iau „Veghea”-n mână
Teribil mă apucă somnul.

COLECȚIONARUL DE EXCEPȚII – DAN PLĂEȘU

Am și eu un fel de hobby
Să-i fac praf pe toți deșteptii
Vara stau la gura sobei
Colecționând excepții.

PENTRU VOLUMUL „ANOTIMP” – PAUL SÂN-PETRU

C-un crâmpei de „Anotimp”
Scriitorul zis Sân-Petru
Stă de veghe pe Olimp
Loc ținând de cronometru.

LUI STERIAN VICOL LA VOLUMUL „EDENA”

A crezut, schimbând un gen
Și-nvingându-și lesne jena
Că râvnind-o pe „Edena”
Va ajunge în Eden.

LUI DUMITRU PRICOP LA VOLUMUL „LACRIMA ARLECHINULUI”

Nu mai am decât un scop:
Să-i ofer în loc de vin
Când i-e sete lui Pricop
Lacrimi de arlehin.

„LOCURI VACANTE ÎN PARADIS”

de Nicolae Vereş

În Pantheon te-ai ambalat
La convorbiri beligerante
Însă distrat, n-ai observat
Că nu mai sunt locuri vacante.

REDUCERI DE PREȚURI LA ROCHII DE MIREASĂ

Parcă au scăpat din lesă
Viitoarele mirese
Luptă, mai să-și scoată ochii
Pentru un morman de rochii.

SERIAL UMORISTIC DESPRE BANI, CĂȚEI ȘI MĂTUȘI

EPISODUL I

MONEY, MONEY, MONEY, MONEY...

BANII, BANII

La conștiință fac apel
Căci mi se pare scandalos
Că astăzi banii n-au drapel
Cum n-au avut nicicând miros.

TIME IS MONEY

Pe-orișicare muritor
Îl reduci, citând sloganul,
La același numitor:
Banul.

ANOMALIE

Dragii mei, vă dau o știre
Cum că cineva suspus
Omului de rând i-a pus
Taxă pentru păgubire.

MAȘINA DE SPĂLAT IDEALĂ

El și-a cumpărat mașină
Dintre cele mai luxoase
Ca să-și spele-ntreaga vină
Pentru sumele sustrase.

DENOMINAREA LEULUI

Gânduri mă aleargă-n cerc
Căci pierzând prea mult din coadă
A rămas un leu cam berc
Ce-și mănâncă-acum din...noadă.

STARE DE FAPT

Din ce în ce mai mulți sărmani
Suntem mai proști că n-avem bani.
O lămurire însă-aștept:
Te face banul mai deștept?

DEVALORIZAREA LEULUI

E cert, un paradox triumfă:
Înaintăm în pas de rac,
Cu cât vestitul LEU se umflă
Cu-atât e omul mai sărac.

NOUA MONEDĂ

Cum să nu fii tras pe sfoară
Cu paraua asta chioară
Care într-un nou jargon
Poartă numele de RON?

AH, RONII!

Am ajuns ca epigonii,
Rupți în tur ni-s pantalonii
Și ne papă neuronii
Ronii, ronii, ronii, ronii...

PENSIA ȘI MEDICAMENTELE

Gata, nu mai fac atac;
Indexarea mi-a adus
Zău, vă spun cu mare trac,
Două-trei pastile-n plus...

PRIMA PENSIE

Buni sunt banii și sunt sfinți
Că-s din munca mea.
Pot să-mi scot din ei trei dinți
Poate și-o măsea...

PENSII ȘI PENSIONARI

M-am îmbogățit, păzea!
Ca și bieții mei părinți
Când din pensioara mea
Mi-am extras vreo patru dinți.

DONAȚIE CĂTRE SOȚIE

Mă consideră cam tont
Drăgălașa mea nevestă
Obligându-mă în cont
Să-i donez averea vastă.

TOT ÎN CASĂ

Bunul Dumnezeu s-o ție
Pe dulcica mea soție.
Însă îi aduc afront
Vrea să-i vărs dolarii-n cont.

REALITATE CRUDĂ

Am crezut că am vedenii
Pensia din munca mea
De vreo câteva decenii
Nu-mi ajunge pe-o măsea.

ZBOR DE ICAR

Greu ai să te-nalți spre pisc
Căci te-apucă o lingoare
Când ți-atârnă de picioare
Datoriile la FISC.

CÂȘTIGURI ȘI CÂȘTIGĂTORI

Adevărul plânge, strigă
Pân' la ceruri deseori
Unii domni, deși câștigă
Nu ajung câștigători.

CÂȘTIGURI ÎN ROMÂNIA

Cu răbdare și tutun
Dâșii au mai dat un „tun”
S-au asigurat de bani
Cam vreo cinci sute de ani.

DENOMINARE

Și-a luat temutul Leu
Lumea-n cap și teleleu
Când văzu că-i detronat
De un Ron cam șifonat.

DEBITE ȘI DEBITORI

Răi de plată uneori
Sunt taxați ca debitori
Dar cu apă nu se-mbată
Căci rămas-au buni de plată.

CÂȘTIG DIN ORICE

Nu pot ca să nu-i desfid
Pe acei ce-obțin câștig
Și se-mbogățesc rapid
Din producția de...frig.

SPĂLARE DE BANI

Buni sunt banii prespălați
Stivuiți de firi tenace
De capitaliști...curați
Dar cu suflete...rapace.

TAXA PENTRU VICIU

Ce dezastru, ce supliciu,
Taxă s-a ivit pe viciu.
Chiar de-oi da și popii ort
Nu mă voi lăsa nici mort.

DOMNIȘOARA FIERBINTE

Fiindcă și-a lăsat serviciu'
Va trăi de-acum-nainte
Dintr-o taxă pentru viciu
De la „Linia fierbinte”.

ÎN ECONOMIA DE PIAȚĂ

Cu-acest catren aș vrea să-mpiedic
Un cult, să nu prolifereze,
În fapt, de-a nu trata pe medic
Atunci când vrei să te trateze.

(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)

ABILITATE

În timp ce eu stăteam pe ghimpi
Un chelner vrând să-mi facă plata
Din trei mișcări și patru timpi
Mi-a adunat zâmbind și data...

NOTA DE PLATĂ ȘI TVA-UL

M-a apucat îndată criza
Și drept să-ți spun m-am sufocat
Când am văzut că-mi ia remiza
Mai mult decât am consumat.

EPISODUL II CÎINI, STĂPĂNI ȘI AVOCAȚI

PRECEDENT

Scena asta mă-nfioară:
Câinele chemat la bară?
Avocatul eminent
A creat un precedent.

INCULPAȚI

Bun exemplu, bunăoară,
Ce-ar fi să chemăm la bară
Purici, muște și gândaci,
Diavoli, gnomi sau vârcolaci?

PLEDOARIE AVOCĂȚEASCĂ

Acordați, vă rog clemență,
Pentru-un câine flenduros
Ce-a ucis prin imprudență
Un bărbat pentru un os...

INCUHPATUL ȘI APĂRĂTORUL

Cățelandrul vinovat
După ce-a comis omorul
S-a simțit un inculpat
Și-a mușcat...apărătorul.

ÎNCHISOARE PENTRU CÂINI

Într-așa o închisoare
Nu c-aș jindui să merg
Dar am oase de mâncare
Și-o grădină să alerg.

O FAPTĂ BUNĂ

Dumnezeu vedea-va mâine
Câtă milă m-a cuprins
Când am apărât un câine
Care-a omorât un ins.

PARADOX

Se impune o morală
Achităm c-un gest gingaș
De pedeapsa capitală
Câinele cel ucigaș?

CÂINI, STĂPÂNI ȘI AVOCAȚI

Câini, stăpâni și avocați
Azi la bară-au fost chemați.
După ce-au deliberat
Aprig s-au încăierat.

CÂINELE LA CONTROLUL PSIHIATRIC

Chit c-a omorât un om
Merită din plin clemență
Și-ndurare până vom
Constata a lui demență.

ABILITĂȚI ÎN APĂRARE

Nefiind deloc capabil
Să discearnă a lui faptă
Nu e declarat culpabil
De-așa avocată aptă.

CAUZĂ ȘI EFECT

Știrile sunt alarmante:
Câinele e achitat
Fiindcă i s-au acordat
Circumstanțe-atenuante.

NOROC CÂINESC

Pentru-un câine inculpat
Onorariu-i drept răsplată
Fiindcă fi-va achitat
Și-adoptat de avocată.

CA-N FABULE

Pentru-un onorariu gras
Avocata cu pricina
Scap-o vulpe de pripas
Care mi-a mâncat găina.

SUB CONDIȚIE

Toți jurații dau verdictul:
Cuțu să mărturiserască
Chiar pre limba lui cînească
Dac-a săvârșit delictul.

DIN LIPSĂ DE PROBE

Eu lipsă – solicit – de probă –
Rosti juristul mucalit
Înveșmântat în neagră robă:
Căci Cuțu n-a mărturisit.

CARE-I OM ȘI CARE-I CÂINE

E străvechi acest binom
Omu-i apărat e cîine
Dar acum, pe-un blid de pâine
Cuțu-i apărat de om.

MUNCA DE HINGHER

Umblă cu juvețe-n stradă
Ca să prindă cîinii-n ladă.
Dar eu zic să vâre-n cușcă
Senatorii care mușcă.

PREZUMȚIA DE NEVINOVĂȚIE

Cu prezumția aceasta
Câinele-i nevinovat
L-a mușcat pe om și basta!
Musai trebuie-achitat.

CULPĂ DE PATRUPED

Cățelandrul ce-i în culpă
Nu-i deloc așa hain-
Ce dac-a mușcat de pulpă
Omorând, un om străin?

AVOCAȚI ȘI PATRUPEZI

Ce ți-e și cu patrupezii!
Tot pățitu-i vinovat!
Fiindcă astăzi, maidanezii
Își plătesc un avocat.

CÎINELE ÎN INSTANȚĂ

Nu pronunț nici da, nici ba,
Rostu-l știe doar pământul.
Vreau s-ascult când i s-o da
Inculpatului cuvântul.

LA ASOCIAȚIA DE PROTECȚIE A ANIMALELOR

Ce nevoie-avem de-anchetă
Când potaia e legată?
Mult mai bine strângem chetă
Să plătim o avocată?

S-A ARANJAT

Și-a croit cu dinții rostul,
Nu mai stă în frig ca prostul.
S-a deprins oricum sub gratii
Stând alături de pramatii.

DREPT BONUS PENTRU AVOCATUL APĂRĂRII

M-am ales c-un fel de stres
Fără să fiu pus pe sfadă
Când întors de la proces
M-a mușcat un câine-n stradă.

ȘANSĂ CANINĂ

Frații-l cred mai norocos
Că și-a câștigat un os
Ba și notorietate
Printre hoți și avocate.

TRECE LADA

Vin acum să-nhațe prada
Invadând hingherii strada
Însă asta-i nostimada
Au mușcat dulăii lada.

INSTANȚA SE PRONUȚĂ

Cer pedeapsa cu-nchisoare
Pentru cîinele cel crunt
Însă nu doresc să-nfrunt
Haita din maidanul mare!

SĂ FII CÂINE DE SALON

Despre un cățel „Singuratic” – și un salon de artă fotografică

SINGURATICUL

Cu un cîine trist în urbe
I-ai făcut pe mulți să turbe
Fiindcă, iată, derbedeul
Ți-a adus în dinți trofeul.

CÎINII CU TROFEE-N COADĂ

O potaie-așa neroadă
N-am văzut de când mă știu.
Jigărit și fistichiu
Umbră cu...trofeu-n coadă.

CĂȚEL PREMIAT

Chiar de nu ai părul creț
Ai dreptate să te guduri:
Ești cățel de mare preț
Și-ai lăsat în urmă...nuduri.

- 245 -

SĂ FII CÂINE DE SALON

*(Șarje amicale artistului fotograf Alexandru Gherbănescu pentru
trofeul luat la Salonul de artă fotografică pentru
lucrarea „Singuraticul”, Ediția a III-a, 20 nov. 1999)*

Vrînd să te numești artist
Să câștigi un premiu mâine
Ți-ai adus model un cîine
Singuratic și cam trist,

Care ți-a sărit plocon
Prea sătul de alergat
Ca un cîine „de salon”
Drept în somptuosu-ți pat.

Guraliv ca o subretă
Când se ține c-un soldat
Dînsu-a devenit vedetă-n
Aparatul de filmat.

Ca un veritabil dandy
June prim de mahala
N-are cine-l egala
Când bea doar cu paiul brandy.

Cum să nu te simți ingrăt
Cu așa un chilipir
Când el latră abitir
Ca un cîine-aristocrat,

De trezește tot în casă
Măță, șoricei, nepoți.
Cu așa cățel de rasă
Nici nu te mai temi de hoți!

COLACI ÎN COADĂ

- 246 -

Nici dulăii fioroși
Nici măcar căței de rasă
Cât ar fi de firosoși
Nu-ți aduc trofeu-n casă.

Doar un cățelandru trist
Pricăjit și singuratic
A făcut din tine-artist
Talentat și enigmatic.

De confrăți invidiat
Năpustindu-se grămadă
Ca hingherii la-nșfăcat
Colăcelul lui din...coadă...

UN „SINGURATIC” PRINTRE ARTIȘTI

(parodie)

Să dezlegi pe loc dilema
Chiar acum, ca un herald,
Bate fierul cât e cald
Ca să n-o pierzi pe „Boema”.

Socotesc că-i de bon ton
Ca să nu fii singurel
Ia-ți un câine „de salon”
Cel mai minunat model.

Dacă tot ești mână spartă
Nu-ți alege-un maidanez
Fiindcă în măiastra-ți artă
N-are nici un chichirez.

Mai târziu va-ncepe greul
Care-ți va ieși pe nas,
De-ai râvnit cumva trofeul
Cu un câine de pripas.

Și ai să rămâi ca mâine
Singuratic printre-amici,
Cu jigodia de câine
Ca un țar printre mujici.

Nici nu merită să riști
Să îngroși atunci procentul
Printre profesioniști
Care și-au „vândut” talentul.

Neavînd nici o lețcaie,
Însă de invidii roși,
Îmbufnați ca doi cocoși
Care-s gata de bătaie.

Te-a suit pe podium soarta
Ca un vajnic luptător,
C-ai slujit temeinic arta
Și-ai ieșit învingător.

EPISODUL III
UNCHIUL DIN AMERICA ȘI MĂTUȘA TAMARA

MOȘTENIRI AUTOHTONE

Peste-ocean, nitam-nisam
Moștenești pe Unchiul Sam
Dar aici, miliardara
Poartă numele: Tamara.

ȘANSĂ PREZIDENȚIALĂ

Mister President George Bush
Unchi avut-a și mătuși.
Fără neamuri acătării
N-ar fi fost în fruntea țării.

SĂRACII NEPOȚI BOGAȚI

Doar cu ceai și pâine, vere,
Se adună o avere
Ce-i lăsată, dragii mei,
La „săracii” nepoței.

SPRIJIN CONCRET

Chiar și juniorul Bush
Dacă n-ar avea mătuși
La distanță de-o sutime
Ar pica din...înălțime.

SALVATOARELE RUDE

Rudele de gradu-ntâi
Și-au găsit un căpătâi
Stau acum ca paravanul
Să nu-ți cadă-n cap tavanul.

RUDE, RUDE ȘI IAR RUDE

Frați sau veri, mătuși, nepoți,
În suită românească
Toți îi sprijină pe hoți
Ca să se îmbogățească.

PREFERAȚII MĂTUȘEI

Nu am lei în buzunare
Câți nepoți – mătușa are –
Însă fi-vor preferați
De-or ajunge deputați.

ÎN CAMERA DEPUTAȚILOR

La o masă stând ca frații
Ieri s-au strâns toți deputații.
Dar de-observă și-astăzi încă
Între ei cum se mănâncă.

CA-NTRE RUDE

Domnilor, purtați mănuși
Când e vorba de mătuși.
Fiți cinstiți, modești, pe față
Chiar de nu mai sunt în viață.

UNUI OM DE STAT

Însăși demnitatea-i cere
Să posede o avere,
Însă mătușica lui
Ia-o tu de unde nu-i!

LOC SUB SOARE

Fiindcă vremurile-s dure
Cine o mătușă n-are
Să dea fuga să-și procure
Ca să-și facă loc sub soare.

EPIDEMIE DE MĂTUȘI

Situația e grie.
S-a iscat epidemie.
Întrebarea-i dar, firească:
Cine-o să le moștenească?

PALATE ȘI MĂTUȘI

Nici cu forțele armate
Nu poți scoate din palate
Bătrânici nonagenare
Prosperând ca proprietare...

VRĂJITOARELE MĂTUȘI

Nu mă dau deloc în lături
Și-am să vând îndată pontul:
Mătușici zburând pe mături
Azi prefac în aur totul.

MONORIMĂ LA GUVERN

Mătușici nonagenare
Devenit-au proprietare
De palate sclipitoare.
Oare?

CINE POSEDĂ, ARE

Ce n-ar da și Domnul Gușă
Să posede o mătușă
Ca în timpuri austere
Să-i doneze o avere!

SĂ FIE

Să devii miliardar
Nu-i un lucru foarte rar,
Dar vă spun cinstit, nu strică
Să mai ai și-o mătușică.

MOȘTENIRE

Am avut o mătușică
Dar mioapă și cam surdă;
Moștenirea ei nu-mi strică
Un ceaun întreg de urdă...

A AVEA AVERE

I-a prezis o ursitoare
Când era în scaldătoare:
Fiindc-o mătușică are
Va avea avere mare.

FACTOR DE STRES

Camera cu deputații
Lupt-acum ca disperații.
Președintele ales
A ajuns motiv de stres.

STIRI DIN PROVINCIE

Am aflat de pe la Huși
C-o să plouă cu mătuși.
Pregătiți un ceai cu pâine
Că le moșteniți ca mâine.

NEPOTISMUL AZI

Azi, ca nicăieri în lume
Dacă faci favoritism
Ai s-ajungi prilej de glume
Acuzat de...nepotism.

SFAT ÎNȚELEPT

Nu mai sta atunci când plouă
Ca vițelu-n poartă nouă.
Poți deschide orice ușă
Sprijinit doar pe-o mătușă.

MĂTUȘI DE HAR

S-au născut acuși, acuși,
Chiar în Parlament mătuși.
Toate au același har:
Că te fac miliardar.

DISTIH EPIGRAMATIC

Sușinut de trei mătuși
Poți ajunge ca George Bush.

CONTRASTE

O tranziție normală:
Cu bugetul auster
Și mătuși căzând din cer
C-o avere colosală.

NEPOȚII ȘI PUTEREA

Mă împinge-acum păcatul
Să întreb electoratul:
Câți nepoți „puterea” are
Să ne mâne de-a călare?

SUPER RUDE

Geană are-un verișor
Iar Traian un frățior.
Adrian are-o mătușă,
Numai Gușă stă pe tușă.

- 255 -

EPISODUL IV. DIALOGUL ARTELOR

PICTOR PROGRESIST

În nuanțe de culoare
Folosește bine gama
Însă mult mai de valoare
Mie mi se pare rama.
(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)

UNEI ECHIPE DE FOTBAL

Un paradox ce-i evident:
Nu știi, e laie ori bălaie:
E ultima în clasament
Și prima gazdă la bătaie.

SOLUȚIE EXTREMĂ

Întâlnind decor rural
Vrând să-l immortalizeze
Se-apucă să înrămeze
Peisajul natural.
(Publicată în vol. „Umor la Mila 80, Alma, Galați, 2000)

UNUI PICTOR

Te-a lovit cumplita soartă
Și-ai dezlănțuit urgie
Când ai pus culoare vie
Chiar și-ntr-o natură moartă.

- 256 -

UNUI SCULPTOR

Încă de copil sculptează
Are-un har divin, se știe,
Dar mai bine modelează
Sculptorul – natura vie.

PICTORII ȘI MODELELE LOR

Tot pictând un coș cu poame
A abandonat penelul
Fiindc-atunci când i-a fost foame
El și-a devorat modelul.

UNEI DIVE CORPOLENTE

Ce talie! Ce gât! Ce bust!
Ar zice-un pictor norocos.
Dar ca să fie de bun gust
Mai dă vreo zece kile jos.

MECIUL

GIGI BECALI – CORNELIU VADIM TUDOR

Ca un meci în scurte prize
Ne provoacă-adesea crize,
Însă combatanții grei
Nu-s nici unul fair-play.

PICTORIȚA ȘI MODELUL

Ea luntre s-a făcut și punte
Să își găsească-un soț fidel
Dar s-a-ncurcat în amănunte
Și s-a ales cu un...model.

KITSCH-UL ÎN ARTĂ

Promovând pe „alte căi”
Dulci fetițe și flăcăi
Spune, ce se-obține, ghici?
„Arta” denumită: Kitsch.

DIVERTISMENT TV

Stau în frunte fete șic
Care cântă din...buric,
Preferate de canale
Poate intră în anale.

ARTA DE UN LEU

Astăzi este îndrăgită
(Sub)cultura „de elită”
Cântărind în aur greu
Mai puțin decât un leu.

DÂND NĂVALĂ

Foarte mult apreciată
Subcultura de-altădată
În Meganuri prea luxoase
Astăzi e primită-n case.

ȘI LA CASE MARI

Subcultura de-altădată
Care provoca angoase
Buzna dă uitând să bată
În palatele luxoase.

CULTURA ÎMBUIBĂRII

În vârtejul desfătării
Ei s-au aruncat demult
Până legea îmbuibării
Brusc s-a transformat în cult.

CULT ȘI CULTURĂ

Tot incultul are-un cult:
În secret căciula-și fură
Însetat de-un scop ocult
Să ajungă la (cult)ură.

UNEI GOSPODINE

În materie de artă
Nu-și dorește-o altă soartă:
E maestră exemplară
Dar în arta culinară.

PROSTIA E-N TOP

Ce minune, ce minune!
Cu manelele nebune,
Cu prostia și cu șpilul
E fruntaș în top: Copilul!

MANEAUA

De la cântecul „de șanț”
Valorând cam cât un sfânt
Azi ești ridicat în rang
Pân’ la cântecul „de gang”.

TOT DESPRE MANELE

„Bidineaua, bidineaua”
Să trăiască-n veci manea.
Ce aduce, berechet
Mii de euro-n buget.

DE GUSTIBUS

Îndoielnice ca gust
Maneluțele „de șanț”
S-au constituit în trust
Valorând cam cât un șfanț.

TOP MUZICAL

Maneluță, maneluță,
Rege-l ai pe domnul Guță,
Care-n top s-a cățărat
Pe-o movilă de...rahat.

PE FIRMAMENTUL MUZICII

Într-un zgomot infernal
Au pretenția că-s „stele”
Dar te vără în spital
Cu hard-rock și cu manele.

ARTIȘTI MODERNI

Ei pretind c-așa-i normal
Într-un hal fără de hal
Învârtind vreo zece „iele”
Cu hip-hop-uri și manele.

CURIOZITATE

Faptul pare enigmatic
Însă toată lumea știe:
Mergi adesea la Dramatic
Ca să vezi o...comedie.

DISTRIBUȚIE

O fi dânsa „emerită”
Recunosc, actriță bună,
Însă pentr-un rol de jună
Nu e tocmai nimerită.

UNUI ACTOR, ADMIRATOR AL LUI BACHUS

În sfârșit ai pus la cale
Făr’ a fi împiedicat
Să-ți joci rolul vieții tale:
„Cetățeanul turmentat”.

SPECTACOL

La spectacolul de gală
Ne-a cam părăsit umorul
Constatând discret că-n sală
Râde singur, autorul.

UNUI ACTOR TURBULENT

Ca talent nu-i un miracol
Da-și iubește meseria
Căci acasă cu soția
Zilnic el se dă-n spectacol.

La piesa: „1 OM = 1 OM” de Bertold Brecht

Axioma-i foarte clară
Însă am o întrebare
Dacă omul este fiară
Ce echivalent mai are?

„CETĂȚEANUL INVIZIBIL”

Există! Faptu-i plauzibil
Un cetățean puțin distrat
La rampă dacă e chemat
Devine lesne...invizibil.

„NĂPASTA” – de I.L.Caragiale

Ca să joace-n drama asta
Ajustată din creion
Iarăși a căzut „Năpasta”
Pe nebunul de Ion.

PARADOX

Între aplauzele rare
Mă-ntreabă iute un amic:
Cum o să fie piesa mare
Dacă o joacă „Teatrul Mic”?

ACTORULUI-REGIZOR LUCIAN TEMELIE

O lume-ntreagă vede, știe.
Un adevăr necontestat,
Actor, regizor talentat
A fost în teatru...Temelie...

UNEI DIVE ÎNSTĂRITE

Soarta ei a fost ingrată
Căci flirtând cu prea mulți fani
A rămas și fără bani
Și puțin nemăritată.

REVISTA: „A DISPĂRUT GIOCONDA”

Zarvă mare în culise
Iar pe scenă demimonda
Se crucește: pare-mi-se
Că a dispărut Gioconda.

DISTRIBUȚIE

Care-i mama, care-i fata?
C-amândouă-s în etate.
Nici tenor mai crud ca tata
Nu găsești, oricât te-ai zbate.
(Publicată în „Centenar Leonard. Lyra, 30)

„LILIACUL” – operetă de J. Strauss

De mai bine de un veac
Farsa ta nemuritoare
Poate-n suflet să strecoare
Un parfum de...liliac.
(Lyra, 2, Caiet-Program, Teatrul Leonard)

OPERA „TRUBADURUL” – de Giuseppe Verdi

Astă seară pot s-o jur
Plânge de răsună scena
Chiar țigancă Azucena
După mândrul Trubadur.

OPERETA „LEONARD” – de Florin Comișel

Astă seară cu plăcere,
Natural și fără fard
Operetei mâna-i cere
Însuși Prințul Leonard.
(Centenar Leonard, 30, Lyra, Caiet Program)

STARE DE FAPT

În atarele condiții
Ale crâncenei tranziții
O s-ajungem, dragi români
Oamenii să muște câini.

EPISODUL V. UMOR ÎN AER LIBER

-Șarje și dueli epigramatice-

REVISTEI ARGEȘENE „AG PE RIME”

Picătură-ntr-un ocean
E umorul argeșean
Căci această picătură
Sufletul îndată-ți fură.

Chiar dacă nu ești oltean
Poți să te consideri fan
Că-ți oferă mură-n gură
Ca o cuminecătură
Să te facă fericit
Mici pastile de...gândit.
Învelite-n voioșie
Ca să-ți vină pe...chelie.

Poți să guști că sunt fair play
Zece glume la doi lei,
Epigrame la un leu,
Le-am gustat pe rând și eu.

Și-alte mici delicatose
De te-apucă în accese
Râsul zdravăn, sănătos,
Cât ai fi de firoskos.

Satire de profunzime
Mușcatoare dar sublime
În oceanul de tristețe
Binișor îți dau binețe.

Sunt în beznă lumânare
Și colacul de salvare
Pe o mare în furtună
Când îți fulgeră și tună.

Epigramele, vă spun
Cred că te binedispun
Neîntrecute-n agerime,
Haideți la „AG PE RIME!”

EU ȘI REVISTA ARGEȘEANĂ

Tocmai vă spuneam că
Eu – o moldoveancă –
Îndrăgii mai an
Râsul argeșean.

REVISTA „AG PE RIME”

Rîsul argeșean
M-a costat un ban
Dar am socotit
Că e gratuit...

LA PRIMIREA REVISTEI

Le-am descoperit la țanc
Măiestrit meșteșugite
Epigramele de-un franc
Sunt, vă jur, (ne)prețuite.

EPIGRAME DE-UN LEU

Să le prețuiesc nu-i greu:
Bine-ascunse-n anagrame
Epigramele de-un leu
Bune-s de-așezat în rame.

MARIANEI DOBRIN

autoarea volumului „Fereastră spre lumină”

Cu fața pură și senină
Pare-nviată din albume
Ca o „fereastră spre lumină”
„Cu ochii ațintiți pe lume”.

MARIANEI DOBRIN

autoarea vol. „Cu ochii pe lume”

Desprinsă parcă din icoană
„Cu ochii ațintiți pe lume”
Deși ea pare diafană
E pusă permanent pe glume.

DEFINIȚIA UMORULUI

Umorul e o armă dreaptă
Având drept consecință râsul
O bagatelă înleaptă
Și un acces de rîsu’ plînsu’...

TERAPIA CU UMOR

Hrană e – miraculoasă –
Bună să te fericească
Ea te vindecă de-angoasă
Căci e mladă sufletească.

UNEI UMORISTE

E candidată întru nemurire
Dar bântuită de o cruntă-angoasă
Scriind umor constată cu uimire
Că nu-i cotate doamnă serioasă.

UMORISTUL

Știut e azi de fiecare
Un adevăr și nu insist
Că orice umorist, se pare,
E un poet ceva mai trist.

CĂDERE PE POANTĂ

Nici el tont, dar nici ea toantă
Nu c-aveau picioare moi
Dar căzut-au amândoi
Pe o poantă.

ENDORFINA

Nu sunt în pofida firii
Și deloc nu mi-e rușine
Să doresc, crescând în mine
Un hormon al fericirii.

COMPENSAȚIE

Săvârșești o eroare:
Pui la masă prea mult sare.
Numai glumele uzate
Sunt de-a dreptul nesărate.

(Publicată în „Viața nouă” 31 dec. 1986)

RÂSUL CA TERAPIE

La relaxare te îmbie
Benefic din acest motiv
Recomandat ca terapie
Când nu devine agresiv.

UMORIST

Iată ce-a ajuns cutare
Fiindcă practicând umorul
Cu puțin piper și sare
A făcut de râs poporul.

AJUTOR COMPETENT

Grăit-a unul auster:
Când gluma – umoristul zice,
Să-i punem sare și piper
Să nu se strice.

ÎN CENAUL DE UMOR

Au zis confracții: Ce păcat!
N-am apucat să spunem: Păs!
Și doamna asta s-a stricat
De-afîta răs.

UNUI EPIGRAMIST CERTAT CU PROZODIA

Înfumurat ca un gascon
Cu un aplomb ce nu mă miră
Îți sprijini versul pe baston
În loc de Lyră.

UNOR EPIGONI AI LUI PĂSTOREL

Când văd că vă-ndemnați la tulburel
Umor meșteșugind pe veresie
Îmi spun: V-asemuiți cu Păstorel
Dar numai la beție.

SPONTANEITATE

Meșteri în improvizații
Comici pe nepusă masă
Epigramele – confracții –
Le-au „meșteșugit” acasă.

DUEL

Te pricepi, nu am ce spune
Să deguști un Otonel
Însă versurile bune
Lasă-le lui Păstorel!

(Publicată în „Divertisment” nr. 2/ iulie 1990)

UNOR UMORIȘTI DEPĂȘIȚI

Sunt teribil de spontani
Umoriștii noștri-n lume.
De vreo douăzeci de ani
Tot citesc aceleași glume.

UMORIȘTILOR DE LA CENACLUL „VERVA”

Umoriștii din Cetate
Plini de vervă, scrie-n cronici
Scriu pentru eternitate
Și doar uneori sunt comici.

TERAPIE

Ca să le viu în ajutor
Nervoșilor fără motiv
Le recomand ca sedativ
O terapie cu umor.

UNUI PRESUPUS UMORIST

Cum vrei grâul să se-aleagă
Dintre boabe de neghină
Când tu scoți de prin desagă
Glume de la naftalină.

UNUI CARICATURIST

Pare lucru curios
Dar acum fac legătura.
Dumnealui e furios
Că nu mi-a făcut...figura.

FEMEIA ȘI EPIGRAMA

Deși e foarte virtuoasă
Ar accepta un adulter
Îmbrățișându-l, voluptuoasă
Pe Sir Umorul – Cavaler.

UMORIST

Până mâna și-a format
Și-a-nțeleș ce e umorul
El din groapă-n groapă-a dat
Fiindcă-a scris doar cu piciorul.

UMOR ABSCONS

Vor desigur să-și dispute
Laurii de umoriști
Dar scriu vrute și nevrute
Cugetând în stil...cubist.

DUEL

La epigrama dumitale
Deși-ai făcut cam mult tam-tam
Mă-nscriu și eu prevăzătoare
Cu drept de vot, dar vot de blam.

UNUI CARICATURIST CARE SUSȚINE CĂ MI-A FĂCUT FIGURA

Evitai harababura
Și scandalul provocat
Dacă-nțelegeai figura
Doar la modul figurat.

VARIANTĂ

Cândva făcea și el figura
Precum fac oamenii maturi
Dar întrecând de mult măsura
Se limitează la...figuri.

DUEL CAVALERESC: DERMATOLOGUL ȘI VETERINARUL

Nu înțeleg de ce sunt triști
Și între ei e-ades furtună
Doar sunt la fel de specialiști
În arta de-a trata o jună.

UNUIA CARE VREA SĂ AJUNGĂ SUTA DE CATRENE

Avem răbdare și tutun
Dar când citești, stârnești migrene:
Decât o sută de catrene
Mai bine unul, însă bun.

IMBOLD

Nefăcând nici un demers
Să-mi ridic statuie-n urbe
Voi trăi doar pentru vers
Chiar de-i fac pe mulți să turbe.

UNUIA LIPSIT DE UMOR

Umorul tău puțin burlesc
Îmi răscolește o-ntrebare:
De ce nu pui, să nu greșesc
Vreun mod de întrebuintare?

GHINION

Că lumea ca poet nu-l știe
Anonimatul e un chin.
A scris cândva o poezie
Și epigrame mai puțin.

DUDUIA EPIGRAMA

Deși ca gen e feminină
M-atrage tot mai mult, copila,
Și nimănuia nu fac vina
Că s-a aprins în noi idila.

EPIGRAMA

Acidă e și cam înțepă
Poezioara asta mică.
Te trage uneori în țepă
Dar n-are haz de nu urzică.

CA O SOACRĂ MARE

Pișcă, pișcă tot ce mișcă
Simți că-nțepă pe la chișcă
Nici un scrupul doamna n-are
Până când muștaru-ți sare!

EPIGRAMA ȘI EPIGRAMISTA

Și martor mi-este Dumnezeu
Precum toți sfinții-n calendar
Că sufletul mi-a pus pe jar
Deși Duduia-i genul meu.

DUELURI

DUEL CAVALERESC EXERSAT DE FEMEI

Că-i un duel cavaleresc
Chiar practica o demonstrează
Dar comicul e mai burlesc
Când doamnele îl exersează.

COANA VETA ȘI FLORETA

S-a pornit și coana Veta
Să învârtă acum floreta
Însă umblă zvonul, cică,
Are-o spadă de urzică.

LA VOLUMUL: „STANȚE CU ADAM ȘI MADAM”

de Gheorghe Enăchescu

De m-aș numi Madam Adam
Cu bigudiuri și-n capot
Aș rupe merele din ram
Să fac dulceață și compot.

LA EPIGRAMA „Definiție dulce”

de Gh. Enăchescu

Epigrama e un tort
(Vreau acum la toți s-o spui)
Că-i făcut cu mult efort.
Poanta este frișca lui.

REPLICĂ:

Tortu-acesta auster
Dres cu sare și piper
Este uns c-un fel de frișcă
Iar dulceața lui te pișcă.

VARIANTĂ:

Tortu-acesta vesel, cică,
E cu cremă de urzică.

LA VOLUMUL „GLOANȚE VESELE”
de Gheorghe Enăchescu

Fără să te irosești
Vrei să faci o faptă bravă
Și din tine slobozești
„Gloanțe vesele” pe țeavă.

**DUEL EPIGRAMATIC
CU VIORICA STOLERU**

Proverbul zice cu umor
C-ajunși în ultima etapă
A vieții - înțelepții mor
Iar proștii crapă.

RĂSPUNS:

Te rog să nu fii alarmată,
În timp ce înțelepții mor
Iar proștii crapă prea ușor
Poetii nu mor niciodată.

UMORISTULUI IEȘEAN GEORGE PETRONE
câștigătorul celor mai multe concursuri de epigramă.
(ANAGRAMĂ):

Lăsându-și deseori confrății
Umorului în abandon
Încoronat ca împărații
Georgică-al nostru E(PE)TRON.

EPIGRAMISTULUI CATEN POPESCU

(Ca)ten Popescu-i cam bălai
Și-atunci când are mîntea trează
S-ajungă împărat visează
Precum o vrăbie...mălai.

VARIANTĂ:

(CA)TEN e cam șaten ca ten
Dar ca și tine-i indigen.
Scriind catren după catren
El vrea s-ajungă în Eden.

UMORISTULUI NICOLAE PRECUPEȚU

Nu-s negustoreasă dar
I-am aflat îndată prețu'
Castraveți la grădinar
Vinde Precupețu.

CENACLULUI „VERVA” LA 33 DE ANI DE EXISTENȚĂ

Deși-ați glumit mai trei decenii
Făcînd pe unii inși să turbe
Crezându-vă cu toții genii
Ați cam ajuns de răs în urbe.

ȘARJĂ LA APARIȚIA VOLUMUL „Haz de florile cucului”

de Ionel Adamescu – Ed. PAM, 2004

Am rămas năuc:
Haz din flori de cuc?
Unde să le-anin?
Într-un cuib străin?

Ca un pui orfan
Fără nici un ban
E umorul lui
Floarea cucului.

PENTRU VOLUMUL „HAZ DE FLORILE CUCULUI”

Uite, poți să mă omori
Nu pricep și mi-e necaz
Cum de face cucul flori
Într-o carte despre haz?

Variantă:

Toarnă frate-un kil de gaz
Peste-o carte despre haz
Și-o să râzi pîn' o să mori
Când o face cucul flori.

TOT PENTRU „HAZ DE FLORILE CUCULUI”

De când cucu-i floare rară
Am aflat un lucru nou:
Dacă-l scoți din cuib afară
Cântă fără de ecou.

Și:

Cucu-i floare ce înfloare
Numai când e sărbătoare.
Nu cumva în cântul lui
E un dor al nimănui?

VARIANTĂ:

Fără de pistil
Într-un cuib umil
Ascunzând sub plaur
Râsu-n stropi de aur.

RIDENDO TERAPIE

Râsu' sănătos
Demn și curajos
Râs deschis, pe față
Ce ne ține-n viață...

SATIRA ȘI SATIRUL

Nimeni astăzi nu se miră
Când citește o satiră
Eu de asta mă cam mir:
Parcă-i scrisă de-un satir!

DUEL – NAUM SMARANDACHE – SIBIU

Profesia-i dau în vileag
Fișându-și poantele șirag
Citindu-le, „visări” m-atrag
Grupate în „Arhipelag”.

RĂSPUNS:

Precât visarea te îndeamnă
Într-un „arhipelag” vestit
Fără-ndoială asta-nseamnă
Că sufletul ți-a-ntinerit.

UMORIȘTILOR CARE DUELEAZĂ

Pe cărări bătătorite
Duelează cavalerii
Armele-s cam ruginite
Schimbă numai partenerii.

UMORISTULUI BASARABEAN VASILE PLĂCINTĂ

Cald surâs, privire blândă
Eu visam când sunt flămândă
Și un înger ce m-alintă
Cu arome de...Plăcintă.

LUI ION GROSU LA VOLUMUL: „SUNT UN OM IMPORTANT”

Dintr-atâția cavaleri
Cam tomnatici și-n doi peri
Îl prefer pe-acest berbant
Pentru mine...important...

LUI ȘTEFAN ȘERBAN LA EPIGRAMA:

Chiar de-o fi să mă repet
Orișice asemănare
Între voi și un poet
Este pur întâmplătoare.

RĂSPUNS:

1.Îți dau dreptate, bine, fie,
Doresc și eu ca orișicine
Măcar atât, în poezie
Să nu-mi găsesc asemănare!

2.Asemănarea cu pricina
Deși e pur întâmplătoare
A demonstrat a cui e vina
De n-o cunoști pe autoare.

LUI NICHIE URSEI LA EPIGRAMA:

E epigrama ei drăduță
Ca o Ileană Cosânzeană
Și dacă v-a părut slăbuță
Născută-i prin Cezariană.

RĂSPUNS:

De crezi că operația nu doare
Înseamnă că ți-e faptul cunoscut.
Să-mi ierți nesăbuita întrebare:
Cam câte cezariene ai făcut?

**DUEL CU VICTOR GORȘCOVĂȚ – medic
primar ginecolog, președintele Cenaclului
umoristilor „Ridendo”, Timișoara**

**CITIND EPIGRAMELE
CEZARINEI ADAMESCU**

Modestia poartă vina
Ori sunt femeiești capricii
Că, la poante Cezar(ina)
VENI, VIDI, dar nu VICI!

RĂSPUNS:

1.Împăratul cu pricina
Mi-a lăsat și nu-s capricii:
Numele de Cezar(ina)
Însă nici un fel de vicii.

2.S-au scandalizat amicii
Când le-am spus zâmbind odată:
VENI, VIDI, dar nu VICI,
Fiindcă nu-s o viciată.

3.Modestia-i lucru rar
La un om dotat cu har,
Chiar cu unele capricii
Dar în nici un caz cu vicii.

LUI GHEORGHE SUCIU la epigrama:

Arhipelagul de visare
Nu e o carte oarecare
Ci-i înzestrată cu mult har:
Transformă visul în coșmar.

RĂSPUNS:

Am și pus un rămășag
Dup-acest „Arhipelag”
Dintre cei lipsiți de haruri
Câți vor căpăta coșmaruri.

(Publicată în „Urzica” 770/ 15 august 1989)

DE DRAGOBETE

Ea a exersat avan
Un sărut pe timp de-un an
Dar când să termine anul
A cerut răsplata: banul!

SCARA DE VALORI

S-o ierte bunul Dumnezeu
De a murit ființa
Însă vă spun: e mult mai greu
Când moare conștiința.

DE SĂRBĂTORI

Haideți să ne împăcăm
Diferiți -deși- din fire-
Mult mai mult ne-asemănăm
Într-o faptă de iubire.

DE ANUL NOU

Prima zi din calendar
Iarăși ne-a adus în dar
Semn de-adâncă prețuire
Valuri-valuri de scumpire.

UNEI GAZDE

Întrebat de un amic
Ce-a făcut de Revelion
El răspunde: mai nimic,
Că am fost amfitrion.

(Publicată în „Viața Nouă” – 31 decembrie 1986)

SURPRIZA

Întrebat în noaptea asta
Ce cadou i-a dat nevasta,
A răspuns zâmbind ușor:
-Nota de la croitor!

(Publicată în „Viața Nouă” 31 decembrie 1986)

UNUI DON JUAN

Tot făcând pe Don Juanul
Și-a primit în noaptea asta
O răsplată pe tot anul:
Să-și danseze doar...nevasta.

(Publicată în „Viața Nouă”, 31 decembrie 1986)

CRĂCIUN

Dezleagă-te de tot ce-i rău
Și negreșit, de ce-i lumesc,
În ieslea sufletului tău
Coboară...Pruncușor ceresc...

ETERNUL FEMININ

Martor iau pe Zeul Pan
Și mă simt puțin flatată
Fiindcă nu e prima dată
Când întineresc c-un an.

RUGĂ CĂTRE MOȘ CRĂCIUN

Ți se pare că-i imensă
Rugămintea adresată
Dă-mi, te rog frumos dispensă
Să mai pot trăi o dată.

UNORA CARE UMBLĂ CU „STEAUA”

Pe bilet nu dau lețcaie
Dar cum cade neaua
Merg pe gratis prin tramvaie
Călători cu...”Steaua”...

CAPRA ȘI ȚAPUL

Iei pe mere, dai pe pere,
Dacă nemunțiți sunt banii-
De pe capră – gologanii
I-ai băut pe-un țap de bere.

TOPUL PREFERINȚELOR

Are multe preferințe
Domnișoara-n Noul An
Dar în top ca preferințe
Mariajul e-n prim plan.

URARE MEDICULUI

Când socoate că-i momentul
Face o urare, grav
Către medic, pacientul:
-Să n-aveți nici un bolnav!

UNUI COMIC

De vrei să mă inițiezi
În arta de a râde
Nevoie am, subliniez,
De-a angaja un gâde...

RECUNOȘTINȚĂ

Medicului ginecolog Petre Chiva – care m-a adus pe lume

Dacă mama nu mă-nșeală
Dânsu-a fost bărbatul care
Cel dintâi de la născare
M-a ținut în brațe...goală.

ACTUALE

MANELISTUL ȘI ACTRIȚA PORNO

E actriță cu principii
Printre profesioniști
Face porno doar cu tipii
Care nu sunt maneliști.

CETĂȚEANUL PRIGOANĂ

Că româna nu-i e dragă
Bine, faptu-i evident,
Pe motiv de „Fefelegă”
El rămas-a corijent.

PRIGOANĂ CORIJENT LA LIMBA ROMÂNĂ

O țărancă Fefelega
Cu Bator al ei, săracu’
S-a-ntrecut demult cu șaga
De-a pierdut Prigoană bacu’...

TAXĂ DE PROTECȚIE

Eu te protejez de hoți
Și te scap de mafioți.
Scoate banii, căci ți-o jur
Vin la noapte să te fur.

LUPII VEGHETORI LA OI

Cotizează, e pe fază
Că-i sătul de infractori
Astfel el se „protejează”
De temuții protectori.

POLIGAMIE

Exersând cu nonșalanță
Cununii de circumstanță
S-a trezit de Dragobete
Însurat cu patru fete.

CONCURS DE SĂRUTAT DE DRAGOBETE

Pentru cel mai lung sărut
Nu regret, a fost plăcut.
Însă nu e prima dată
Când rămân: buză umflată.

DATINI, DATINI....

Te căsătorești – juvete –
De cinci ori de Dragobete,
Poate-poate ți-o ieși
Mariajul de o zi.

FĂRĂ INSPIRAȚIE

Am migălit cu mult ostoi
Duzini de epigrame noi
Și rimele curgeau perechi
Din epigramele mai vechi.

PUTEREA ȘI OPOZIȚIA

Opoziției, măi vere,
Fiindcă suntem la putere
Îndrăznesc acum să-i zic:
-Stai deoparte, ciocu' mic!

ABSENTEISM

Deputații sunt la fel,
Mulți absenți din catalog
Când să între-n dialog
Sunt „Salvați de clopoțel!”

AUTOIRONIE

Cum să nu devin făloasă
Când bărbații toți în drum
Strigă pe nepusă masă:
-Asta-i doamnă „cu volum!”

UNEI FEMEI CORPOLENTE

Fără urmă de sfială
Nici măcar nu se compară
Că e (multi)laterală
Doamna (lati)fundiară.

UNEI SCRITOARE „CU VOLUM”

Ar scoate câteva volume
Dar îndoiala o apasă
Fiind așa voluminoasă
Va reuși să le rezume?

PREFERINȚĂ MACABRĂ

Ce scriitor capricios:
Decât să-și scoată-acum volum
Fiindcă-i prea „voluminos”
Preferă să ni-l dea...postum.

VORBA ȘI FAPTA

Cu toate că-i convins ateu
El se declară cu trufie
„Contemporan cu Dumnezeu”
Pe veșnicie...

SPRE EUROPA

Încă de la Otopeni
Parcă am ieșit din cețuri
Ne-am simțit „europeni”
Integrați perfect la...prețuri.

AICI ȘI ACOLO

Când dânsul m-a-ntrebat cum sunt,
Cuprinsă de fior i-am zis:
-Mai bine sunt ca sub pământ
Și sunt mai rău ca-n Paradis...

ÎN DERIVĂ

Îmi venea să râd pe burtă
Însă m-a bufnit și plânsul
Că la cârma țării-i dânsul
„Căpitan de cursă lungă”.

APROPO DE NUME

Sunt și eu o mică „escu”
Delicat gustând umorul
A la Tudor Mușatescu
Căruia îi ducem dorul.

„EPIGRAMIȘTI DE PRINTRE NOI”

(Rubrică în revista AG PE RIME)

Românu-i hâtru printre neamuri
Născând epigramaști de soi
De printre noi, de printre voi
Umorului să-i poarte flamuri...

FABULĂ

Ca gen e un copil teribil
Ce boacăne întruna face
Și-ajunge-n fine, invincibil
Slujindu-se de dobitoace...

DRUMUL SPRE EUROPA

Cu mocirlă și cu stropi
Drumu-i presărat cu gropi
Crezi c-ai să te integrezi
Fără să-l escaladezi?

CU MANELIȘTII ÎN EUROPA

Suntem profesioniști
Da-n materie de artă
Cu „minuni” de maneliști
Vrem să fim înscriși pe hartă.

PARTIDUL ȘI GRIPA AVIARĂ

După gripa aviară
Am luat măsuri în pripă,
Că partidul de ocară
A rămas într-o aripă...

CÂNTĂREȚELE AZI

Cântăreață e cu gura
Practicând-o cu folos
Căci consideră cultura
Doar de la buric în jos.

PREȘEDINTELE POET

„Adriene, nici nu știi
Cât de mic începi să fii”

Un poem de președinte
Ca să-l ținem bine minte:
Primu-n fruntea țării azi
Nici nu știi când poți să cazî....

ROMÂNII SE CALCĂ-N PICIOARE CA SĂ PLĂTEASCĂ DATORIILE

Tare-i „Bine să trăiești!”
Dar sătul de-atât umblat
Stai la coadă să plătești
Datoriile la Stat.

POLITICIENII POT FI ȘI PORCI DACĂ URMĂRESC UN SCOP ÎNALT

(declarație oficială)

Dinadins se terfelesc
Demnitarii cei de soi
Căci țintesc un scop porcesc:
Să se scalde în noroi.

DEMOCRAȚIA ȘI CIOCUL

Opoziției, măi vere,
Îndrăznesc acum să-i zic:
-E butoiul meu cu miere,
Stai deoparte, „ciocu’ mic!”

POZIȚII SUPREME

Un român cum alții nu-s
El se crede „cel de sus”
Să-l previi, e de prisos,
C-o să-l zvârle alții jos.

ECHILIBRU – TRUP ȘI MINTE

Nu vreau să vă contrazic
Doar ca să mă aflu-n treabă.
Poate – într-un corp voinic
Sta o minte-așa de slabă?

CÂINE IREDENTIST

Pedigree Boschito n-are
Dar nu-i câine ca oricare
Ci-și înfige-ai săi canini
Doar în cetățeni străini.

ILUSTRUL NECUNOSCUT

De-o veșnicie-n Purgator
Așteaptă „dreptul de-autor”
Că-n Rai, poezii-s tot faliți
Iar Iadu-i plin de-mbogățiți.

VEDERI ȘI...VEDERI

Ne uităm prin ochiul magic
Și vedem că totu-i tragic.
Cu ochi tragic de-am privi
Mai nimic nu ne-ar lipsi.

PRUDENȚĂ

Ori e gheață, ori arsură
Viața însăși l-a-nvățat:
La așa temperatură
Să rămână...temperat.

JUBILEU CONJUGAL

S-au cunoscut frumoși și juni
Și-așa cum fost-a să se-ntâmpie
Trăiesc și-acum ani grei și buni
Cu flori de ghiocei la tâmpie.

AZI LA NOI

Crima e organizată
De conducători atei:
Lumea azi e-nfometată
Și se-mbuibă numai ei.

ÎNȚELEPCIUNE TARDIVĂ

Mi-am găsit, vă spun pe șleau
Pentru trai un antidot:
Nu mai pot să fac ce vreau
Dar aș vrea să fac ce pot.

VARIANTĂ

De la un timp stau ca pe ace
Și-aș vrea să aflu antidot.
Că nu mai pot să fac ce-mi place
Dar încă-mi place tot ce pot.

LA TIMONĂ ÎN CHINA

Ilustrul comandant de vas
Chiar și în China, fără frică,
Ar cârmui și-ar fi rămas
De n-ar fi fost timona mică.

RUBRICA „EPIGRAMA PRINTRE NOI” (AG PE RIME)

Când să gust un joc de doi
N-apucai să zic nici păs
„Epigrama printre noi”
Se strâmba de-atâta râs.

ÎNTRE NOI

Unde-i pana, unde-i lira,
Poezia de-nceput?
Ca un Paradis pierdut,
N-a rămas decât...satira.

AMOR MACABRU LA VÂRSTA A TREIA

Un Don Juan ce-ți dă fior
Nevasta cum s-o mai trișeze
Când s-a trezit pe monitor
Cu inima în pioaneze?

IMPOZIT PE DOBÂNDĂ

Legea asta nu e blândă.
Jefuiți de-un ban în plus,
De curând ni s-a impus
TVA-ul pe dobândă.

CULTURĂ ȘI CULTURALIZARE

În zadar mă străduiesc
Că de-atât efort, precis
Eu n-am timp nici să citesc
Cât avut-ai tu de scris...

ACTIVITATE LITERARĂ:

- Debut literar : luna septembrie 1982, la cotidianul "Viața nouă" din Galați cu un poem de toamnă.
- În revista "Luceafărul" i se publică sub pseudonimul SIMONA CONDOR, mai multe cicluri de poeme la rubrica "Atelier literar" a lui Geo Dumitrescu. Sub același pseudonim, revista "Convorbiri literare" îi publică în ianuarie 1984, un ciclu de poeme. Revista "Tomis" o debutează cu numele adevărat cu un grupaj de poeme.
- În martie 1985, citește la Cenaclul "Numele Poetului", manuscrisul "Dioptrii pentru suflet", iar cu acest prilej, Cezar Ivănescu a afirmat : "Atestă o vocație certă.(...) Credem în evoluția fericită a acestei poete".
- Laureată a numeroase concursuri de poezie, proză, reportaj, naționale și județene.
- Membră a Uniunii Epigrafiștilor din România.
- Premii recente: În anul 2003, Premiul Societății Scriitorilor "C. Negri" filiala Ploiești, pentru două volume: "Autograf pe lumină" și "Spațiu târziu", apărute, primul la Editura Pax Aura Mundi, Galați și cel de-al doilea, la Ed. Arionda, Galați.
- Ultimul premiu : anul 2007, al Revistei "Dunărea de Jos", pentru "călătoria în patria neasemuită a cuvintelor".

DEBUT EDITORIAL :

- În anul 1987, debutează cu volumul de poeme : "Arhipelagul visării", Editura Litera, București, volum ilustrat de Done Stan și remarcat de critică în paginile revistelor : "Luceafărul", "Convorbiri literare", "Viața Nouă" Galați, "România Literară"; "Acțiunea" – Galați.
- În anul 1991, Editura Porto Franco din Galați îi publică volumul de versuri pentru copii "Primăvara face pozne", ilustrat de artista plastică Anca Tofan.

VOLUME PUBLICATE:

- *Arhipelagul visării*, poeme, Ed. Litera, București, 1987. Ilustrații : Done Stan;
- *Primăvara face pozne*, poezii pentru copii, Ed. Porto Franco, Galați, 1991, Ilustrații: Anca Tofan;
- *Dioptrii pentru suflet*, poeme spirituale, Ed. Porto Franco, Galați, 1996.
- *Cartea cu îngeri*, poeme pentru copii, Ed. Porto Franco Galați, 1997. Ilustrații: Mariana Ștefanache;
- *Mysterion*, poeme, Ed. Alma, Galați, 1997. Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Iată Mama ta!* – Semnificația cultului marian în Bisericile Catolică și Ortodoxă, compendiu de mariologie, lucrare de licență și de admitere la doctorat în teologie, limbi clasice, Editura Alma, Galați, 1998;
- *Umilință și măreție*, proză spirituală, Editura pentru literatură și artă GENEZE, Galați, 1999;
- *Pistruiații din orașul Azuro*, povești feerice pentru toate vârstele, Editura Istru, Galați, 1999, Ilustrații: Angela Holca;
- *Departele și aproapele*, poeme spirituale, Editura Presa Bună, Iași, 1999, Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Cuvinte de împărtășire*, reflecții spirituale, Editura Presa Bună, Iași, 1999, Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Cuvinte de împărtășire*, ediția a II-a, Editura Presa Bună, Iași, 1999.
- *Prilej de aproape*, poeme, Editura Arionda, Galați, 1999, Ilustrații: Aurelia Călinescu;
- *Palatul lunii*, 88 de povești poetice, Editura Diagonal, Bacău, 1999, Ilustrații: Angela Holca;
- *L'Ange Etienne*, Traduit du romain par Constantin Frosin, Ed. Arionda, Galați, 2000; Illustration: Angela Cioltan; (în limba franceză)
- *Prizonier din iubire*, itinerar spiritual, Ed. Presa Bună, Iași, 2000, Ilustrații: Angela Cioltan;

- *Anotimpuri franciscane*, itinerar spiritual, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2001;

- *Dimineți nelocuite sau Îngerul Esteban*, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2001;

- *Dreptul la nemurire sau Nichita AZI*, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2002;

- *Mai frumoasă ca raiul*, florilegiu marian, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2002;

- *Un poem numit Francisc*, poezii, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2002;

- *Ca o pasăre Ibis, sau Nichita AZI*, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2003;

- *Spațiu târziu*, Poeme de sfârșit și de început de mileniu, Editura Arionda, Galați, 2002, volum premiat de Societatea Scriitorilor "C. Negri," filiala Ploiești, pe anul 2003;

- *Povestea din cuvânt*, povești pentru copii, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2003, Ilustrații: Angela Cioltan;

- *Meditații la Poarta Mileniului*, repere morale, Ed. Presa Bună, Iași, 2003, Ilustrații: Angela Holca;

- *Autograf pe lumină*, poeme, Ed. PAX AURA MUNDI, Galați, 2003, Ilustrații: Emeric Chvala, volum premiat de Societatea Scriitorilor "C. Negri", filiala Ploiești, pe anul 2003;

- *Dumnezeu la prima vedere*, exerciții de gândire creștină, Ed. PAX AURA MUNDI, Galați, 2003; Ilustrații: Angela Cioltan;

- *Când sfinții se întorc acasă*, florilegiu antonian, Editura Arionda, Galați, 2004;

- *Alena, prințesa tristeților albe*, poveste feerică pentru copii, Editura Arionda, Galați, 2006, ilustrații : Angela Holca;

- *Povestea fiului pribeag*, istorisiri biblice versificate, Editura Arionda, Galați, 2006;

- *Povestea Prințului Cenușiu*, piesă de teatru pentru copii, Editura Arionda, Galați, 2006. Ilustrații: Angela Holca;

- *Singurătăți împreună*, rondeluri în coriamb, Editura Arionda, Galați, 2006;

- *Vorbește-mi despre mine!* Microroman, Editura Arionda, Galați, 2006;

- *A înviat precum a zis, Alleluia!* Poeme pascale, Editura Arionda, Galați, 2006;

- *Acum și în cele din urmă*, poeme psaltice, Editura Arionda, 2007;

- *Monumentul cărții și mucenicia cuvântului*, exegeze și portrete spirituale, Editura Arionda, Galați, 2007;

- *Busuioc de cuvinte*, exegeze și portrete, Editura Arionda, Galați, 2007;

- *Feerie de Crăciun*, poem scenic, Editura Arionda, Galați, 2007;

- *O gură de copilărie*, Editura Arionda, Galați, 2006. Ilustrații: Angela Cioltan-Zainea;

- *Temei de rămânere*, 120 de poeme într-un Poem de iubire, Editura Arionda, Galați, 2007;

- *Cântecul Cezarei într-o sumă de ipostasuri*, Editura Arionda, Galați, 2007;

- *Cântecul sinelui*, poeme, Editura Arionda, 2007;

- *Logodnă mistică*, poeme, Editura Arionda, 2007.

- *Vârstele spiritului*, antologie de autor, apărută la Editura Arionda, Galați, 2008

- *Pr. Anton Demeter O.F.M.Conv. și Cezarina Adamescu, Cununița fecioarei*. Volum comemorativ la împlinirea a jumătate de veac de la martiriul Veronicăi Antal, Editura Arionda, Galați, 2007.

- *Ultima logodnă* – 333 de sonete de iubire, Editura Arionda, Galați, 2008;

- *99 de anotimpuri* – fără Nichita, volum comemorativ, Editura Sinteze, Galați, 2008;

- *Din primăvară până-n vară*, teatru poetic, triptic dramatico-muzical, Editura Semănătorul, 2008;

- *Desaga cu suflete*, povești experiment – nesfârșite, Editura Semănătorul, iunie, 2008;

- *De când te-ăștept, au înflorit magnolii*, 111 sonete neînchipuite; Editura Semănătorul, iunie 2008;
- *O nuntă de cuvinte*, 111 sonete pierdute și regășite, Editura Semănătorul, iunie 2008;
- *Sculpturi pe o boabă de orez*, panseuri lirice, Editura Semănătorul, 2008;
- *Singurătăți împreună*, rondeluri, Editura Semănătorul, iunie 2008;
- *Întâlniri cruciale*, exegeze și portrete literare, Editura Semănătorul secția critică literară, 2008;
- *Personaje preferate din desene animate*, Cărticica românească de copii, 2008;
- *Întâlniri providențiale* – cronici literare, exegeze, portrete, Editura Semănătorul, secția Critică literară, 2009;
- *Vă scriu în genunchi – poeme*, Editura Sinteze, Galați, 2009;
- *O stea căzând, se-nalță – volum omagial Grigore Vieru*, Editura “Sinteze” Galați, 2009;
- *Acasă în Paradis – volum omagial Artur Silvestri*, Editura Sinteze, Galați, 2009;
- *Lacrimi de mir* – poeme, Editura Sinteze, Galați, 2009;
- *Documentar memorialistic – Artur Silvestri*, Editura Semănătorul, Secția Critică literară, 6 noiembrie 2009;
- *A doua carte cu îngeri*, poeme și rugăciuni pentru copii, CĂRTICICA DE COPII-ARP; 2009;
- *Ciudățeni în natură*, poezii pentru preșcolari și școlari mici, ARP – Cărticica de copii-ARP, 2009;
- *Carte pentru bunici și pisici*, poezii pentru preșcolari și școlari mici, ARP-Cărticica de copii, 2009;
- *Carte cu povești amestecate*, pentru preșcolari și școlari mici, ARP – Cărticica de copii, 2008;
- *Un miracol numit Fasolică*, poveste în serial, în 12 episoade, pentru preșcolari și școlari mici, ARP, Cărticica de copii, 2009;
- *Alfabetul cu mirări*, versuri pentru școlari mici, ARP, Cărticica de copii, 2009;

- *Icoanele copilăriei*, istorisiri pentru gimnaziu, Cărticica de copii, 2009;
- *Chipuri sufletești*, O sută de fotostihuri, Editura Sinteze, Galați, 2010;
- *Jocuri de la grădiniță*, poezii pentru preșcolari, Cărticica de copii, ARP;
- *Îndreptar de terapie divină, breviar sufletesc*, Editura Sinteze, Galați, 2009.
- *Întâlniri fascinante, exegeze, cronici literare, portrete, eseuri, reportaje*, SEMĂNĂTORUL, Editura On-line, februarie 2010;
- *Lumina Patriarhilor, O lună de haruri cu Sfântul Iosif, Adorații și devoțiuni*, SEMĂNĂTORUL, Editura Online, martie 2010;
- *Cultura omului și omul culturii: Nicolae Băciuț*, - Editura Nico, Târgu-Mureș, 2010
- *Poezia boemei și boema poeziei*, Editura Nico, Târgu-Mureș, 2010
- *Condeie mureșene în pagini danubiene*, Editura Nico, Târgu-Mureș, 2010
- *Privire în inima cartii* - vol. 3 Nicolae Băciut – *Un boem cu vocația prieteniei*, Editura Nico, Târgu-Mureș, 2010
- *Întâlniri virtuale*, critică, Semănătorul, Editura online, 2010
- *Întâlniri probabile*, Semănătorul, Editura online, 2010
- *Întâlniri esențiale*, Editura Semănătorul, online, 2010
- *Preoți sfinți, lăcașuri sfinte*, Editura Semănătorul, octombrie 2010
- *Mărturiile veacului și dreptul la memorie. Saga familiei Benteoiu*, Editura Semănătorul, 15 octombrie 2010
- *Povești pentru Georgiana. Învârtecșuri*, Editura Sinteze, Galați, noiembrie 2010
- *Gospa. Ucenici la Școala Fecioarei*. Editura Semănătorul, online, 3 noiembrie 2010

VOLUME COLECTIVE:

- Patru volume colective, împreună cu membrii cenaclului Arionda :
- *Buchet pentru cei mici*, Editura Pax Aura Mundi, Galați, 2006;
- *Zâmbete pentru copii*, Editura Pax Aura Mundi, Galați, 2007;
- *Călătorie de vis*, poeme, Toate aceste volume sunt ilustrate de Angela Cioltan Zainea;
- *Armonii celeste, Antologia Cenaclului Arionda*, Editura Sinteze, 2009.
- *Nicolae Băciuț, Vamă pe valoarea adăugată, Dialoguri literare*, Editura Nico, Târgu-Mureș, 2010
- Prezentă în Antologia de epigramă a lui Ion Cristea Geană - *”Săgețile Afroditei”*
- *Epigramiste din România*, Editura Vimar, București, 1997;
- *Pledoarie pentru Epigramă* – antologie alcătuită de Gheorghe Culicovschi, Editura Ridendo, Câmpina, 2007;
- *Umor la Mila 80*, antologie de umor apărută la Editura Alma Galați;
- Prezentă în paginile unor reviste și almanahuri, culegeri, manuale, dicționare, antologii.
- Prezentă în volumul 35, *Dicționarul personalităților române și faptele lor. 1950-2000* – Autor : Constantin Toni Dârțu, Iași, 2008.
- Prezentă în *Antologia sonetului românesc*, editată de Muzeul Literaturii Române, București, 2009, sub îngrijirea lui Radu Cârneli ;
- Prezentă în Antologia «55 DE POEȚI CONTEMPORANI», apărută sub îngrijirea Valentinei Becart, 2009 ;
- Prezentă în Antologia «*Boemia*», apărută la Târgu Mureș sub îngrijirea lui Nicolae Băciuț ;
- Prezentă în Antologia «*Dunărea de Jos*», apărută la Editura Sinteze, 2009, Vol. I, Poezie.

- Prezentă în Antologia «*Dunărea de Jos*», vol. IV – Umor, apărută la Editura Sinteze, Galați, octombrie 2010 ;
- Prezentă în Antologia *Lira în patru puncte cardinale*, București, 2010.
- Prezentă în manuale școlare și în culegeri de lecturi pentru copii.
- Antologia internațională STAR PRESS, ediție bilingvă româno-engleză.
- Prezentă în cel puțin 20 de Antologii de Epigramă din România. Colaborează la revistele de umor: „Epigrama”; „Urzica”; „Pygmalion”, „AG pe rime”; „Haz de necaz”; „Dunărea de Jos”, „Lumea Epigramei”.

ACTIVITATE LITERARĂ ȘI PUBLICISTICĂ ÎN PREZENT

- În perioada 2001-2004 a fost redactor șef la revista de spiritualitate mariană *”Steaua Dimineții”*, 13 numere cu apariție trimestrială, editată de Asociația Internațională Armata Maicii Domnului;
- Redactor la revista “VATRA VECHE”, Târgu-Mureș din octombrie 2010.
- Redactor la revista germană *AGERO-STUTTGART*, din luna ianuarie 2009;
- Redactor la revista *VIATA DE PRETUTINDENI*, Arad, precum și la revista “*Dor de Dor*”, din localitatea Dor Mărunt;
- Editor la *CARTICICA ROMÂNEASCĂ DE COPII*, revistă ARP-online,
- Redactor de specialitate la revista: “*Cetatea lui Bucur*”;
- Consilier editorial la revistele creștine: “*Slova creștină*”; “*Glas comun*”; “*Slova copiilor*”.
- Editor la revista: “*Ecoul*” – ARP;
- Redactor la revista “*Moldova Literară*” - Ligii Scriitorilor din România – filiala Iași.
- Redactor la revista “*Contraatac*” – Adjud.
- Redactor colaborator la revista internațională “*Starpress*” – româno-canado-americană.

- Colaborator la revista: *Romanian-Vip* – S.U.A.
- Redactor colaborator la revista “Curentul Internațional” – Detroit – pentru USA și Canada;
- Colaborează la revista ”*Mesagerul Sfântului Anton*”, editată la Padova, revistă de spiritualitate franciscană, editată în 32 de limbi și prezentă pe tot globul.
- Colaborează la revista ”*Lumină Lină*”, Revistă de spiritualitate și cultură românească editată la New York, sub redacția Pr. Dr. Theodor Damian;
- Colaborează la revista ”*Vestea Bună*”, revistă de cultură și spiritualitate din Răducăneni, Iași, la ”*Dunărea de Jos*” Galați; ”*Sinteze literare*”, Ploiești; ”*Jurnal Universitar*”; ”*Danubius*” a Universității cu același nume din Galați, ”*Realitatea*” – Galați; ”*Șansa ta*” – revistă a Universității Danubius Galați, Revista On-line ”*O carte pe zi*”, Publicație ARP; Revista online ”*Monitor cultural*”; editată de Asociația Română pentru Patrimoniu; Revista online ”*Ecoul*” publicație ARP; Revista de informație culturală online ”*Analize și fapte*” ARP; Revista online ”*Cărticica românească de copii*” publicație ARP; ”*Universul cărților*” – publicație online, editată de ARP; Revista ”*Sinergia*” Ploiești, revista online ”*Prosaeculum*” din Focșani și ”*AG pe RIME!*”, Ploiești, ș.a.

COLABORĂRI EXTERNE:

- A apărut frecvent în revistele:
- Revista “*AGERO*” Stuttgart, Germania;
- Revista “*LUMINĂ LINĂ*”, - New-York;
- Revista “*Iosif Vulcan*”, Australia;
- „*Roumanian-American writers in New-York*” – cu texte de critică și exegetică literară;
- “*Caietele de Sud-Est*” a Cercului se Românică “Saint Raphael”.
- Revista “*Iosif Vulcan*” – din Australia, al cărei director este scriitorul Ioan Miclău.
- Revista: “*Spirit of Romania*” – Sydney- Australia

- Revista “*Observatorul*” – Toronto-Canada.
- Revista: *Romanian-Vip*- Texas – Dallas – SUA;
- Revista *Starpress* – româno-canado-americană;
- Revista “*Zemra-Sqiptare*” – Albania;
- Revista “*Nou Horizont*” – Valencia – Spania.
- Revista “*Curentul Internațional*” – Detroit.
- Apare pe numeroase bloguri ale diferiților autori români și străini, cu articole, poezii, proză, critică literară.
- Membră a Societății Scriitorilor “Costache Negri” din luna octombrie 1996, al cărei președinte este poetul Sterian Vicol.
- Membră a Asociației Scriitorilor din Maramureș din anul 2009;
- Membră a LIGII SCRITORILOR DE EXPRESIE ROMÂNĂ DE PRETUTINDENI, filiala Iași. Președinte: Constantin Toni Dârțu.
- Prezentă în paginile revistelor on-line ale Asociației Române pentru Patrimoniu: *Monitor cultural*, *Ecoul*, *Analize și fapte*, *Neamul Românesc*, *Analize și fapte*, *Noua Arhivă românească*, *O carte pe zi*, *Epoca*, *Luceafărul românesc*, *Viața Literară*, *Cărticica românească de copii*, *Universul cărților*, *Tânărul scriitor*, *Dor de dor*, din localitatea Dor Mărunt, *ProSaeculum-Focșani*, *Oglinda Literară Focșani*, *Contraatac-Adjud*, *Viața de pretutindeni*, Arad, cu diferite articole, exegeze, evocări și poezii, panseuri ș.a.
- Prezentă în paginile revistelor de spiritualitate: “*Slova creștină*”, “*Glas comun*”; “*Gânduri pentru suflet. Catolica Galați*”, *Mesagerul Sfântului Anton de Padova*, *Lumina creștinului, Iași*. « *Observatorul* » - Toronto-Canada.
- Prezentă în Biblioteca On-line cu volumul ”*O gură de copilărie sau Vârstele CezAriondei*”; cu volumul de exegeze și portrete spirituale ”*Monumentul cărții*”, Editura Arionda, Galați, 2007, cu volumul ”*Busuioc de cuvinte*”, exegeze și portrete spirituale, Editura Arionda, Galați, 2007 și volumul de versuri “*Vârstele spiritului*” apărut la Editura Arionda, 2008. “*Când sfinții se întorc acasă*” – florilegiu antonian,

apărut la Editura Arionda, Galați, 2004; *“Povestea fiului pribeag”* – scenete biblice versificate; Editura Arionda, Galați, 2006; *“Ultima logodnă – 333 de sonete de iubire”*, Editura Arionda, Galați, 2008; *“99 de anotimpuri fără Nichita”*, volum comemorativ, Editura Sinteze, Galați, 2008, *“Îndreptar de terapie divină, breviar sufletec*, Editura Sinteze Galați, 2009.

- De asemenea este prezentă cu două referințe critice și cu un grupaj consistent de poeme, în *Antologia de poezie românească NOUL ORFEU* – a Asociației Române pentru Patrimoniu și în *Antologia ROMANUL MINIMALIST*, cu o intervenție în proză și romanul minimalist: *“Vorbește-mi despre mine – sau Înger în oglindă”* ca și în *O antologie a literaturii gălățene contemporane, volumul I, poezie*.

- Prezentă cu un grupaj reprezentativ în Antologia sonetului românesc, vol.III, Editura Muzeului Literaturii Române, București, 2009, sub îngrijirea poetului Radu Cârneli.

REFERINȚE CRITICE :

- Cezar Ivănescu, *“Numele Poetului”*, București, Luceafărul, nr. 1201 din 11 mai 1985, pag. 5;

- Laurențiu Ulici, *“Vitrina”*. În *“România Literară”*, București, nr. 47, din 19 noiembrie 1987, pag. 1;

- Val Condurache, *“Prima Verba”*, Iași, *“Convorbiri literare”*, nr. 1125, nr. 9 din septembrie 1988, p. 15;

- Alexandru Horia, *“Căutarea tonului”*. În: *“Luceafărul”*, București, nr. 1357 din 14 mai, pag. 2;

- Colceriu Nicolae, *“Cronică literară”*, În : *“Viața Nouă”* nr. 12693 din 6 septembrie 1987, pag. 2;

- Viorel Dinescu, *“Rocade”*, În: *“Acțiunea”*, nr. 131, din 31 iulie 1992, p.2;

- Constantin Dimofte: *“Cezarina Adamescu și fascinația absolutului”*, Revista *“Școala gălățeană”*, nr. 54, din februarie 1997;

- Victor Sterom : *“Cărți și semnificații”* *“Ca o pasăre Ibis sau Nichita Azi”*. În: *“Tomis”* nr. 3 martie 2003;

- Revista On-line *“O carte pe zi”* recenzia: *“Monologul doimii”*, de Emilian Marcu în data de 21 martie 2008;

- *“Cezarina Adamescu – “Substanța trăirilor autentice – o concentrare semantică”* În: *“Agora literară”*, Publicație editată de Liga Scriitorilor din România, Anul I, nr. 1, aprilie 2008, pag. 12;

- Victor Sterom – Cronică la volumul *“Singurătăți împreună”*

- În : Revista *VIAȚA DE PRETUTINDENI*, Anul III, nr. 8-12 (31-35) Decembrie 2007, p. 141;

- A.G. Secară: *“Pagini pentru marțienii cuminiți”* – cronică la cartea *“Autograf pe lumină”*, Revista: *“Dunărea de Jos”* Galați, august 2005, pag. 18;

- A apărut în manualul de LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, auxiliar didactic pentru clasele a V-VI-a, autori : Laila Chitic, Gabriela Ciubotaru și Maria Brăilescu, Editura Europulus, Galați, 2004, cu povestea didactică *“De-a cuvintele”*.

- A apărut în culegerea *“Antologie pentru copii”* editată de Revista de Pedagogie, 1995, cu 11 poezii pentru copii;

- Prezentă în paginile *“Almanahului Dunărea de Jos”* cu o exegeză despre scriitorul Alexandru Miran, Galați, 2007;

- Prezentă cu 10 poeme în *“Antologia de literatură Dunărea de Jos”*, vol. I, Poezie, Editura Dunărea de Jos, Galați, 2008.

- Prezentă în antologia de poezie și proză *DOR DE DOR*, cu zece pagini de sonete, editată sub îngrijirea scriitorului Marin Toma din localitatea Dor Mărunt.

- Prezentă în paginile cotidianului *“Viața Liberă”* cu diferite articole, eseuri, poeme, exegeze, poezii, panseuri etc.